

■ POLÍTICA

El nou Observatori Ciutadà posa en el punt de mira a la Diputació de Barcelona [pàg. 28-29]

MERCÈ CONESA PRESIDEIX LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA

■ PREMIADOS A NIVEL NACIONAL

La asociación española de editores AEEPP premia a El Llobregat como la mejor publicación gratuita del año [pág. 22]

Centro odológico MARIANO

Callosidades, uñas encarnadas, plantillas, exploraciones infantiles y adultos, verrugas plantares... Cualquier afección en los pies.

C/ Victoria nº 115-117
08830 Sant Boi de Llob. (Bcn)

Telf: 93 640 75 22

ellobregat

n.110

Març 2016
premsa local

www.ellobregat.com

■ Els propietaris de la finca sol·liciten a l'Ajuntament l'expropiació

Torre Salvana, el patrimoni que pot arruïnar Santa Coloma de Cervelló

[pàg. 4-6]

BUFET D'ADVOCATS DE BARCELONA

Amb més de 50 anys d'experiència ofereix mensualment els seus **DIAS SOLIDARIS TOTALMENT GRATUÏTS**

Consultes-entrevistes Tlf. 932 073 055
Dilluns a divendres de 10 a 13h. i de 16 a 20h.
consorciolegal@telefonica.net
Atenció personalitzada i confidencial

Civil · Mercantil · Herències · Indemnitzacions · Bancs i Caixes · Societats · Arrendaments · Divorcis · Etc.

Centro Dental

BASTÉ

Implantes + dientes **en un solo día**

SEDACIÓN CONSCIENTE *Hasta 24 meses sin intereses

📍 Riera Basté 18-20, 08830 Sant Boi de Llobregat
✉ info@centredentalbaste.com - www.centredentalbaste.com

📞 93 635 40 25

La tecnologia i la innovació tenen un paper rellevant en la persistència del sol agrícola

El Centre d'Estudis organitza la taula rodona 'Persistència de l'Agricultura al Baix Llobregat' sobre el futur agrícola

Els ponents posen en valor la presència a la comarca de l'Escola Superior d'Agricultura de Catalunya ESAB-UPC

Redacció

Parlar de tecnologia, d'innovació, del concepte 'smart' o intel·ligent sempre ens deriva, inconscientment, a una ciutat cosmopolita, urbana i a un sector industrial i empresarial allunyat del camp. En canvi, aquestes qüestions –no de futur sinó de present– tenen molt a dir també en el primer sector i, per tant, en el cas particular del Baix Llobregat, en el món agrícola.

Així es desprèn de la taula rodona 'Persistència de l'Agricultura al Baix Llobregat' que el Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat ha organitzat a Santa Coloma de Cervelló en el marc de 'El Baix Llobregat a debat', que continua amb la seva programació pre-congressual fins a l'estiu. L'acte, presidit per la presidenta del CECBLL, Conxita Sánchez, ha estat protagonitzat per diferents figures de relleu del territori com són Alfons Muñoz, representant de SOS Llobregat i moderador de la taula; Raimon Roda, gerent del Parc Agrari; Lluís Parés, membre d'Unió de Pagesos; Miquel Picart, president de la Fundació Agrícola Olesana i Joan Calsals, director de la Fundació Miquel Agustí, vinculada a l'ESAB (UPC).

Amb tots, la trobada va destacar la presència d'una de les dues escoles superiors d'agricultura de Catalunya que està ubicada al campus del Baix Llobregat de la Universitat Politècnica de Catalunya UPC-Barcelona-Tech i des d'on es treballa la Enginyeria de Biosistemes i el sector agroalimentari. En aquest sentit, l'acte ha dibuixat un futur basat en el coneixement com a valor fonamental per potenciar els conreus, la comercialització i la innovació; i, per tant, per afavorir a la persistència del sol agrícola, el gran repte al nostre territori.

Oportunitats de futur

En aquest sentit, la taula rodona ha assenyalat noves iniciatives d'interès en matèria de comercialització directa dels productes com són els mercats de pagès o altres alternatives en l'elaboració dels productes agrícoles ja sigui a través de la indústria agroalimentària, vinícola i oleícola. Cal recordar, en aquest sentit, que diferents municipis del nord del territori estan inclosos a la Denominació d'Origen del Penedès, per exemple, o que tenim un dels millors olis verges com és l'oli d'Olesa.

D'altra banda, els ponents veuen diferents oportunitats com el 'Banc de Terres', la recerca en la millora de les espècies i de les millores en la producció com a oportunitats per la permanència del nostre baluard agrícola, la nostra joia que és el Parc Agrari. **///**

LA TAULA RODONA PRECONGRESSUAL DEL CECBLL DEBAT PER EVITAR QUE AQUESTES CAIXES QUEDIN BUIDES AL NOSTRE TERRITORI | I. CRESPO

Unió de Pagesos renova l'hegemonia sindical

Per sisena vegada consecutiva, el sindicat Unió de Pagesos (UP) serà el màxim representant del món agrari després de guanyar les eleccions sindicals del camp amb un 56,77% dels vots totals, sent, en aquest sentit, la província de Barcelona, la segona on més quota de vots percentuals ha obtingut el sindicat només després de Tarragona.

Segons els resultats oficials de la conselleria d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, segueixen a UP els sindicats de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya (JARC) amb un 27,60% i Asociación Agraria-Jóvenes Agricultores (ASJA) amb un 12,73%. Tot i aquesta quota, aquest tercer sindicat no arriba al llindar del 15% necessari i, per tant, es queda sense representativitat.

Pel que fa la participació, es dona una notable da-

vallada en front els comicis agraris del 2011 i passa de 59,48% a un 53,98%, quasi sis punts percentuals menys. La consellera titular del Departament, Meritxell Serret, per la seva part, ha valorat positivament el desenvolupament de la jornada i ha qualificat el sector agrari com a "un sector estratègic per al futur del nostre país, un sector que produeix aliments i preserva l'equilibri territorial i el desenvolupament econòmic, social i mediambiental". "Entre tots hem de sumar i fer estratègies conjuntes", ha dit, per tal d'assolir els diferents objectius que passen per comptar amb un sector dinàmic i competitiu. I en aquesta línia, el nostre territori té òbviament un paper fonamental ja que comptem amb la segona zona més fèrtil de tota Catalunya, després només de la zona del Segre. **///**

Cuatro alcaldes del Delta reclaman infraestructuras para estar mejor conectados

DE IZQUIERDA A DERECHA: CARLES RUIZ, LLUÏSA MORET, RAQUEL SÁNCHEZ Y CANDELA LÓPEZ, ALCALDES/AS DE VILADECANS, SANT BOI, GAVÀ Y CASTELLDEFELS RESPECTIVAMENTE | BCN CONTENT FACTORY

Viladecans, Sant Boi, Gavà y Castelldefels hacen frente común para exigir mejoras del transporte público en la zona Delta

La inauguración de la L9 del Metro no es, según los ediles, suficiente para resolver los problemas de movilidad

Dayana García

Tras la inauguración de la L9 que conecta el extremo norte-oeste de Barcelona con el aeropuerto de El Prat, el alcalde de Viladecans y las alcaldesas de Sant Boi, Gavà y Castelldefels han presentado enfrente de la estación Molí Nou una moción conjunta para reclamar mejoras en el transporte público de sus ciudades que comprenden la cornisa del Delta de Llobregat.

Lluïsa Moret, alcaldesa de Sant Boi, ha explicado que “el debate de las infraestructuras es un debate vivo, justo hemos visto la inauguración de la L9, por lo que queremos poner sobre la mesa nuestras necesidades”. El metro del Delta o el ferrocarril de rodalies soterrado R3, que uniría los cuatro municipios, y la plataforma segregada vinculada a una red de autobuses son dos de los proyectos que ya están definidos y cal “reactivarlos” porque son estratégicos y porque “ahora es la hora del Delta” ha recalcado Raquel Sánchez, primera edil de Gavà.

Proyectos estratégicos paralizados

“Estamos afectados por la precariedad del transporte público” ha alertado Candela López, alcaldesa de Castelldefels, mientras Raquel Sánchez ha subrayado que “estamos cansados de estar en la lista de espera, sobre todo, en movilidad porque esto determina nuestro futuro”. Carles Ruíz, primera autoridad de Viladecans, ha recordado

que “mejorar las infraestructuras es un tema urgente y fue compromiso del anterior consejero de Territorio y Sostenibilidad”.

Los gobiernos locales han exigido a la Generalitat y al Estado que reactiven los proyectos estratégicos paralizados porque es una zona de crecimiento económico y social que suma 250.000 habitantes. Lluïsa Moret ha anunciado que las acciones acordadas por los representantes de los cuatro ayuntamientos pasan por crear esta moción reivindicativa, que ya se ha aprobado en el plenario santboiano; establecer la plataforma Delta del Transporte; y solicitar una reunión con el actual consejero de Territorio y Sostenibilidad, Josep Rull, y con el ministro de infraestructuras, que resulte de las elecciones estatales, para explicarles las necesidades en movilidad.

Desarrollo económico unido al transporte

Moret ha detallado que son los más “castigados” por la carencia de un transporte público sostenible que, además, tarda un tiempo medio de 40 minutos en los trayectos, lo que hace que el ciudadano recurra al uso del vehículo privado. La alcaldesa de Sant Boi ha razonado que tienen un “ferrocarril centenario” que no se ha cambiado en 100 años y que se ha completado con una red de metropolitana de autobuses que es insuficiente, según reclaman los ciudadanos.

Carles Ruíz ha hecho hincapié en que hace años que “pedimos que el metro traspase el río y venga a una zona donde está la UPC y el aeropuerto, y donde ahora se va a

instalar el outlet de Neinver que creará empleo”. El alcalde de Viladecans ha pedido que el transporte público sea un área en continuo desarrollo porque es un elemento estratégico bueno para el Delta, pero también para Cataluña.

Carril bus segregado a la C-245

El primer edil de Viladecans ha remarcado que su municipio es el que tiene el peor tráfico de frecuencias en líneas de tren, algo que debe solucionarse con la llegada del The Style Outlets que prevé recibir 2.5 millones de visitas. El alcalde ha puesto de relieve la necesidad del carril bus segregado a la C-245, un tramo de 13 kilómetros que comunicaría directamente Cornellà y Castelldefels por la carretera mencionada. Este proyecto permitiría recortar en casi 25 minutos el tiempo de trayecto en transporte público entre los dos municipios.

Raquel Sánchez ha pedido que “se pongan en agenda política estas infraestructuras necesarias para el desarrollo del territorio”. La gavanense ha apostillado que estas mejoras deben ir acompañadas del Plan Director Urbanístico, que ya fue aprobado, y de una necesaria ampliación del aparcamiento de la Renfe de Gavà. Candela López ha manifestado que se ha de conectar la UPC con el resto de la ciudad y que Castelldefels recibe cada año 1.5 millones de visitantes que se merecen una mejora del transporte que, a su vez, mejore la actividad económica. También, ha primado la mejora de la conectividad de la C-31 y la C-245, y ha reclamado una mayor frecuencia de estacionamiento de los trenes en Castelldefels-Playa. ///

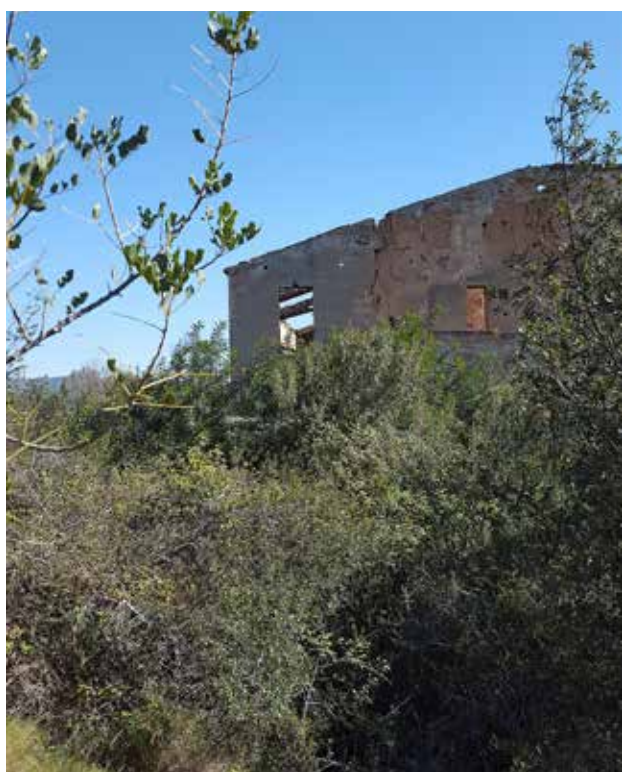

LA TORRE SALVANA I EL SEU CASTELL SÓN CONSIDERATS PATRIMONI D'INTERÉS NACIONAL. A LA DRETA, L'ALCALDE DE SANTA COLOMA DE CERVELLÓ, GERARD SEGÚ, AL SEU DESPATX | IMANOL CRESPO

Els propietaris de Torre Salvana demanen l'expropiació a l'Ajuntament de Santa Coloma de Cervelló

La propietat privada de la finca diu prou després de quaranta anys sense concretar-se cap projecte a l'entorn del castell

El Govern local considera que l'expropiació no és la solució per trobar noves oportunitats d'inversió

L'ESTAT DE SALVANA ESTÀ ACTUALMENT FORÇA AFECTAT | I. C.

Imanol Crespo

Famosa per les seves suposades experiències paranormals -amb suposats relats, visions i psicofonies en el seu bagatge que l'han convertit en destinació fosca de Catalunya-, ara la mil·lenària Torre Salvana s'enfronta a un episodi molt més real i de tocar de peus a terra. Segons ha pogut saber El Llobregat, la dotzena de propietaris de la macro finca que envolta i inclou el castell, ubicat al terme municipal de Santa Coloma de Cervelló, han sol·licitat de manera conjunta a l'Ajuntament la seva expropiació.

Una "llosa", en paraules de l'alcalde del petit municipi baixllobregatí, Gerard Segú, que reconeix que es tractaria d'una quantia milionària i, per tant, de la inversió de diferents anys de Santa Coloma de Cervelló, una vila petita que ja pateix en aquest sentit degut a la gran quantitat de patrimoni que té amb la Colònia Güell com a màxim representant: "Som un poble que tenim molt de patrimoni per les nostres dimensions. I això ens genera un problema perquè tenim l'obligació real, moral i autoimposada de mantenir-lo, de cuidar-lo, de recuperar-lo. Tenim patrimoni en tots els estats possibles i, per tant, hi ha molta feina per fer. I som un municipi petit, amb un pressupost petit, i no hem trobat moltes vegades el suport de les administracions

supramunicipals per desenvolupar els projectes de recuperació i de rehabilitació d'aquest patrimoni, però és un tema que treballem molt, que estem molt compromesos".

De moment, però, dels diferents projectes que s'han presentat des del Pla General Metropolità de 1976 -una benzinera, un geriàtric, un centre educatiu són alguns exemples- mai s'ha concretat res i, al final, els propietaris han dit prou amb aquesta mesura legal que pretén desbloquejar la situació actual.

Salvana es tracta d'un castell d'estil romànic que data del segle X i que predomina per la seva torre de defensa a l'estructura. Ubicada a tocar de l'entrada de la Colònia Güell -es pot observar des de la carretera de Sant Vicenç dels Horts-, el també conegut con a 'Castell de l'Infern' va quedar molt deteriorat després de la guerra entre Jaume I i Joan II a l'any 1715 i que l'ha portat a les runes actuals. Més enllà del castell, no apte per a la seva edificabilitat, al valor l'aporta els 35.506 metres quadrats que l'envolten i que es troben en una situació de paràlisis: "Un propietari no el pots tenir tota la vida esperant", diu el representant i portaveu dels propietaris, l'advocat urbanístic Jaume de la Cruz.

En aquell moment, els terrenys van ser qualificats pel planejament urbanístic del moment com a zona de sistemes, el que permetia destinar aquest solar a equipaments, espais

lliures, sistemes viaris, en definitiva, eren sols destinats per a la planificació urbanística a l'ús públic. Així, aquest sol té una qualificació de vocació pública i, per tant, els propietaris (privats) no poden engegar cap projecte pel seu compte, sinó que depenen de l'administració. “Què ha passat? Que a l'administració local els hi costa i la falta d'inversió ha fet que aquests terrenys quedessin allà en una espècie de nevera i amb el propietari que no pot fer res perquè, en definitiva, té una vocació pública que fins que no es transforma no es materialitza en res”, diu De la Cruz. “Finalment, s'ha optat, després de diversos intents, per demanar l'expropiació forçosa d'aquest terreny”.

Pel que fa la posició de l'Ajuntament, el Govern local considera que la iniciativa depèn en primera instància de la propietat, els quals no haurien proposat projectes viables fins al moment pel marc normatiu urbanístic vigent: “No ha estat la inacció dels propietaris el que nosaltres denotem, perquè és veritat que han presentat coses, si no la inviabilitat del que s'ha proposat fins ara. Els diversos projectes que han presentat tenien un difícil encaix urbanístic i una dificultat d'execució i no han quallat. Quan s'ha vingut una proposta que requeria una modificació, hem dit evidentment que s'havia de fer aquesta modificació; i és això probablement el que ha tirat enrere aquesta iniciativa”, apunta Segú. I explica com, de fet, en projectes com el de la benzina, l'Ajuntament iniciava el tràmit, però després era bloquejat per la Generalitat de Catalunya, precisament, per les dificultats que generava en el marc normatiu, donat que s'havia de trossejar una part de la finca i reubicar els tipus de sol a altres espais del terme municipal. “En Torre Salva-

UN NOU PROJECTE AFAVORIRIA LA DINAMITZACIÓ DE LA ZONA | I. C.

na hem intentat que els propietaris actuïn i després, veient que no han trobat la forma de recuperar aquest àmbit, hem estat proactius per traslladar iniciatives als propietaris”.

El darrer projecte fracassat

Al llarg de la legislatura passada, segons exposa l'alcalde de Santa Coloma de Cervelló, es va presentar un projecte d'escola i residència de tecnificació de futbol, una mena de centre d'alt rendiment especialitzat només en l'esport mestre. Era un tipus d'equipament que no existeix com a tal a l'entorn metropolità, amb unes avantatges comunica-

tives conegudes, amb la ciutat esportiva del Barça a Sant Joan Despí i el camp de l'Espanyol a tocar com a grans atractius. A més, existia el suport de la UE Cornellà i de la Federació Catalana de Futbol, que té en ocasions –amb l'actual pistonada de Barcelona en el món del futbol– problemes per ubicar persones que aterren a la capital comtal amb motiu 'd'stages' o tornejos internacionals. Van establir contacte totes les parts, també entre la propietat privada i els promotors, però, finalment, segons Gerard Segú, l'interès dels inversors es va refredar.

Una nova oportunitat

Veient que l'hipotètic projecte futbolístic quedava encallat, l'Ajuntament ha intensificat el contacte –conegut a través del Consell Comarcal i de la Diputació de Barcelona– amb una empresa alemanya interessada en una mena de centre de convencions. En aquest cas, segons ha pogut saber El Llobregat, es tracta d'una companyia d'esdeveniments que s'encarrega –sota encàrrec d'empreses de l'automoció– de convocar i organitzar actes amb la premsa europea per presentar els nous models de les marques automobilístiques més conegudes arreu del món.

Així, novament, la comunicació excel·lent –amb una estació de FGC a tocar, amb la possibilitat de venir des de l'aeroport per carreteres comarcals i, per tant, sense trànsit– més el que apuntàvem anteriorment, ha estat clau per iniciar converses en un espai que sembla excel·lent per respondre a les exigències. Més encara quan el territori compta amb l'empresa automobilística espanyola més important, la planta de Seat de Martorell; el Centre de Formació de

UNA EXPERIÈNCIA ÚNICA?

TENIR EL TEU COTXE A PUNT
AQUESTA PRIMAVERA AMB MICHELIN

Pneumàtic MICHELIN
205/55 R16 91V per

90€*

Del 7 al 31 de març, per la compra
de pneumàtics MICHELIN, emporta't fins a

80€ en xecs taller!

SERVICIO POSVENTA Renault

*Promoció vàlida fins al 30/4/2016. El preu per a les Canàries és de 76,53€. Inclou el muntatge, el foradatge i l'equilibratge. Aquest preu no inclou el cost de la gestió del residu (1,33€ inclosiu IVA). El pneumàtic elèctric no es correspon amb la imatge.

Renault recomana elf

RENAULT
Emission fall-free

MICHELIN

[renault.es/posventa](https://www.renault.es/posventa)

RENAULT BARCELONA
ENS MOU EL QUE PENSEM

Av. Països Catalans, 24-26. Tel. 93 470 26 00. ESPLUGUES DE LLOBREGAT

C/ Tirso de Molina, 1 (al costat CC Splau). Tel. 93 172 02 45. CORNELLÀ www.renaultretailgroup.es

EL GOVERN LOCAL HA ESTAT EN CONTACTE AMB UNA EMPRESA ALEMANYA PER UBICAR UN NOU CENTRE DE CONVENIONS | I. C.

l'Automoció de Catalunya; la seu corporativa de Volkswagen Audi Espanya, Nissan, a més de la important xarxa de proveïdors ubicats a tot el territori. L'interès és tant que una delegació de la companyia ha vingut per conèixer en primera persona la ubicació.

Termini de dos anys

La sol·licitud es va presentar formalment el 04 de gener de 2016 després que el 31 de desembre de 2015 acabés la moratòria de la Generalitat que afectava en aquests casos, tenint en compte la situació de crisi. Amb la moratòria sense renovar, de moment, la sol·licitud obliga a l'Ajuntament

a respondre en els dos pròxims anys, resposta que, segons el portaveu dels propietaris, encara "no han tingut ni per escrit ni de manera oral, tot i que ja és normal". Transcorregut aquest període, la burocràcia sí entra en una dinàmica més àgil per valorar la quantia econòmica del total de la finca i que deriva en l'expropiació forçosa "encara que no vulguin". "El propietari l'únic que vol és, no guanyar-se la vida, però sí treure un mínim de rendiment en una finca que té el seu potencial", rendiment que ara per ara no només no arriba si no que aquesta propietat representa un cost en forma tributària amb l'Impost de Béns Immobles i en manteniment: "Quan un té una propietat, la gent no vol especular,

però tampoc vol perdre diners. El que volem és, encara que sigui amb un petit museu, que hi hagi cert rendiment pels propietaris".

A l'espera d'una resposta, efectivament, que el Govern local haurà d'analitzar en aquest termini, l'alcalde Gerard Segú considera en aquest mitjà que "l'expropiació és un tema que tenen dret i que nosaltres estudiarem, que genera un problema a l'Ajuntament, perquè és un cost important que tenim dificultats per assumir, però que, entenem, que tampoc és la solució pel desenvolupament i la recerca d'una viabilitat al conjunt de la finca i, especialment, a la recuperació del patrimoni de Torre Salvana".

En aquest sentit, l'Ajuntament aposta per oferir la totalitat de la finca en el seu conjunt ja que, així, podrien arribar millors oportunitats. "De fet, volem ampliar més enllà d'aquesta finca amb un sòl de l'Incaòl, per facilitar l'entrada d'inversió", diu Segú.

Optimistes

Sigui com sigui, i tot i que no s'ha valorat la quantia de la finca, el moviment de fitxa dels propietaris representa una patata calenta important per un Ajuntament que té de pressupost poc més de 7,2 milions d'euros anuals i que, per tant, haurà de buscar una solució més enllà de les seves fronteres o utilitzar -a falta d'acords- eines burocràtiques o, fins i tot judicials, per endarrerir l'expropiació o respondre definitivament amb el suport d'altres institucions supramunicipals.

En paral·lel, el portaveu dels propietaris assegura que, en cap cas, descarten que sigui una posició definitiva i, per tant, deixen la porta oberta a un acord: "No sabem sí és just o no. En tot cas, hi ha possibilitat d'acord. L'administració municipal pot dir en qualsevol moment parlem-ne. Hem de buscar una solució en què les dues parts tinguem interès. Nosaltres, al final, hem hagut de llençar la pilota, però sí hi ha voluntat d'acord no es descarta [retirar l'expropiació]. És un mecanisme legal, que té el seu cost per les arques municipals, però que ara mateix és la única sortida". Aquest optimisme és, també, compartit pel Govern local, tot i que es matisa la necessitat d'oferir i "no trossejar" la totalitat de la finca amb l'expropiació.

Dues posicions, de moment, enfrontades, però que es podria resoldre en qualsevol moment si l'empresa alemanya acceptés Santa Coloma de Cervelló com a ubicació del nou centre de convencions en projecte. **///**

Despacho especializado en derecho de familia

Rambla Rafael Casanova 74
 Sant Boi de Llobregat

info@xpadvocats.com
 Telf. 936407228

XP ADVOCATS S.L.P.

“La civilització és la victòria de la persuasió sobre la força” (Plató)

Aconsegueixi el poder de la persuasió... ...o l'art d'influir

CONTENT FACTORY

WWW.BCNCONTENTFACTORY.COM

Enjoynalism!

OFEREIX

**Formació per reforçar
habilitats i competències en
comunicació orientades
al lideratge**

**Curs intensiu
15 i 16 de juny
(Places limitades)**

Per qui?

Empresaris, directius,
representants polítics i
altres càrrecs de les
administracions que
lideren equips

Què fem?

Programes personals o
en grup a la mesura,
amb estudis de casos i
exercicis pràctics i
feedback individual

Qui som?

Doctors en Comunicació i
professors universitaris de
Periodisme, Publicitat
i Relacions Públiques,
experts en retòrica

Més informació: Envii un correu a formacion@bcncontentfactory.com; truqui al 670.794.703;
pregunti en el Centre de Negocis El Llobregat, c/ Raurich, 62. Sant Boi
o informa't en www.bcncontentfactory.com

STAFF**EDITORIAL**

twitter.es/ElLlobregat

facebook.com/el.llobregat

Lligats de mans

Prensa comarcal · Març 2016 · Núm. 110 ·
Edita: Agencia Publicitaria Llobregat SL ·
Diari digital: www.elllobregat.com
President Consell Editorial: Xavier Pérez Llorca
Editor Executiu: Joan Carles Valero
Director: Imanol Crespo
Relacions Institucionals: Maria Moreno
Informàtica i Xarxes: Andrés Durán
Assessoria editorial: BCN Content Factory
Disseny gràfic: BCN Content Factory
Fotografia: Alex Gallardo y BCN Content Factory
Il·lustració: Kap

Col·laboradors: Dayana García, Beatriz Fontseré, Eva Jiménez, Pau Marcos, Jesús Vila, Pere Ríos, Vidal Aragonés, Josep-Ramon Mut, Alba Bou, José Ángel Carcelén, Miguel García, Joan Ramon Casals, Manuel Reyes, Marta Fernández, Begoña González, Edu Rodríguez, Marta Lozano, Ana Alegre, Marina Yeves, Vanesa Maillo, Jara Atienza, Ainhoa Marcos, Morfi Grei, David Aliaga Muñoz, Raúl Montilla, Hector Marín, Joan Barrera, Mn.Pere Rovira, Mn. Xavier Sobrevía, Olga Puertas, Lluís María Estruch, Jordi Bonavila, Fernando Martín i la sorprenent paparazzi 'Señorita Pepis'.

Publicitat: 671 54 09 21
 gerencia@elllobregat.com
Redacció: C. Raurich, 62 (08830)
 Sant Boi de Llobregat **Tel:** 671 54 09 21
Fax: 93.630.83.13
Distribueix: El Llobregat
DL: B.13877-2006
Imprimeix: GestXXI

El Llobregat no comparteix necessàriament les opinions signades i inserides en les seves pàgines

La direcció no es fa responsable de la qualitat, procedència o origen dels anuncis dels mateixos.

Esta publicación está asociada a la AEEPP, que a su vez es miembro de FIPP, FAEP, CEOE y CEPYME.

Qualificació Especial de Organismes Empresariais AEEPP

elllobregat

El mes de març ens deixa un nou episodi de protesta contra una antena de telefonia mòbil, en aquest cas, a Torrelles de Llobregat. No és un cas aïllat sinó el tercer des que el Govern espanyol aprovés, l'any 2014, la nova Llei de Telecomunicacions. Viladecans, al barri de l'Alba-Rosa, Sant Boi, a Marianao, i ara Torrelles, són els tres municipis que han protagonitzat un moviment d'oposició veïnal per rebutjar la col·locació d'aquest tipus d'infraestructura. Al petit municipi baixllobregatí, a més, amb l'afegit que Vodafone va col·locar l'antena just a tocar de l'Escola Sant Martí.

La nova normativa dóna via lliure a les companyies privades per poder instal·lar aquest tipus d'infraestructures sense cap tipus de llicència municipal, simplement, a partir d'acords bilaterals amb propietaris de finques o comunitats. D'aquesta manera, durant el cap de setmana de la Puríssima, al desembre, els veïns de Torrelles es van trobar, de sobte, amb una nova antena al costat del centre educatiu. El rebuig no va trigar en arribar. Dies després es va començar a organitzar un moviment de protesta que ha agafat embranzida aquest mes: la direcció del col·legi, l'Ampa, l'Ajuntament i bona part dels veïns de la zona han engegat un nou episodi de protesta que va començar amb una concentració entre l'escola i l'antena i que ha seguit amb cassolades puntuals que han posat soroll al consens de rebuig ciutadà front aquesta infraestructura. Un consens que és el que la necessitat d'ubicar aquest tipus d'antenes, precisament, reclama.

En un moment en el que molts municipis pateixen encara problemes i queixes de cobertura -des del punt de vista ciutadà i empresarial- i quan el sector apunta a una nova transició cap a la tecnologia 5G, aquest tipus d'infraestructures són i seran necessàries i fonamentals per poder concretar amb els usuaris l'evolució tecnològica. S'hauran de trobar, doncs, espais per ubicar-les. És aquí on rau el problema: en-

lloc de treballar per una planificació i una regulació normativa que especifiqui on es poden instal·lar, la realitat ofereix certa improvisació que es suma a la llibertat absoluta que el Govern espanyol ha donat a l'oligopoli privat de les telecomunicacions per instal·lar aquestes antenes de telefonia mòbil. Per la seva part, ajuntaments i entitats veïnals queden novament lligats de mans davant d'una normativa estatal (aprovada en la seva totalitat pel PP, amb el suport del PSOE i de l'encara CiU) que torna a evidenciar el gran distanciament entre l'administració central i els ajuntaments.

L'evolució de la tecnologia ha d'anar, des d'un primer moment, de la mà de la salut a diferència de l'antiga industrialització de les nostres societats, que aleshores es faria -segurament per desconeixement del perjudici real de la contaminació- sense tenir en compte els paràmetres sanitaris. Ara estem, a contrarellotge per la realitat inqüestionable del canvi climàtic, corregint aquesta qüestió, en una primera etapa, instal·lant depuradores, treient les fàbriques a zones periurbanes o, actualment, per exemple, remodelant íntegrament els models de mobilitat per aplicar, com estudia l'Àrea Metropolitana de Barcelona, zones lliures de contaminació, precisament, al voltant d'àrees sensibles com són les escoles.

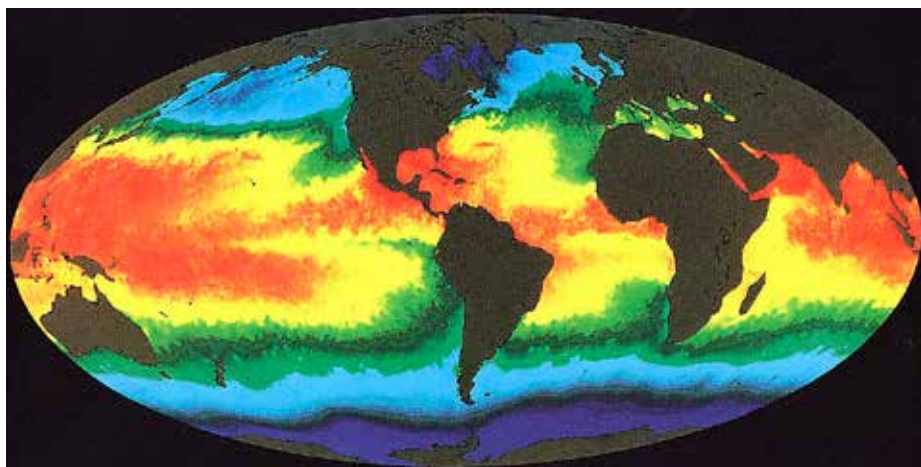
El procés de tecnificació de les nostres ciutats -obligades a tenir el cognom 'smart' o 'intel·ligent' - ha de trobar l'obligatori equilibri sanitari. No és pot fer de qualsevol manera. No es pot improvisar. Cal consens i per aconseguir-ho les bones cartes no les pot tenir només el sector privat. Com ens referim a la peça informativa, són les noves pressions del segle XXI; aquells equipaments més que necessaris -imprescindibles- per les nostres societats, però que ningú vol al costat de casa seva per les conseqüències negatives inherents que comporten. Les antenes hauran d'estar; decidim entre tots a on. **///**

L'ACUDIT D'EN KAP

Fernando Martin

OFICIAL DE NOTARÍA E INGENIERO TÉCNICO

El cambio climático

La Conferencia celebrada en París a finales de 2015 sobre el cambio climático a la que acudieron los representantes de 195 países estableció una serie de acuerdos insuficientes para unos y satisfactorios para otros. El llamado efecto invernadero natural se definió a principios del siglo XIX, pero no fue hasta setenta y cinco años después cuando se publicaron las primeras teorías científicas sobre el efecto nocivo que provocan los gases de efecto invernadero emitidos por los humanos, principalmente a través de la actividad industrial. Como es sabido, las consecuencias son el calentamiento del globo terráqueo.

A finales de la década de los setenta del siglo pasado ya se atribuía al dióxido de carbono una mayor incidencia en el efecto invernadero y, finalmente, en 1994 la Convención Marco de las Naciones Unidas sobre el cambio climático trató de concienciar a los gobernantes y los grandes grupos industriales acerca de la enorme gravedad del problema.

Ya con la firma del Protocolo de Kioto en 1997 se establecieron medidas concretas y jurídicamente vinculantes para la reducción de las emisiones de dióxido de carbono. No obstante, el principal inconveniente es que el mismo no fue suscrito por países industrializados como Estados Unidos, que consentía que otros como China e India emitieran el CO₂ que necesitasen, y que en otros casos como el de Canadá, que firmó el protocolo y posteriormente abandonó el grupo.

La última Conferencia en París concluyó con el acuerdo de 195 países, incluidos Estados Unidos y China. Sin embargo, el proceso siguiente consiste en que cada uno de los Estados firmantes tiene que ratificar, mediante sus respectivos mecanismos políticos, los

términos alcanzados en el acuerdo. El mismo entrará en vigor cuando al menos cincuenta y cinco de los países firmantes productores de más del 55% de los gases de efecto invernadero del mundo lo revaliden.

Se antoja una labor muy difícil que determinados países ratifiquen el acuerdo por problemas políticos internos, tal es el caso de Estados Unidos en que la mayoría republicana del Congreso puede impedir que prospere. El principal objetivo que se pretende alcanzar radica en que la temperatura media a finales del presente siglo no aumente más de 1,5 ó 2 grados. Para ello, los países firmantes tienen que lograr su meta de emisiones urgentemente, para equilibrar la emisión de gases y la capacidad de absorción.

Por otra parte, se establece que los países más industrializados habrán de aportar capital para que los menos favorecidos puedan adaptarse, tanto a los cambios climáticos como a la reducción de sus propias emisiones.

Finalmente, señalar que a pesar de que al acuerdo alcanzado es vinculante para los países firmantes, no lo es el compromiso de cada Estado de reducción de gases. En ese sentido, convendría fijar que siendo la situación tan delicada en el tema del cambio climático, habría de ser jurídicamente perseguible el incumplimiento de los compromisos acordados. Aspecto éste, ciertamente complejo si consideramos que países como EE.UU. no reconocen determinados tribunales internacionales.

Como conclusión, indicar que la última reunión debe concienciar a los representantes políticos de la gran responsabilidad que tienen para entregar a las generaciones futuras un planeta más saludable, economías más prósperas y un mundo más estable. ///

El Prat.
 el meu
 lloc al món

FESTA DE LA CARXOFA PRAT

VII Jornades Gastronòmiques
 Pota Blava i Carxofa Prat
 Del 3 de març al 3 d'abril

Escarxofa & Jazz*
 Diumenge 3 d'abril
 Pl. Joan Garcia-Nieto

QuintoTapa Carxofa Prat
 Del 7 al 22 d'abril

Carxofada Popular*
 Diumenge 10 d'abril
 Parc Fondo d'en Peixo

FiraTapa Carxofa Prat
 23 i 24 d'abril
 Pl. Blanes

Mercat de pagès
 Cada dissabte, excepte festius
 Pl. de Pau Casals

* Venda de tiquets a partir del 16 de març

#jocarxofa i tu?

portadeldelta.cat
 f t i

Ajuntament del Prat de Llobregat

Más de la mitad de los autoservicios de alimentación de la zona metropolitana está regentado por extranjeros

Entre las nacionalidades de los comerciantes extranjeros destaca, según un estudio de Mercabarna, la paquistaní

El 16% cuenta con más de un establecimiento y reconocen que compran producto fresco entre 2 y 3 días por semana

Beatriz Fontseré

Juan tiene una tienda de alimentación que abrió el verano del 2007 en Sant Feliu de Llobregat. Llevaba mucho tiempo queriendo dejar la fábrica y una opción que barajaron su esposa y él fue montar este establecimiento. Su horario de apertura, en general, es de 9 a 21 de lunes a sábado. En su momento, se plantearon abrir también los domingos, pero hicieron cuentas y les salía más caro abrir que mantener la tienda cerrada.

En la misma localidad, Ghulam y Nazia, de Pakistán, abrieron una tienda de ultramarinos. Es un establecimiento mucho más pequeño que el de Juan, pero que permanece abierto de lunes a domingo de 9 a 22 horas. En esta tienda, las ventas principalmente se hacen entre las 20 y las 22 de la noche entre semana y las tarde-noches de los domingos. “Yo no tengo nada en contra de los baulaques, pero me da más confianza comprar en una tienda española que en una regentada por paquistaní. Eso sí, si me encuentro en un apuro y necesito pan o cualquier ingrediente fuera del horario comercial de mi tienda de confianza, pues compro en esos sitios y nunca me ha pasado nada”, explica Ana María, vecina de Sant Joan Despí.

“Pues a mí me da igual comprar en un sitio u otro. Yo, si necesito algo de co-

mida voy a la tienda que está abierta. El mismo servicio dan los españoles que los extranjeros”, asevera Claudio, de Cornellà.

Mismas normas

Y lo cierto es que, a pesar de la creencia de algunos ciudadanos, los establecimientos regentados por inmigrantes, en su mayoría de nacionalidad china o paquistaní, siguen las mismas normas de higiene y de manipulación de alimentos que los españoles. “Yo creo que a nosotros nos controlan más porque desconfían más de nosotros. A mí me pueden hacer un control tres veces al mes y a una tienda española, una por año...”, explica Ghulam.

Según un estudio de Mercabarna sobre el canal de distribución alimentaria, el 52% de los autoservicios de alimentación están regentados por extranjeros, predominantemente de origen paquistaní.

Así mismo, el 40% de las fruterías de la zona metropolitana también estarían dirigidas por este colectivo. “Yo creo que el gobierno les da ayudas para mantener los negocios, porque si no, no me lo explico. Yo a penas saco para vivir dignamente con mi tienda y ellos, no es que vivan mejor o peor, que no lo sé, pero van abriendo más tiendas y eso es algo que yo no me puedo ni plantear. Yo invertí todos mis ahorros en esta tienda y ellos que se supone que vienen de países más pobres que España, ¿cómo se

lo pueden permitir?”, cuestiona Juan. “Yo también he invertido todos mis ahorros en esta tienda y trabajo todo el día, en mi tienda

trabaja toda la familia”, confiesa Ghulam.

El estudio, elaborado por la empresa Psyma y que se centra en la capital

PROPIETARIOS EXTRANJEROS EN MERCABARNA | BCN CONTENT FACTORY

A nosotros nos controlan más porque **desconfían** de nosotros: han venido hasta tres veces al mes”

Yo creo que el gobierno les da **ayudas** para mantener los negocios, porque si no, no me lo explico”

catalana y su ámbito metropolitano, permite conocer “de primera mano” la realidad de nuestro entorno inmediato, según ha explicado el director general de Mercabarna, Josep Tejado: “Ante el aumento paulatino, desde hace más de 10 años de los compradores de origen extranjero en los diferentes mercados centrales de Mercabarna y el progresivo relevo del comerciante tradicional de alimentación situado en las calles de nuestros municipios por estos nuevos ciudadanos, hemos querido conocer cuáles son sus necesidades de compra y sus tendencias futuras”.

Perfiles

Si trasladamos estos porcentajes a una cantidad, existen, según el estudio, 2.600 establecimientos de alimentación minorista regentados por extranjeros en Barcelona y su área metropolitana, un 18,5% del total de comercios de esta tipología, que ascien-

algunos tipos concretos, a porcentajes por encima de la mitad.

Por desgranar las cifras, los comerciantes extranjeros del sector optan, en un 61%, por pequeños autoservicios y tiendas de alimentación; mientras que el 24% prefiere abrir una frutería y un 10% una carnicería, la mayoría exclusivamente ‘Halal’ (conjunto de prácticas permitidas por la religión musulmana). Esta división es cada vez menos estricta y encontramos que en la mayoría de pequeños autoservicios hay fruta y hortalizas; mientras que también en las fruterías y carnicerías se introduce el producto envasado.

Entre otra de las cuestiones que destaca en el perfil de los comerciantes es que el 16% cuenta con más de un establecimiento; el 36% se declara especializado en productos de otros países y, según el estudio, compran producto fresco entre 2 y 3 veces a la semana. ///

El líder sindical de Seat, Matías Carnero, se pone al frente de UGT Catalunya con el independentista Camil Ros

Una nueva estructura bicéfala substituirá a Josep Maria Álvarez en la federación catalana del sindicato

El tándem de Camil Ros y Matías Carnero pretende llegar a todos los sectores del sindicato: independentistas y la base industrial

Imanol Crespo

El salto de Josep Maria Álvarez para substituir a Cándido Méndez y liderar, a nivel nacional, la Unión General de Trabajadores (UGT) conlleva, de manera obligada, la renovación de la estructura de la federación catalana del sindicato, un cambio que pasará, en este sentido, por nuestro territorio. Una nueva cúpula bicéfala se pondrá al frente de UGT Catalunya con el líder sindical de Seat, Matías Carnero, como una de las caras de la federación, junto al ex dirigente de las juventudes de ERC, el independentista Camil Ros.

Tras 26 años con Álvarez al frente, su relevo se ha querido forjar sobre un consenso que pasa por una candidatura oficial única, a diferencia de lo que ha ocurrido precisamente en el 42º Congreso de la UGT, en donde Álvarez ha superado a la propuesta oficial -que contaba con el apoyo de Méndez- de Miguel Ángel Cilleros con un ajustado 51,08% de los apoyos. De esta manera, Ros ha sido el único en dar el paso al frente tras la voluntad de Matías Carnero de mantenerse al frente de Seat; y, por tanto, existe este matiz. El ex secretario de política sindical de UGT Catalunya desde 2009 pasará a ser el secretario general de la federación catalana del sindicato, pero con

el apoyo de Carnero, que era el favorito de Álvarez y que ya propuso en su momento una especie de presidencia doble formada por el secretario general más otro puesto con menos atribuciones, pero con una notable notoriedad. Una especie de presidencia ejecutiva en la que encaja perfectamente la figura de Carnero que estaría, pues, entre Martorell y la Rambla del Raval.

Ligados a todos los sectores

UGT Catalunya pasará, entonces, a estar liderada por un reconocido públicamente como independentista y Carnero, líder sindical de la industria catalana más importante y que, por tanto, puede ser un buen atractivo para las bases tradicionales de la industria, teniendo en cuenta, además, que viene del sector del metal, sindicalista por definición. Mientras Ros tiene una vertiente política que comienza con su militancia en las JERC, en paralelo a su afiliación sindical, Matías Carnero (1968) empezó siendo un operario de Seat en 1987, con apenas 19 años. Su pronto interés por el sindicalismo le llevó a entrar al comité de empresa como delegado tan solo tres años después de formar parte de la plantilla. En 2003 pasó a ser el secretario general, cargo que no solo no ha perdido, sino que ha conseguido mantener arrasando en la última convocatoria. En 2009, Carnero pasaría a formar parte de la secretaria nacional de

la UGT en Catalunya y, de hecho, desde 2013 es secretario nacional adjunto.

Era el delfín natural de Álvarez, pero con su marcha atrás -a medias- UGT Catalunya optará por esta nueva fórmula que abraza el derecho a decidir -sin posicionarse claramente a favor de la independencia que rehúsan facciones sindicales de entornos como el nuestro, el tradicional cinturón rojo-, pero sin renunciar a los tradicionales sectores en donde el Baix Llobregat también tendrá un papel primordial por la riqueza de nuestra industria. El congreso se organizará en el mes de abril, cuando se oficializará el relevo de manera definitiva. ///

EXPOSICIÓ DEL 17 DE MARÇ AL 13 D'ABRIL
Plaça de Catalunya
Cornellà de Llobregat
www.obrasocial.lacaixa.es
902 22 30 40

Ajuntament de Cornellà de Llobregat

El MWC genera 3.000 millones de euros en diez años

La actividad ferial del recinto representa un 1,2% del PIB catalán, gracias, en gran parte, al MWC, que supone el 25% del total

Dayana García Blas

El Mobile World Congress ha registrado 101.000 asistentes en su edición de 2016, cifra récord que supera en un 6% a la del año pasado. El 55% de los visitantes del evento han sido altos cargos directivos, y un 21% corresponde a las mujeres, lo que evidencia su importancia en el mundo de las tecnologías. La aportación económica de la gran cita tecnológica se cifra en 460 millones de euros para la economía local, 24 millones más respecto al 2015, según informan los organizadores del congreso, GSMA.

Estas jornadas han generado 13.000 empleos temporales. Según un informe del OBS Business School sobre “el impacto económico de los eventos mundiales”, desde 2006 el MWC ha contratado de forma temporal a 62.000 trabajadores y ha dejado en la economía local unos 3.000 millones de euros.

LA PLAZA EUROPA HA EXPERIMENTADO UNA TRANSFORMACIÓN NOTABLE

El MWC es un evento de “dimensión reducida” que reúne a multitud de profesionales del sector de las telecomunicaciones móviles, y genera un impacto económico cuantioso en la localidad donde se celebra,

telecomunicaciones móviles, y genera un impacto económico cuantioso en la localidad donde se celebra,

L'Hospitalet de Llobregat, gracias a su capacidad de atraer al público y al impacto mediático generado. En la edición de 2015, el Mobile consiguió retornos impositivos de 782 millones de euros anuales por parte de la Hacienda Pública.

Sectores de impacto

Los eventos de restauración, alojamiento y tecnología son los que aportan un mayor impacto económico, un 9% cada uno, a Fira de Barcelona. A excepción del MWC que supone un 25% del total anual que registra Fira de Barcelona, organización ferial que representa el 1,2% del PIB de Cataluña (2.360 millones de euros), según estima el estudio de OBS.

La actividad económica vinculada a la Fira se ha traducido en la creación de 40.580 puestos de trabajo en 2015. El 43% se produjeron en el sector de la restauración, alojamiento, comercio, transporte y ocio. La repercusión de los eventos es continua durante todo el año, lo que genera un impacto positivo y notable para la “marca” Barcelona. Los efectos no económicos impulsan la cohesión social, la multiculturalidad, y el posicionamiento de la ciudad y su área metropolitana.

Dinamizar

Los actos de gran escala se han convertido en dinamizadores de la economía y un claro ejemplo es el Mobile World Congress. Hugo Zarco, director del informe de

ACCESO PRINCIPAL DEL MOBILE WORLD CONGRES, EN L'HOSPITALET

OBS, subraya que estas jornadas, como la del MWC, “promocionan la economía y el atractivo turístico, ya que son capaces de trascender las fronteras nacionales, contribuir al desarrollo del patrimonio urbano y a la transformación de los entornos”.

El Mobile World Congress es un evento de “magnitud reducida” porque se desarrolla en espacios abiertos que permiten registrar mayores ingresos dada su capacidad para atraer a un mayor número de visitantes, más participación ciudadana y obtienen un buen impacto mediático. Los festivales de música, como el Sónar, también pertenecen a esta categoría porque generan más de 50 millones de euros, y crean 216 empleos permanentes y 2.500 temporales.

JOO, sin éxito

Los Juegos Olímpicos son un ejemplo de evento en el que “a mayor magnitud del evento, mayores serán los

recursos destinados por los sectores público y privado” apostilla Hugo Zarco. El efecto sobre el PIB en estas jornadas deportivas es positivo, excepto en Barcelona donde cae el Producto interior bruto al -2,5%, la inversión se ve afectada por la burbuja especulativa, y la tasa media de ocupación baja al -1,3%.

El OBS ha analizado el impacto de mega-eventos como la Super Bowl o la Copa Mundial de Fútbol que conllevan mayores ingresos que los Juegos Olímpicos, pero generan un menor número de puestos de trabajo. La jornada mundial de la juventud, en la que el Papa visitó la capital de España, supuso un total de 354.3 millones de euros, importe que benefició en su mayor parte a la Comunidad de Madrid. El informe detalla que los visitantes extranjeros gastaron más de 147 millones de euros durante su semana. El evento permitió un crecimiento de la ocupación hotelera del 12,1%. //

**Agencia
Publicitaria
El Llobregat**

Diseñamos sus campañas publicitarias
Asesoramiento técnico por expertos en marketing,
inserciones publicitarias en prensa local y comarcal,
diseño de publicidad, encartes...

publicidad@elllobregat.com - 671 54 09 21

La mejor app mundial de 2016 es de Gavà

Sharing Academy es una plataforma para que los estudiantes universitarios den y reciban clases particulares

La nueva aplicación está ya presente en cincuenta universidades de toda España, de las 83 que hay

“Aunque me enseñaron a competir en la educación, hoy estoy seguro de que juntos llegamos más lejos”

Vanesa Maílo

Desde San Francisco a Bangalore y desde Berlín a Caracas, este año la mejor aplicación mundial es catalana. Exactamente de Gavà, en el Baix Llobregat. Su nombre es Sharing Academy: una plataforma que permite a estudiantes universitarios encontrar y ofrecer clases particulares entre compañeros. De un total de dieciséis participantes, esta iniciativa ha brillado en la décima edición de los Mobile Premier Awards (MPA), que se celebran anualmente en Barcelona coincidiendo con el Congreso Mundial de Móviles.

Un reconocimiento mundial, valorado por un prestigioso jurado internacional, que según Jordi Llonch, cofundador y CEO de la empresa, implica “que el trabajo que estamos haciendo tiene un sentido”. Sin embargo, asegura que “nuestro objetivo no es ganar premios, ni salir por las noticias, sino darle una solución a los estudiantes universitarios que tienen un problema”. Un problema, insiste, “que alguien tenía que resolver” y que detectó cuando empezó a cursar sus nuevos estudios de Multimedia y la asignatura de programación se le resistió.

Según un estudio que ellos mismos realizaron a 570.000 estudiantes universitarios de Catalunya, a la hora de preparar un examen, el 91% confía especialmente en un compañero que haya estudiado exactamente la misma asignatura, en el mismo grado y en la misma carrera. Por esta razón, la aplicación, que ha sido muy bien recibida en toda España, ya está presente en 50 universidades de un total de 83. Pero hay algún truco más: ganarse la confianza del usuario. “Casi todos nuestros usuarios me conocen personalmente: la gente confía en las personas. Ellos confían en nosotros porque nos ven como un compañero suyo, alguien que ha pasado por lo mismo que están pasando ellos”, explica Jordi Llonch.

Un claro ejemplo de emprendeduría en una época donde está de moda serlo. No obstante, el camino no ha sido fácil. “Trabajar de gratis en tus tiempos libres, por las noches, incluso sabiendo que a lo mejor no va a dar resultado” son

LA BUENA ACEPTACIÓN DE LA APLICACIÓN DE ESTE EQUIPO DE GAVÀ LES HA INTRODUCIDO EN 2/3 DE LAS UNIVERSIDADES DE ESPAÑA

solo algunas de las condiciones, que puntualiza Jordi Llonch. Para las cuales, asegura, “no todo el mundo está preparado”, ya que, hoy en día, “la gente no valora la cultura del esfuerzo”. Por eso, nos revela el requisito indispensable: la pasión. “Si lo haces solo por los números existen más probabilidades de que no vaya bien”, asegura el joven.

La fuerza de compartir

A sus diecisiete años ya tenía claro que quería volar. Y aunque los test de orientación vocacional demostraran lo contrario, no cesó. Años más tarde, se encontraba trabajando como piloto de línea aérea en Austria y volviendo a las aulas universitarias. Esta vez, para hacer algo completamente distinto: Multimedia. “Quería despertar en mí esa faceta artística que tenía abandonada, como un hobby”, recuerda Llonch. Un hobby que “acabó sirviéndome para detectar que las cosas se tienen que hacer de otra forma” y le hizo abandonar

los altos vuelos para volcarse por completo en lo que meses después sería Sharing Academy.

Desde entonces, en su vocabulario no existe un yo, sino un nosotros. A partir del primer día, Jordi Llonch ha contado con el apoyo tanto de Incubio, la incubadora de startups, como de su equipo. Y aunque, durante años “me enseñaron a competir en la educación”, hoy está seguro de que “juntos llegamos más lejos”. Por esta razón, antes de ni siquiera pensar en este proyecto, Llonch creó su propia comunidad estudiantil a través de un blog en el que compartía su “conocimiento sobre casos prácticos y ejemplos de mi vida real para que otros lo aprovecharan de manera gratuita”. Así, de la fuerza de compartir, nació “casi de forma orgánica” Sharing Academy, un proyecto ambicioso que en este 2016 aspira convertirse “en líderes de clases particulares en España”, y durante el próximo año esperan con muchas ganas “preparar la expansión internacional”. ■■■

Tarragó
comunicació, s.c.

PORTERO ELECTRÓNICO
VIDEO PORTERO
TELEFONÍA
INTERCOMUNICACIÓN
TV C.C. B/N Y COLOR
MEGAFONÍA
ANTENAS TV
AMBIENTE MUSICAL

Sugranyes, 6-8 - 08028 BARCELONA - Tel. 93 432 14 79
Mossèn Cirno Ventsaguer, 70 - 08830 SANT BOI - Tel. 93 654 75 51
tarrago@tarrago-fermaxsat.com

daya
CERVELLO

**CUIDEM DE MÉS DE 200 ANIMALS:
ET NECESSITEM!**

**Ajuda'ns a
ajudar-los!**

Donatius:
ES 58. 2100. 3200. 91. 2201382673

www.dayacervello.org / Telèfon: 608 522 724

NZ 2500438

El Global Digital Hub de Nestlé se instala en Esplugues

El nuevo centro de alta tecnología supone la creación de 70 puestos de trabajo en el ámbito del marketing y las tecnologías

Nestlé España ha facturado 2.166 millones de euros en 2015; un 4,5% más que en el ejercicio anterior

Dayana García Blas

Si Viladecans huele a chocolate, Esplugues de Llobregat tiene la gran compañía que produce este alimento y otros productos. Hablamos de Nestlé, la multinacional suiza que implantará a finales de 2016 un Global Digital Hub en su sede baixllobregatense. La instalación de este centro supone la creación de 70 nuevos puestos de trabajo especializados en tecnología y marketing.

70 puestos de trabajo

Jelena Trajkovic Karamata, responsable del espacio de alta tecnología, ha apuntado en las jornadas de JOBarcelona'16 que contratarán unos "70 jóvenes nativos digitales, con excelente inglés y formación en el ámbito técnico o de marketing y empresas". Para la experta, que ha dirigido un equipo digital desde la central de Suiza en Vevey durante los dos últimos años, la experiencia en la gestión en mercados exteriores es fundamental porque enriquece la compañía. La formación técnica en ingeniería, telecomunicaciones e informática, o la especialización en marketing y empresas son otros requisitos.

El Global Digital Hub dará servicio a todas las compañías del Grupo Nestlé a nivel mundial. El nuevo espacio se centrará en el diseño, construcción, implementación y mantenimiento de las plataformas digitales con las que la multinacional se comunicará con el consumidor a

SEDE CORPORATIVA DE NESTLÉ, UBICADA EN ESPLUGUES DE LLOBREGAT

escala nacional e internacional. Estas plataformas incluyen soluciones en el comercio electrónico, el marketing online y la comunicación a través de las redes sociales, mediante el diseño de webs, aplicaciones y otros servicios digitales.

2.166 M€ de facturación

El Grupo ha decidido instalarse en el territorio catalán por su "capacidad innovadora y su ecosistema tecnológico" subrayan desde Nestlé. El alto co-

nocimiento en tecnologías digitales, la accesibilidad geográfica de la ciudad, y el atractivo de la zona para los jóvenes son puntos que refuerzan la elección de implantar el Global Digital Hub en Esplugues de Llobregat. La instalación del nuevo espacio de alta tecnología será una fuente de innovadoras ideas, aunque no hará que Esplugues huele a chocolate. Nestlé España ha facturado 2.166 millones de euros en 2015, un 4,5% más que en el ejercicio anterior.

Las exportaciones aumentaron un 8,9% y las ventas en el mercado nacional un 2,9%. En 2014, la empresa destinó 60 millones de euros en nuestro país y logró unas ventas de 1.555 millones de euros.

Del total de la inversión, la filial española del Grupo dedicó 49 millones a la producción, y 11 a las ventas, administración y las tecnologías de la información. Nestlé cuenta con la mayor red privada de I+D y está especializada en nutrición. ///

EQUIPO CHAMPIONS DEL PERIODISMO DE PROXIMIDAD

El Llobregat, a partir del 14 de Abril, será el magazine informativo del Baix Llobregat y L'Hospitalet de El Periódico de Catalunya

e//lobregat + el Periódico de Catalunya

El primer jueves de cada mes en tu quiosco de referencia

Además seguiremos en nuestros puntos de distribución habituales: grandes ciudades, todos los supermercados **caprabo** y a través de suscripción

Centre de Negocis Edifici e//lobregat

¿NECESITA UNA RECEPCIÓN QUE RECOJA LAS NOTIFICACIONES OFICIALES DIRIGIDAS A SU EMPRESA?

CONTRATACIONES
ANUALES:
35 EUROS
+ IVA
POR MES

DOMICILIACIÓN DE SOCIEDADES

oferta hasta el 31.12.15

El cliente puede utilizar nuestra dirección como domicilio de su empresa a todos los efectos. Recogeremos en su nombre correspondencia comercial, certificados, notificaciones administrativas y la pequeña paquetería que le puedan enviar. Una vez recepcionado, avisamos al cliente y le hacemos llegar la documentación.

OTROS SERVICIOS

Oficina virtual, desvío de llamadas a un número de teléfono exclusivo, atención telefónica, sala de reuniones, despachos equipados con teléfono y ADSL, secretarías virtuales, venta de sociedades de nueva creación, servicio gestoría, etc.

*consultar precio

Somos una empresa de servicios, con más de 25 años de experiencia, que dispone de un edificio destinado a "centro de negocios", dedicado a proporcionar a cualquier empresa la infraestructura administrativa necesaria para llevar a cabo su actividad de forma inmediata y económica.

Llámenos e infórmese sin compromiso: 670.794.637
gerencia@ellobregat.com

08830 Sant Boi de Llobregat, Calle Raurich N° 62

Vodafone enerva Torrelles amb una antena al costat d'una escola

La nova Llei de Telecomunicacions (2014) suma un nou cas de protesta per la col·locació d'una antena de telefonia mòbil

Torrelles, Viladecans i Sant Boi són els tres municipis on la ciutadania s'ha manifestat en contra d'aquestes infraestructures

Redacció

L'Associació de Mares i Pares de l'Escola Sant Martí de Torrelles de Llobregat, la pròpia escola i l'Ajuntament han iniciat una campanya de protesta, novament, per la instal·lació –sense previ avís– d'una antena de telefonia mòbil per part de Vodafone. I ja van tres casos sonats al llarg de la comarca, aquest, a més, amb l'afegit que està a tocar del col·legi Sant Martí.

Les entitats, amb el suport municipal, s'han mobilitzat recentment a les portes del centre educatiu per demanar la retirada de la infraestructura que la companyia va instal·lar durant el Pont de la Puríssima, emparada –i amb total

impunitat– per la nova Llei General de Telecomunicacions aprovada pel Partit Popular al 2014 (amb el suport de PSOE i CiU) amb la qual es deixa sense veu a qualsevol administració, entre ells, els Ajuntaments: “La Llei General de Telecomunicacions és realment dramàtica pels Ajuntaments, sobretot, pels petits que ens veiem incapaços de respondre davant les grans companyies, perquè ells decideixen col·locar l'antena on ells creuen convenient”, ha dit l'alcalde de Torrelles, Ferran Puig.

Segons Puig, l'antena no compleix el Pla General d'Ordenació Municipal de Torrelles i, a més, té l'afegit d'estar col·locada a només un centenar de metres de l'Escola Sant Martí. En aquest sentit, ja van tenir un intent just l'any 2014 abans d'aprovar-se la nova Llei de Telecomunicacions. Aleshores, l'Ajuntament va poder paralitzar aquesta infraestructura. Ara en canvi, com qui diu, de la nit al dia, es van trobar l'antena al solar en front del col·legi i no poden fer res perquè la nova llei empara a les grans empreses.

Pel que fa l'Ampa i l'escola, al·leguen que, segons estudis i informes, aquestes antenes poden generar perjudicis de salut en la població. Amb més motiu, doncs, defensen la retirada d'aquesta infraestructura de la companyia Vodafone, que podria afectar a 400 alumnes del centre. Per tot, la campanya de protesta no afluixa després d'una nova protesta, aquesta vegada en forma de cassolada que es va organitzar a la petita vila baixllobregatina.

El tercer gran cas

Aquest no és el primer cas de protesta que hi ha hagut al nostre territori des de l'aprovació de la nova Llei General de Telecomunicacions. A més de la nova antena de Torrelles, Viladecans i Sant Boi han tingut els seus casos particulars, en concret, als barris d'Alba-rosa i Marianao, respectivament.

En el cas de Viladecans, segons fonts oficials, s'ha acon-

seguit, de moment, aturar el projecte després de la mobilització ciutadana i la posterior pressió municipal. O com a mínim mai s'ha instal·lat l'antena a l'antic Casino del barri. No es descarta que s'hagi col·locat i no hagi transcendit, ja que, efectivament, les grans companyies no necessiten demanar el permís o la llicència com abans.

Tal i com va explicar El Llobregat en el tema de portada del mes de gener de 2015, l'oposició veïnal va començar amb una recollida de signatures que va acabar amb el tema en el Ple municipal, on només el Partit Popular es va mostrar a favor de l'antena tot i que deixava la porta oberta a una nova ubicació dins del barri: “el barri compta amb suficient espai disponible per la instal·lació de la mateixa sense perjudicar l'estructura urbanística i els seus veïns”, deia en el seu moment el portaveu del PP a Viladecans, Sergio García. “Sense xarxes no hi ha futur”.

Per la seva part, a Sant Boi, el conflicte va emprendre una deriva semblant amb una sobtada protesta veïnal organitzada amb una nova plataforma, que també arribaria al Ple municipal després que Vodafone pactés amb una comunitat de propietaris del barri de Marianao la instal·lació d'una antena.

El Govern local, en aquest cas, va transmetre la seva negativa i, fins i tot, va avançar que rescindiria els contractes municipals amb la companyia de no retirar-se la infraestructura. En aquest cas, en una mena de guerra de competència, l'ens local va vèncer a l'Estat amb un punt legal que va permetre precintat l'antena. Davant d'un canvi del marc legal general, sempre hi ha un marge perquè les institucions s'adaptin a la nova normativa. Aleshores, es va considerar que el Pla d'Antenes que Sant Boi tenia des del 2005 (es va actualitzar al 2010) podia estar vigent fins a un any després de la nova Llei de Telecomunicacions (2014). Amb aquestes a la màniga, l'Ajuntament i la ciutadania va guanyar una

Alba Bou

TINENTA D'ALCALDE TITULAR DE L'ÀREA D'URBANISME I MEDI AMBIENT DE L'AJUNTAMENT DEL PRAT (ICV)

L'èxit de la mediació

Fa 20 anys, quan les disputes i els conflictes es resolien de manera casolana o bé en l'àmbit judicial, l'Ajuntament d'El Prat es va fer el valent i va obrir un servei únic a l'estat: el Servei de Mediació Ciutadana.

Allò suposava abordar la qüestió de la convivència ciutadana i les problemàtiques comunitàries, des d'una perspectiva global, i també era evidenciar que el consistori volia treballar per una prevenció dels conflictes entre els seus veïns i veïnes.

Avui, tenim un servei que ja no és únic. Un servei consolidat i d'èxit, que ha fet possible la resolució dialogada a nombrosos desentorns de temàtiques molt variades, i que ha estat una experiència de col·laboració, de transversalitat entre altres serveis i organitzacions, i la mostra que mitjançant uns professionals plenament confiats en el poder de l'educació, l'empatia i el respecte mutu, la nostra vida en comunitat pot canviar radicalment.

La mediació és un recurs que treballa la gestió positiva dels conflictes. I això què és? Es tracta de facilitar les eines i les estratègies perquè cadascú pugui entendre el conflicte, veure'n l'origen i treballar-lo d'una manera constructiva, positiva, evitant les resolucions negatives o violentes. Hi ajuda molt que, en tot el procés, t'hi acompanyi un professional que sigui imparcial i que entengui la teva posició, alhora que valora la situació de l'altra part del conflicte.

Així, amb paciència, amb tendresa, amb professionalitat, donant i rebent confiança, hem atès i resolt uns 560 conflictes durant el 2015. Conflictes que podrien haver derivat en baralles, en denúncies o en desfetes emocionals. I n'estem plenament orgullosos, perquè avui, la nostra comunitat és més capaç de resoldre positivament els seus propis problemes, i de preveure i gestionar conflictes futurs. III

LA PRIMERA CONCENTRACIÓ HA DERIVAT EN UNA SÈRIE DE CASSOLADES DELS VEÏNS COM A MOSTRA DE REBUIG A L'ANTENA | BCN CONTENT FACTORY

ronda, tot i que no sabem si la partida.

Segons hem pogut saber, la companyia i la comunitat de propietaris tenien de límit fins el 4 de novembre per retirar l'antena. Incomplert el termini, s'ha posat en marxa un procés d'execució forçosa que es podia donar de dues maneres: amb la retirada directe i forçosa per part de l'Ajuntament o mitjançant multes coercitives. En aquest cas, el Govern local ha optat per aquesta segona opció i ja hi ha imposada una primera multa de 300 euros a la comunitat de propietaris per la no retirada de l'antena.

La llei no facilita el consens necessari

Segons un informe de 2014 del Col·legi d'Enginyers Tècnics i Perits de Telecomunicacions de Catalunya, el 56% dels municipis tenen problemes de cobertura; entre ells, Gavà, Castelldefels i El Prat, com algunes de les localitats que més afecten aquests baixos nivells de senyal. Ara bé, vista l'experiència d'aquest any –tres casos de protestes en tres municipis diferents– sembla necessari trobar un consens que amb la nova Llei de Telecomunicacions és difícil d'arribar donat que el sector privat té tots els comodins per jugar i guanyar la partida amb tota la llibertat. Un consens que hauria de derivar en l'equilibri entre la viabilitat tecnològica i la salubritat de les nostres societats.

Si no, de ben segur es tornaran a repetir situacions com aquestes en un moment de transició tecnològica on les antenes van camí de convertir-se en les presons del segle XXI, és a dir, en aquests equipaments o infraestructures amb connotacions negatives tan necessàries, però que ningú les vol al costat de casa. ■■■

Reivindiquem el metro del 'Delta'

NOVA ESTACIÓ DEL METRO A EL PRAT | I. C.

La millora del servei de transport públic ferroviari a Sant Boi esdevé una de les principals demandes ciutadanes a Sant Boi, així com una prioritat política històrica. Malgrat la dimensió física i de població, Sant Boi té una important mancança en l'oferta d'aquest servei, sense que s'hagi produït cap innovació en 100 anys. Continuem tenint només dues estacions de FGC ubicades a més en una posició perifèrica. Una gran part de la població ha d'utilitzar altre mitjà de transport, principalment cotxe o autobús urbà, per arribar a les estacions el que fa que el temps de duració dels desplaçaments s'allargui.

José Ángel Carcelén

PRIMER Tinent d'ALCALDIA
DEL PSC SANT BOI

El dèficit de línia ferroviària es compensa, en gran part, amb l'esforç de l'Àrea Metropolitana de Barcelona per millorar la xarxa d'autobusos. Tot això fa que el transport públic estigui molt lluny de ser competitiu i/o atractiu en comparació amb el vehicle privat, que continua essent el mitjà més utilitzat a la ciutat de Sant Boi. En conseqüència, el parc mòbil santboià és ja d'aproximadament 1,5 vehicles per habitatge i no deixa de créixer, sobretot en els darrers anys.

Per altra banda, amb aquesta situació descuidem les polítiques mediambientals: accidentalitat, consum de sòl per aparcament, increment del consum de carburants, contaminació atmosfèrica i acústica...

Per totes aquestes qüestions a Sant Boi reivindiquem el "Metro del Delta", que aportarà eficàcia en quant a centralitat, freqüència, rapidesa i capacitat d'intermodalitat amb altres mitjans de transport públic per facilitar els desplaçaments diaris de la població santboiana, amb un mínim de tres estacions ubicades en punts centrals i ben accessibles dels barris que es troben més allunyats de les existents.

S'identifica el metro, tant a nivell polític com a social, com un dels projectes més necessaris per a la ciutat de Sant Boi. Necessitem un transport públic accessible i de qualitat i una ciutat més eficient i saludable.

No hem d'oblidar que la mobilitat ha de ser un dret de tota la ciutadania. ■■■

CARXOFA SANT BOI

TOT EL MES DE MARÇ
Gastronomia
Activitats de lleure
#carxofaSantBoi

17a CARXOFADA

20 DE MARÇ
#carxofada2016

CONSULTA EL PROGRAMA A
www.santboi.cat/carxofada
#santboi

ORGANITZACIÓ:
sant boi degusta

AMB EL SUPORT DE:
Parc Agrari del Baix Llobregat
COOPERATIVA AGRÀRIA SANTBOIANA

10427 AJUNTAMENT DE SANT BOI DE LLOBREGAT

SB

Las mujeres cobran casi 7.000 euros menos que los hombres al año

Los eventos de restauración, alojamiento y tecnología son los que aportan un mayor impacto económico a Fira de Barcelona

La actividad ferial del recinto representa un 1,2% del PIB catalán, gracias, en gran parte, al MWC, que supone el 25% del total

Beatriz Fontseré

El machismo existe. Se nota en las pequeñas cosas, en el día a día. Cuando se está embarazada, por ejemplo, la cultura popular te avisa de que si es un niño, tendrás un embarazo muy cómodo; pero si es niña, te pasarás los nueve meses de gestación terriblemente enferma. Es como si las niñas estuviéramos programadas de

ACTO CONMEMORATIVO DEL 8 DE MARZO EN L'HOSPITALET

Vidal Aragonés

REGIDOR PORTAVEU CORNELLÀ EN COMÚ - CRIDA PER CORNELLÀ

Cap govern de dretes

Quan ens presentàvem fa poc més d'un any com a candidatura, ho fèiem amb el que vam anomenar «punts de ruptura» i que suposa el nostre ADN.

Una desena de punts programàtics bàsics, entre els quals, «no governar amb qui practica polítiques de dretes». Això, a la nostra comarca, es referia clarament a CDC, PP i C's, però també a un PSC instal·lat còmodament en el poder durant dècades i que, en comptes de desenvolupar el model socialdemòcrata que teòricament defensa, s'ha dedicat a aplicar polítiques neoliberals que xoquen frontalment amb els interessos de la classe treballadora.

El passat 20 de desembre, la majoria de votants van apostar clarament per opcions que es presentaven com a progressistes. En aquelles eleccions la gent va apostar clarament pels valors d'esquerres: defensa dels serveis públics i els drets socials, major igualtat i solidaritat. Que aportí més qui més té. Justícia social. El PSOE, però, sembla no haver entès això. Malgrat el caràcter honestament d'esquerres de gran part de la

militància i de la majoria dels votants del partit, el distanciament amb la direcció és evident. Així, el PSOE ha preferit abandonar definitivament un programa veritablement progressista i al servei de la classe treballadora per caure en les mans de Ciudadanos, cosa encara més incomprensible en sumar menys suports que amb les forces progressistes.

Ni derogació de la LOMCE, ni de la reforma laboral ni de la llei mordassa. Més centralisme mentre el poble català vol exercir el seu dret a l'autodeterminació i decidir lliurement. Sentirà el PSOE l'esperit amb què tants milions de persones van anar a les urnes el 20D? Aturarà la militància la deriva neoliberal del partit o es resignarà i assumirà les polítiques de dretes que li imposa Ciudadanos? Pot el PSOE fer un gir a l'esquerra per governar al servei de la gent en comptes de fer-ho al servei dels poders econòmics o només les forces a la seva esquerra poden representar una veritable alternativa de progrés?

Govern de dretes ni a l'Ajuntament, ni a la Generalitat, ni a l'Estat ni enlloc! ///

manera genètica para hacer la vida imposible a los demás ya desde el primer momento de nuestra vida. Otro ejemplo. Cuando vas a un bar con tu pareja, a la mujer siempre le servirán la Coca-Cola Light o la ensalada... ¿Por qué? Porque hay estereotipos machistas que están mucho más interiorizados de lo que nos pensamos. Son los micromachismos.

No acaba la lucha

“La igualdad entre hombres y mujeres es una lucha que no acaba nunca y que nadie va a hacer por nosotras”, explica Pura Velarde, presidenta de la Federación de Asociación de Vecinos del Baix Llobregat, actual representante de Cornellà en el Consell Comarcal de la Dona y activista feminista de convicción. “Yo llevo toda la vida luchando por la igualdad, por el feminismo y noto que las cosas no han cambiado demasiado. Si bien ahora los jóvenes tienen mucha más formación y saben los conceptos más básicos de la igualdad de

género, la violencia sigue existiendo. Yo lo veo en la calle, observo mucho las parejas jóvenes y me aterra la manera de hablarse entre ellos, el control de los chicos con los móviles y las relaciones contaminantes que mantienen. Yo he visto a chicos de 16 ó 17 años pelearse a porrazos en la calle y ver como sus amigos se ríen de esas peleas...”, confiesa alarmada Velarde.

Y algo similar opina Judith Ibáñez, una de las impulsoras del Consell de la Dona del Baix Llobregat. Al igual que Pura, es una mujer jubilada con una larga trayectoria en las reivindicaciones femeninas. Toda su carrera profesional ha estado vinculada al Ayuntamiento de Cornellà, primero como funcionaria y después, como comisionada de Igualdad en el Centro de Información y Recursos para la mujer (CIRD). Ibáñez ha desempeñado una labor crucial en este municipio a favor de las mujeres a través del centro y también con iniciativas como la Universitat d'Estiu de

les Dones y con convenios de colaboración entre fuerzas de seguridad y ambulatorios para detectar casos de violencia de género. “Cuando empecé a trabajar en el CIRD, pensaba que la violencia de género habría desaparecido con los años, pero no ha sido así. En los últimos tiempos, estamos notando que vienen mujeres más jóvenes al centro a pedirnos ayuda”, explica Ibáñez. “Desde el centro de la mujer de Cornellà siempre hemos intentando impartir programas de igualdad entre los más pequeños porque creemos que la mejor manera de luchar contra el machismo es a través de la formación, pero algo no estamos haciendo bien cuando detectamos casos de microviolencia entre las parejas de adolescentes”, recapacita Judith.

Dos horas más

Algo no estamos haciendo bien. Eso está claro. En relación al Día Internacional de la Mujer Trabajadora, han salido diversos estudios que han mostrado la realidad de las familias. Por ejemplo, sabemos que las mujeres dedicamos, de media, dos horas más cada día al cuidado de la casa. A nivel comarcal, el Consell de la Dona ha publicado la diferencia salarial entre hombres y mujeres: 6.944 euros anuales menos, a pesar de desempeñar las mismas funciones. Y también hemos sabido que las mujeres son las grandes afectadas por la crisis económica, habiendo tenido que asumir los recortes en educación y dependencia con más horas de cuidado a los hijos y a las personas dependientes de la familia...

“Las mujeres no son más que órganos genitales articulados y dotados de la facultad de gastar todo el dinero del hombre” decía William Faulkner, un escritor estadounidense conocido por su buena relación con las mujeres... Sólo cuando esta sociedad deje de pensar en ellas como unas mantenidas, como el sexo débil o como las criadas de la casa, podremos hablar de igualdad de género y podremos dejar de celebrar el Día de la Mujer, porque seguro que en relación al 8 de marzo, más de uno habrá dicho... “¿y por qué los hombres no tenemos un día?” ///

CRISTINA MANRESA FUE LA PRIMERA MUJER EN SER COMISARIA DE UNA REGIÓN POLICIAL DE MOSSOS D'ESQUADRA, PRECISAMENTE, EN LA METROPOLITANA SUR; JUDITH IBÁÑEZ FUE UNA DE LAS IMPULSORAS DEL CONSELL DE LA DONA DEL BAIX; Y, SONIA CORROCHANO, ACTUAL DIRECTORA DEL AEROPUERTO DE BARCELONA - EL PRAT

L'Hospitalet busca Defensor de la Ciudanía

ERC pide la creación de “un órgano local independiente que vele por los derechos de la ciudadanía”

La propuesta republicana se aprobó con los votos favorables de ERC, PSC, ICV-EUiA-Pirates y Guanyem

El Partido Popular y la CUP se abstuvieron, mientras que Ciutadans prefirió votar en contra

Eva Jiménez

La idea pululaba en el ambiente desde hacía tiempo, pero finalmente fue Esquerra Republicana quien se llevó el gato al agua. Sabiendo que las relaciones entre la administración y la ciudadanía se hallan bastante deterioradas, el grupo municipal propuso la creación de un “órgano local independiente que vele específicamente por los derechos de los ciudadanos en las relaciones que mantienen con el Ayuntamiento y los organismos que dependen de él”. La moción se aprobó en el pleno del 28 de julio de 2015, con los votos a favor de ERC, PSC, ICV-EUiA-Pirates-E y el entonces existente Guanyem. El Partido Popular y la CUP-PA se abstuvieron y Ciutadans votaron en contra.

Más concretamente, en la moción se insta a “promover una comisión formada, dentro del Consejo de Ciudad, por el Gobierno municipal, los grupos políticos municipales y las principales entidades vecinales y sociales de L'Hospitalet para realizar en un periodo máximo de seis meses una propuesta de reglamento del Defensor o Defensora de la Ciudadanía así como una propuesta de proceso participativo para escoger el Defensor o Defensora de la Ciudadanía”. El portavoz del grupo municipal de ERC, Antoni García, ha aclarado que los seis meses han de contarse a partir de la creación del Consejo de Ciudad, cuyo plenario se aprobó en el pleno del mes de febrero, por lo que dicha figura podría estar creada antes de que llegue el verano, esto es, un año después de su aprobación.

Ahora bien, esto no resulta del todo seguro, ya que en el Ayuntamiento también existe una Comisión Especial de Quejas y Sugerencias que, según expuso Ciudadanos en el pleno de julio, desarrollaría “casi” las mismas competencias que se atribuirían al Defensor o Defensora y cuyo presidente sería la alcaldesa o en quien esta delegara, no necesariamente un cargo municipal, según fuentes del Consistorio. Estas también han asegurado que ya se está trabajando en la elaboración del Reglamento de Quejas y Sugerencias de la citada comisión, pero indican que todavía es demasiado pronto para saber cómo se coordinará con la figura del Defensor o defensora de la ciudadanía, del pueblo o Síndic de Greuges, que hay denominaciones para todos los gustos.

Independiente, competente, con recursos y barato

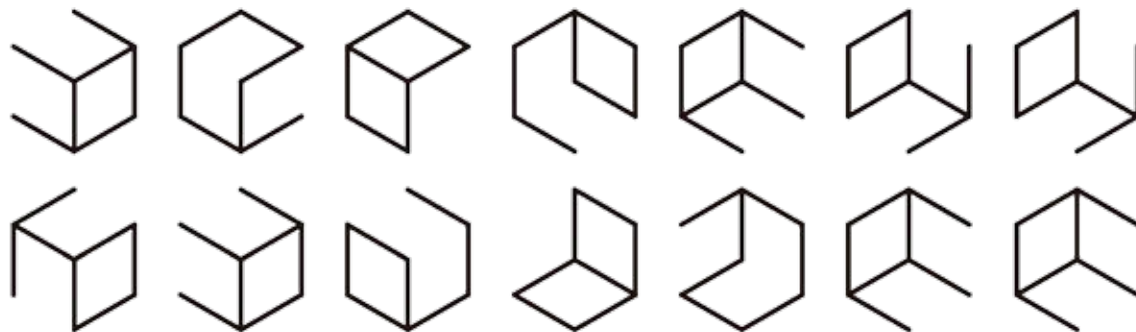
Mientras tanto, parece existir cierto consenso a la hora de establecer los requisitos del candidato o candidata al puesto. La independencia constituye uno de los más apreciados. ERC lo dejó bien claro cuando presentó su moción, pues buscan a una persona “con autonomía propia y no vinculada a ninguna área del gobierno municipal”. Con-

vergència i Unió, por su parte, considera que, además de independiente, ha de ser una persona “válida”, esto es, competente en el tema. En definitiva, como ha sintetizado ICV-EUiA-Pirates-E, se busca a alguien “que haga su función, que esté al alcance de todo el mundo y que preste el servicio que la ciudadanía necesita”.

Partido Popular y Ciutadans, por su parte, han llamado la atención sobre la cuestión económica. No en vano, el PP alegó dudas sobre el coste de la iniciativa para las arcas municipales, hecho que motivó su abstención. Y el partido naranja votó en contra de la moción, precisa-

mente porque consideraban que su creación suponía una “duplicidad innecesaria” ya que, además de la citada Comisión dentro del Ayuntamiento, existe un Síndic de Greuges a nivel de Catalunya y un Defensor del Pueblo de ámbito estatal que también ejercen competencias en el mundo local. El dilema no parece fácil de resolver, ya que dicha figura necesitaría también una dotación económica y personal suficiente para hacer bien su trabajo, como apuntó el portavoz de la CUP-PA, Khristian Giménez y, por tanto, en ningún caso tendrá coste cero, como aseguraron desde las filas del PSC. ///

Pot la recerca en vida artificial garantir la jubilació dels teus fills?

Trobada anual a Viladecans sobre indústria i innovació.

El proper 5 de maig t'esperen a Viladecans la innovació i la indústria. T'hi esperen algunes reflexions sobre tendències disruptives. T'hi esperen en Nigel Fleming, en Guillermo Dorronsoro, en Enric Barba, i en Xavier Ferràs, entre altres ponents. T'hi espera també una llarga llista de preguntes. I fins i tot algunes respostes. No t'ho pensis i reserva ja teva plaça; les bones oportunitats no acostumen a esperar gaire.

IND+I

Trobada anual
sobre indústria
i innovació

2016
Viladecans

El Llobregat será el 'magazine' informativo del Baix Llobregat y L'Hospitalet en El Periódico de Catalunya

El mes de abril no será cualquiera para El Llobregat. La publicación comarcal celebra su décimo aniversario -coincidiendo además con la organización de la segunda gala de los Premios El Llobregat- y lo hace con una gran noticia: El Llobregat será, a partir de abril, la revista del Baix Llobregat y L'Hospitalet de El Periódico de Catalunya, diario catalán de referencia en nuestro territorio, en el ámbito metropolitano y en Cataluña.

Un acuerdo que suma

El editor y presidente del Consejo Editorial de El Llobregat, Xavier Pérez Llorca, y el gerente de El Periódico de Catalunya, Joan Solà, sellaron el acuerdo tras diversas reuniones que permitirá a esta publicación dar el salto con una excelente mejora de la distribución. Y es que, este acuerdo es una suma -y no una sustitución a lo que veníamos haciendo- y, por tanto, El Llobregat saldrá, primero, encartado en El Periódico, pero después lo podrán encontrar igualmente en los supermercados Caprabo, en equipamientos, así como en los

principales ejes comerciales de las grandes ciudades del Baix Llobregat y L'Hospitalet. Por supuesto, se mantiene el servicio de suscripción para recibir directamente a la atención de los lectores, cada mes, la publicación.

Guinda a un largo trabajo

De esta manera, El Llobregat asciende un escalafón más como publicación impresa de referencia en el territorio después de dos años de nueva etapa e intensos cambios con una labor colectiva titánica. Desde el día uno de este giro que emprendía El Llobregat, la apuesta por el contenido propio con el reportaje como género vertebrador de la publicación fue nuestra obsesión para ofrecer un producto de tipo generalista, alternativo y equilibrado entre lo comarcal -con informaciones y temas transversales que afectan a todo el Baix Llobregat y L'Hospitalet, fronteras que nos definen-, pero sin perder el ámbito local de los diferentes municipios.

En definitiva, periodismo de proximidad, pilar que prevalece por encima de lo estrictamente comercial. Así, con el género del re-

portaje, pues, como denominador común, sumado a las entrevistas en profundidad y otras crónicas y noticias más puntuales, ofrecemos una publicación mensual que rompe con el frenesí de la actualidad y con el modelo digital de publicar para tuitear y que tiene como horizonte ofrecer una información elaborada y pausada para todos los públicos.

En un segundo estadio destacado, una vez potenciado el contenido, llegó el momento de hacer una transformación del 'continente' para convertirnos en una verdadera revista informativa. Este paso se dio en enero de 2015, junto con

la celebración de la primera gala de los Premios Llobregat, que fue todo un éxito en su estreno con actores y representantes de todas las caras de la sociedad comarcal. Entonces, El Llobregat ofreció el cambio de maqueta base y de formato, que luego daría un paso más hasta contar con el actual producto 'de catálogo', mucho más atractivo, visual, de aspecto casi cuadrado y que, como decimos, se corresponde con el espíritu arrevistado que nos define como periódico mensual; no diario.

Ahora -trabajado en paralelo aspectos como el diario digital (www.elllobregat.com), comple-

A PARTIR DEL MES DE ABRIL, EL LLOBREGAT SUMA A SUS DIFERENTES VÍAS DE DISTRIBUCIÓN EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, DE REFERENCIA EN NUESTRO TERRITORIO

JOAN SOLÀ Y PÉREZ LLORCA EN LA REDACCIÓN DE EL LLOBREGAT

ARRIBA, PORTADA DE 1985 DE UNA DE LAS EDICIONES DEL PERIÓDICO DE CATALUNYA PARA EL BAIX LLOBREGAT Y L'HOSPITALET; ABAJO, PORTADA DEL ACTUAL EL LLOBREGAT

mentado con un boletín informativo semanal, así como la participación ciudadana a través de actos como el debate sobre la presentación de la encuesta comarcal para las municipales, la colaboración en la ronda de presentaciones del libro 'Qui és Qui: Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet', de BCN Content Factory, o los mismos Premios El Llobregat- era el momento de dar un impulso al tercer pilar fundamental, que es la distribución.

Espiritu vivo

En este sentido, nos hace especial ilusión que El Periódico de Catalunya confíe en esta cabecera, que tiene sus antecedentes en la década de los '80, y con la que, por tanto, recupera con fuerza aque-

lla apuesta que en su momento el diario catalán llevó a cabo con ediciones territoriales encartadas en el diario madre cinco días a la semana con una media de veinte páginas, y con las que levantó, por primera vez en lo periodístico y comercial, un mercado comarcal de relieve que nunca se ha perdido, ni en el Baix Llobregat ni en L'Hospitalet.

Emprendemos, por tanto, esta nueva década llenos de ilusión, con este premio y recompensa al trabajo colectivo que se ha ido gestando en estos años y que nos carga de energía y, a la vez, responsabilidad para mantener vivo el periodismo local y comarcal en el Baix Llobregat y L'Hospitalet; para mantener vivo el periodismo de proximidad. ///

Gala II Edición Premios El Llobregat

Celebramos la II Edición de los Premios **El Llobregat** para reconocer la trayectoria de personas y entidades del Baix Llobregat y L'Hospitalet

14 de Abril de 2016 - A Can Massallera de Sant Boi de Llobregat

Participa y vota a tus profetas del Llobregat

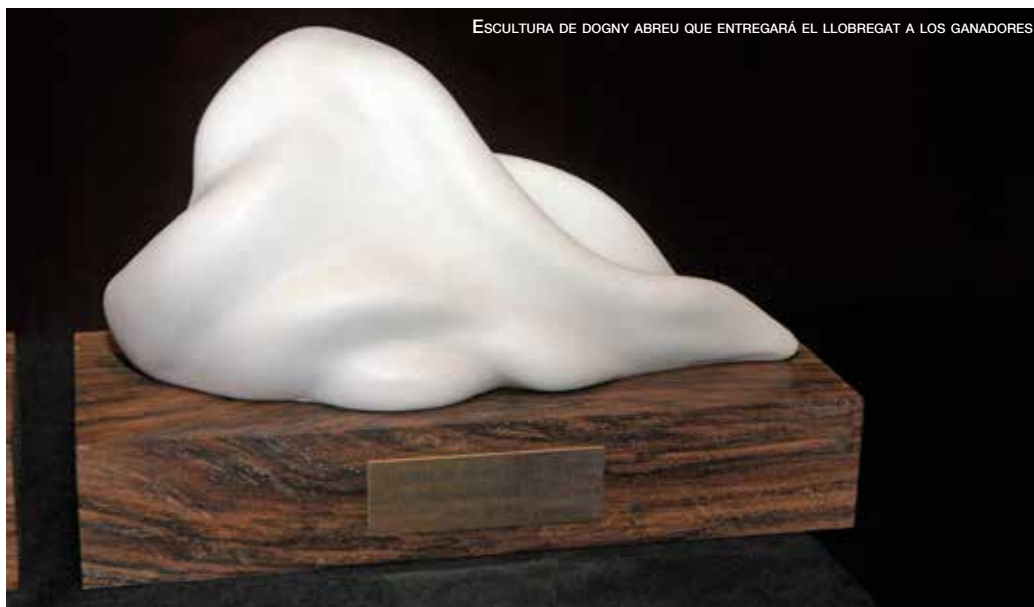
Hasta el 1 de abril, todavía tienes la oportunidad de votar a tus profetas del Baix Llobregat y L'Hospitalet. En la línea que nos ha definido hasta ahora de fomentar la participación y la bidireccionalidad con la ciudadanía, queremos contar contigo para elegir, definitivamente, a los premiados de esta segunda edición de los Premios El Llobregat, cuya gala se celebrará el 14 de abril de 2016 en Can Massallera, a partir de las 19 horas, en Sant Boi de Llobregat.

Como es sabido, desde el mes de enero, nuestros candidatos están siendo votados por nuestros lectores y es momento de cerrar la cuenta y obtener los resultados. Para ello, queremos avanzar que los participantes entrarán en el sorteo de diferentes premios. No seas, por tanto, el último en esta iniciativa que el año pasado ya fue un éxito y que este año está llama-

da a consolidarse como una cita fundamental del territorio, una fiesta del Baix Llobregat y L'Hospitalet en donde estén representadas todas las caras de la sociedad: administraciones, patronales, sindicatos, empresas y una buena parte de ese tan rico tejido asociativo que nos compone.

En las dobles páginas 24 y 25 ofrecemos, en vertical, las seis categorías con sus tres nominados. Para elegir, solo tienes que dirigirte a nuestro diario digital www.ellobregat.com y votar a través del 'banner' de los II Premios El Llobregat. Será un minuto, sin compromiso alguno y totalmente gratis. Jordi Évole, Karra Elejalde, Manel Esteller, Associació Educativa Ítaca, el Parc Agrari y el Banc dels Aliments ya esperan a sus herederos. Ellos serán los nuevos profetas del Baix Llobregat y L'Hospitalet.

¡Suerte! ///

ESCALPURA DE DOGNY ABREU QUE ENTREGARÁ EL LLOBREGAT A LOS GANADORES

La asociación española de editores AEEPP premia a El Llobregat como mejor publicación gratuita 2015

DE DERECHA A IZQUIERDA, JAVIER PÉREZ LLORCA, EDITOR DE EL LLOBREGAT; IMANOL CRESPO, DIRECTOR, Y ANDRÉS DURÁN, RESPONSABLE DE INFORMÁTICA Y REDES, CON CRISTINA CIFUENTES, PRESIDENTA DE MADRID

Previamente a las puertas de la celebración de la II Edición de los Premios El Llobregat, lo que nunca podíamos haber imaginado es que, justo un mes antes de la gala, seríamos nosotros los premiados a nivel nacional. La Asociación Española de Editoriales de Publicaciones Periódicas (AEEPP) ha elegido El Llobregat como mejor publicación gratuita gracias al número especial

editado en abril de 2015 '100 retos: mande quien mande'.

En un acto celebrado en el Auditorio de la Real Casa de Correos, sede oficial de la Comunidad de Madrid, El Llobregat ha recibido este reconocimiento en la 10ª edición de los Premios AEEPP, asociación liderada por Arsenio Escolar, actual director de '20 Minutos, y que abraza a casi mil cabeceras de todas las temáticas y sectores

con una audiencia estimada de 125 millones de lectores al mes en los medios impresos y de más de dos millones de visitantes únicos en los medios 'on line'. Todo un referente, por tanto, del mundo de la comunicación. "Gracias por elegir una publicación comarcal como la nuestra. Que este reconocimiento sirva de reivindicación de toda la prensa de proximidad y de su papel fundamental para abordar infinidad de problemáticas desde la perspectiva local", ha dicho el director de El Llobregat, Imanol Crespo, en su agradecimiento, tras recoger el premio de manos de la presidenta de Madrid, Cristina Cifuentes.

Además del premio a la mejor publicación gratuita, la AEEPP reconoció la labor de distintas publicaciones de todos los ámbitos. A saber, El Mundo Financiero (Publicaciones Económicas); Edición Especial XV Aniversario de '20 Minutos' (Publicación Impresa); Editorial MIC (Publicaciones Generales); la también colaboradora de El Llobregat MotorPoint Magazine (Publicaciones Profesionales); Fleet People (Publicaciones Profesionales); Olivatessen (Premio a la Internacionalización); Grupo TPI (a la trayectoria profesional); La Crónica de Guadalajara (Publicación Digital); Tapas (Mejor publicación nueva del año); además de Havas Media, Agencia DDB, Bankia y Pepe Domingo Castaño, por sus campañas publicitarias.

El Llobregat estuvo representado, además de su director, por Javier Pérez Llorca, editor y presidente del Consejo Editorial de El Llobregat, y por Andrés Durán, responsable de Informática y Redes, también presentes en la gala.

De todos y para todos

Gran parte de la culpa de este reconocimiento la tiene la publicación de abril de 2015 que celebró, en su momento, la edición 100 de

El Llobregat. Y qué mejor manera que hacerlo con un ejercicio periodístico que ofrecía los 100 mayores retos del territorio en una publicación especial de casi 100 páginas a todo color, el doble de las 48 habituales. 100 números en la historia de El Llobregat, con 100 retos, en 100 páginas. Así quisimos ponerles fácil la tarea a las administraciones locales de nuestro territorio que se encontraban a punto de iniciar la campaña electoral de las municipales de mayo de 2015. De ahí el titular: '100 retos: mande quien mande'. Esos cien retos -divididos en una primera parte temática y transversal; y, luego, con retos por municipios- eran, por tanto, las asignaturas pendientes que abordar, así como sendas o estrategias que incentivar.

El número, además, contó con todo tipo de representantes de nuestro territorio con artículos de opinión de figuras como Cristina Manresa, comisaria de la RPMS de Mossos d'Esquadra; Sergi Fuster, presidente de Pimec Joves Empresaris del Baix Llobregat i L'Hospitalet; Manuel Rosillo, presidente de Aeball; así como periodistas o artistas como el editor y poeta, Mariano Martínez. De esta manera, quedó una publicación especial de todos y para todos tras una labor colectiva titánica que no dejó indiferente a nadie, ni en el Baix Llobregat ni a nivel nacional.

Cabe hacer mención, en este sentido, de la estrecha colaboración entre El Llobregat y la compañía BCN Content Factory, dirigida por Juan Carlos Valero, como asesores de medios de comunicación, también, medios de proximidad. Por todo, queremos hacer extensible nuestro agradecimiento a todo su equipo y a todos aquellos que han aportado su profesionalidad a la familia Llobregat, con nuestro compromiso y nuestro reto de seguir creyendo en el periodismo y seguir afrontando la realidad desde lo local. A todos, gracias.

“Quan penso en el Baix, el primer que em ve al cap és la seva cultura”

■ EL NINOTAIRE DE EL LLOBREGAT, EL KAP, AUTOR DE LA PRIMERA I TERCERA MILLOR IL·LUSTRACIÓ GRÀFICA D'EUROPA

No s'entén, avui dia, una publicació impresa sense el seu racó dedicat a la il·lustració, a l'humor gràfic. “No som el més important del periòdic, però si servim de punt de partida perquè la gent es plantegi coses”. Tampoc nosaltres amb ‘L'acudit d'en Kap’. Doncs bé, el ninotaire de El Llobregat, Jaume Capdevila (Berga, 1974), més conegut com a Kap, ha estat l'autor de la primera i la tercera millor il·lustració d'Europa en el 2015, segons els Premis Cartoon Europe, dels més prestigiosos del continent en relació amb vinyetes de premsa. Els refugiats i un homenatge a la publicació Charlie Hebdo l'han servit per fer-se amb dos dels tres premis més importants del certamen i que avalen una carrera que ja va començar des de petit.

en ve al cap la seva cultura. Per a mi, el que dóna sentit a un territori no és l'economia, la geografia, és la cultura. La gràcia està en trobar l'equilibri. La cultura és un pol econòmic segur, però, sobretot, és un pol generador de valors. I els valors fan que la societat sigui millor”, diu. I afegeix: “El Baix Llobregat té un gran potencial cultural, que està amagat sota els altres grans potencials del territori”. En aquest sentit, considera que el territori té unes potencialitats enormes i que seria un gran pol de Catalunya de no ser per la seva proximitat amb Barcelona, que el dilueix. “Cal reivindicar-se com a territori, la seva identitat i sobreviure a aquesta situació. Reivindicar és sempre necessari, perquè vol dir que es vol millorar”.

“A l'escola sempre he estat un bon estudiant, però era el que ho qüestionava tot”, ens explica. Proper, dialogant, anarquista, sempre amb un somriure reconeix que el major premi “és fer el que m'agrada: dibuixar, pintar, fer gargots. Em tiro tot el dia creant”. Nascut a Berga, en Kap és, doncs, de la part alta del Llobregat, tot i que, precisament a Berga, el riu li cau una mica lluny: “El riu sempre ha estat una cosa exòtica, per mi. Imagina't el Baix Llobregat. El riu sempre ha estat un eix vertebrador, però quan penso en el Baix Llobregat, sempre

I les seves reivindicacions sempre tenen forma de ninot, el seu mitjà de comunicació. “L'humor sempre ha de posar en qüestió tot, estar als límits. Jo, simplement, miro el món amb aquests ulls de no entendre res i amb la il·lusió de dibuixar com un nen, sense vergonya. El ser humà és un ser creatiu; i sóc molt crític amb el sistema educatiu, perquè això ho perdem amb els anys. El ser humà ha de fer més coses inútils. És el que ens diferencia amb els animals. Parlar, prendre una cervesa, la cultura... La cultura és una cosa absolutament inútil, però que ens fa humans”. ■■■

40 anys formant persones

Dels 3 anys fins als 16 anys

Escola Privada i Concertada pel Departament d'Ensenyament
Infantil, primària i ESO

Un marc incomparable, enmig de la natura, a Fontpineda (Pallejà)

Per a informar-vos:
www.escolaloreig.cat
telf. 93 650 00 87

II Edición Premios

Premio Aguas Cristalinas

El Llobregat valora la transparència en la informació amb este premi periodístic a una pluma de entre las siguientes de la comarca

Sergi Vicente
El Prat de Llobregat
Director de BTV

/// Sergi Vicente ha tancat aquest 2015 una etapa de dotze anys al capdavant de la correspondència de Televisió de Catalunya a la Xina.

El periodista patenc dirigeix des de gener de 2015 Barcelona Televisió i Barcelona FM, els mitjans públics locals de la ciutat comtal.

BTV és un exemple d'aposta per la proximitat amb cinc informatius diaris que ocupen quatre hores i mitja de la programació diària.

...

Francesc Casbas
L'Hospitalet
Cofundadors de
Ràdio L'Hospitalet

/// Mort a l'any 2010, volem proposar la figura de Casbas com a membre fundador de Ràdio L'Hospitalet.

Apassionat del periodisme local, va ser també fundador de la primera televisió local de L'Hospitalet: Telectiutat.

Casbas sempre va estar molt implicat amb els grans esdeveniments hospitalencs; segur que el millor reconeixement seria la recuperació dels mitjans municipals.

...

Raúl Montilla
Esplugues
Periodista a La Vanguardia
i escriptor

/// Montilla ha estat la veu del Baix Llobregat i L'Hospitalet com a corresponent, primer a El Mundo, i des de 2003, a La Vanguardia on aquest any ha donat el salt definitiu a la redacció.

Resident a Vallirana, ha treballat a tots els àmbits de la comunicació, sent una de les plomes promeses del territori.

Montilla és també escriptor i ja és autor de tres obres en déu anys. 'Barcelona de novel·la' serà la quarta.

Premio a la Mayor Crecida

Personajes que han conseguido, por su labor profesional y del ámbito que sea, una repentina notoriedad social

Sonia Corrochano
L'Hospitalet
Directora de L'Aeroport
Barcelona - El Prat

/// Corrochano ha portat l'Aeroport de El Prat al millor moment de la seva història, amb unes xifres de rècord.

L'equilibri en el model de la infraestructura amb grans companyies i altres amb propostes més assequibles són una de les claus d'èxit.

La progressió de l'aeroport ha beneficiat el seu entorn incentivant el desenvolupament econòmic en sectors destacats com la logística o l'hoteler.

...

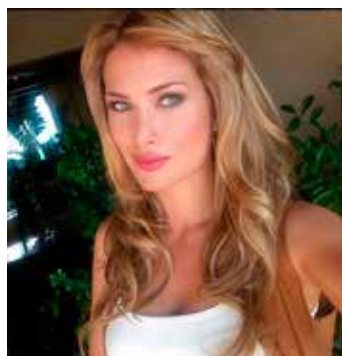
Javier Ruiz Caldera
Viladecans
Director de Cinema

/// Ruiz Caldera ha obtingut dues nominacions pels Goya i dotze pels Premis Gaudí amb el film 'Anacleto: Agente Secreto'

Amb el seu darrer film, es consolida com un dels directors de comèdia més destacats del país.

Caldera tornarà a confiar en el món del còmic amb 'Superlópez', on tornarà a envoltar-se de primeres figures del cinema espanyol.

...

Mireia Lalaguna
Sant Feliu de Llobregat
Miss Món 2015

/// La model santfeliuenc és la primera espanyola en guanyar el certamen Miss Món, celebrat el passat 19 de desembre de 2015 a Xina.

Lalaguna ha estat guardonada també com a Miss Atlàntic Internacional 2014, a més del Miss Món Espanya.

A més de ser ja una reina de la bellesa, Mireia estudia Farmàcia a Copenhague i és pianista després d'estudiar durant vuit anys al Conservatori del Liceu.

Premio Caudal Amazónico

Figuras destacadas de nuestra comarca, con una dilatada trayectoria en sus especialidades que les han llevado a ser únicos

Cristina Manresa
Barcelona
Comissària en Cap de la
Regió Policial Metropolitana
Sud de Mossos d'Esquadra

/// Manresa ha estat la primera dona en aconseguir arribar a comissària d'una de les regions policials del cos, després de 25 anys a la policia catalana.

Llicenciada en Història de l'Art i en Criminologia, és una gran defensora de la proximitat, també en seguretat.

Les dades de victimització de la RPMS han baixat en aquest 2015 a totes les comissaries del territori, amb l'excepció d'Esplugues per poc.

...

Jaume Plensa
Sant Feliu de Llobregat
Escultor

/// Jaume Plensa és un dels escultors espanyols més importants a nivell internacional amb destacades obres arreu del món.

El santfeliuenc destaca, més, per ser molt polifacètic: dibuix, obres gràfiques, videoinstal·lacions... No se li escapa cap tècnica.

Fuig de convencionalismes comercials tot i la importància que aquest aspecte té en l'Art Contemporani.

...

Álex Cruz
Bilbao
Presidente de Vueling y de
British Airways

/// Alex Cruz és peça clau del creixement empresarial de Vueling, amb seu corporativa i d'operacions a El Prat.

La companyia és, ara mateix, la major aerolínia dins del territori espanyol en nombre de destinacions i per dimensió de flota.

Cruz ha estat escollit recentment com a conseller delegat de British Airways, la gran companyia britànica del grup IAG del qual depèn Vueling.

Llobregat 2016

Premio a la Ribera Solidaria

El Llobregat quiere premiar a una de estas entidades sin ánimo de lucro por tener a la solidaridad como columna vertebral a lo largo de su historia

Clúster de Salut Mental de Catalunya
Sant Boi de Llobregat

/// El Clúster continua amb el seu creixement i es consolida com a entitat de referència a nivell català amb la nova seu al Palau Marianao de Sant Boi de Llobregat.

La organització en xarxa i multinivell de l'entitat permet posar en comú les necessitats de les administracions, el món privat i acadèmic.

L'entitat permet institucionalitzar aquest sector amb l'objectiu d'internacionalitzar els seus reptes.

...

Fundació El Llindar
Cornellà

/// Ha fet 10 anys donant respostes educatives i laborals als adolescents exclosos del sistema educatiu reglat.

Ha creat nous models educatius basats en la confiança i l'acompanyament subjectiu, personalitzat i integrador.

Actualment, oferta formació de mecànica, perruqueria, lampisteria, entre d'altres, que permet donar una sortida laboral o retornar als estudis.

...

Càritas
Sant Feliu de Llobregat

/// Càritas s'ha convertit en aquests anys de crisi en un pilar fonamental per donar resposta als més necessitats.

L'entitat de la Diòcesi de Sant Feliu ha crescut controladament, tot i els seus recursos, per arribar a més col·lectius desfavorits.

Més enllà del missatge religiós, Càritas de Sant Feliu prioritza la justícia social, a més, de manera focalitzada en el territori de la Diòcesi de Sant Feliu, creada a 2004.

Premio al Afluente Verde

Hoy en día es indudable que ser ecológico y sostenible es tan fundamental para nuestra sociedad como un afluente para un río

Associació de Gastronomia i Turisme del Baix Llobregat
El Prat de Llobregat

/// L'AGT ha aconseguit recuperar l'interès ciutadà pels productes de proximitat i de temporada.

Les seves jornades gastronòmiques, els quinto-tapa o la campanya 'Nodrid la Ciutat' l'han permès fer el salt de El Prat a l'àmbit comarcal.

L'associació gastronòmica ha aprofitat als baixllobregatins la nostra desconeguda joia agrícola: el Parc Agrari i els seus productes.

...

Ecologistes en Acció - Les Agulles Gavà

/// Ecologistes en Acció - Les Agulles és una de les organitzacions més actives pel que fa el medi ambient al darrer any 2015.

Ha estat molt involucrada amb temes com la remodelació del PDU del Delta, així com amb l'episodi de Volkswagen.

Gràcies a la seva trobada de plantes aquàtiques mortes, va alertar aquest estiu de males pràctiques a la costa baixllobregatina.

...

Consorci del Delta de Llobregat
Baix Llobregat

/// Creat el 2005 per diferents administracions públiques, ha servit per apropar i donar a conèixer els espais naturals del Delta.

Més de 1050 espècies vegetals, 350 espècies d'aus, 30 de mamífers, 20 d'amfibis i rèptils, 17 de peixos, entre d'altres, conviuen als espais protegits.

La recuperació del riu ha permès veure llúdrigues a la desembocadura del Llobregat, mig segle després.

Premio Aguas Bravas

De tanto en tanto, la calma del río y de sus cuencas se ve sorprendida por las inesperadas inundaciones que obligan a la movilización ciudadana

Associació Aturats Majors de 45 anys L'Hospitalet

/// L'entitat ha aconseguit -amb la seva constitució- donar visibilitat a un col·lectiu oblidat durant la crisi i que continua sense baixar les dades d'aturats.

Han estat capaços de crear el primer congrés específic per aturats majors de 45 anys, que ja s'ha reeditat a L'Hospitalet.

Per tot, l'associació ha introduït els aturats d'aquesta edat a l'agenda política que comença a respondre amb mesures.

...

Plataforma Pedro Álvarez
L'Hospitalet

/// La Plataforma manté la lluita 23 anys després de la mort de Pedro Álvarez presumptament a mans d'un policia.

Considerat un dels moviments contra l'abús de poder més antics d'Europa, els pares de Pedro mantenen viu un cas que es va tancar amb moltes incògnites.

Més enllà del cas de Pedro, la plataforma dona suport a altres casos relacionats amb l'abús del poder policial.

...

Centre d'Estudis Comarcals Baix Llobregat
Sant Feliu de Llobregat

/// El dubte sobre el futur administratiu del Baix ha convertit el Centre d'Estudis en el major defensor de la unitat comarcal.

Aquest any organitzaran 'Baix Llobregat a Debat', un primer congrés per evaluar el nostre futur.

La defensa de la cultura, la història, el patrimoni o la protecció del Parc Agrari són alguns dels pilars fonamentals defensats al llarg de quatre dècades.

L'Hospitalet comptarà amb una comissió pròpia amb la Generalitat

Infraestructures, educació i salut marquen la primera reunió entre l'alcalde de L'Hospitalet i el president de la Generalitat

L'espluguenc Miguel Ángel Escobar liderarà la nova comissió bilateral com a del·legat a Barcelona del Govern català

Imanol Crespo

La bilateralitat amb la Generalitat de Catalunya deixarà de ser una qüestió quasi hegemònica de la capital catalana amb la proposta que el president de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont, ha transmès a l'alcalde de L'Hospitalet, Núria Marín, en la seva primera reunió oficial en l'Ajuntament de la segona ciutat més important de Catalunya. L'Hospitalet donarà un salt qualitatiu com actor polític i institucional després que Puigdemont oferís l'opció d'establir una comissió bilateral entre el Govern de Catalunya i L'Hospitalet, que, segons fonts oficials, l'Ajuntament accepta i entén com a "un excel·lent reconeixement, que accepten encantats". "Atès aquest rol que vol jugar L'Hospitalet en contribuir en el desenvolupament col·lectiu, val la pena que el Govern tingui un tracte a part a través d'una comissió bilateral en la que pugui fluir les relacions i totes aquestes qüestions que avui s'han plantejat", ha dit el president a la sala de plens de l'Ajuntament de L'Hospitalet després d'una reunió que ha durat aproximadament una hora.

MARÍN I PUIGDEMONT VAN COMPAREIXER DESPRÉS D'UNA REUNIÓ QUE HA DURAT AL VOLTANT D'UNA HORA A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET | I.C.

La comissió, segons ha dit Puigdemont, estarà coordinada pel nou delegat del Govern a Barcelona, Miguel Ángel Escobar, una figura perfecte per apropar relacions entre ambdues institucions per la seva trajectòria política. Exregidor d'Esplugues amb el PSC i vinculat històricament amb UGT, Escobar va donar fa un lustre el

salt a l'entorn convergent i, de fet, ha estat a les darreres eleccions generals el candidat al Senat per Democràcia i Llibertat. Així, representa un nexa perfecte de la sociovergència que pot facilitar el pacte i l'acord entre el govern local i el català.

Junts contra Foment

Entre les qüestions que

l'alcalde de L'Hospitalet ha posat sobre la taula destaquen el famós intercanviador de la Torrassa i el túnel ferroviari de L'Hospitalet, que continua sent una esgerda per la ciutat a l'espera d'una reacció de Foment. "Cal fer complir aquell acord de 2007 de transformació de la xarxa de Rodalies. Ara que l'economia sembla que té indicis de millora, és el moment de prioritzar aquesta millora", ha dit Marín.

Amb aquesta gran assignatura pendent, després de la inauguració de la L9, Marín i Puigdemont han fet front comú, doncs, en matèria d'infraestructures, on el president de la Generalitat ha definit L'Hospitalet "com el cor de Catalunya i la ròtula de la mobilitat". En aquest sentit, ha apuntat que les infraestructures estan en el primer lloc "de la llista d'errors de l'Estat amb L'Hospitalet. Si hem hagut d'esperar a tenir una sortida, potser, al final que ens fem les coses nosaltres mateixos, que ens en sortirem", deia Puigdemont que incloïa el debat sobiranista que s'ha quedat sense la rèplica de Marín, que no ha pronunciat en el seu discurs.

Precisament de projectes que s'han hagut de tirar endavant donat la no resposta del Ministeri, Marín ha apuntat a la necessitat de tirar endavant la segona fase del Pla Director Urbanístic de la Granvia que ha de connectar la ciutat amb el clúster sanitari i donar sortida al riu Llobregat. Nou punt d'acord en una remodelació que té tot l'acord institucional entre les dues administracions, però que es troba ara mateix en la Comissió d'Urbanisme a l'espera d'una estabilitat al Govern espanyol, que no arriba. En tot cas, segons ha apuntat Puigdemont, hi ha la pre-

EL REGIDOR DE LA CUP A L'HOSPITALET ENTREGA UN DOCUMENT A PUIGDEMONT EN DEFENSA DE L'EDUCACIÓ PÚBLICA | I.C.

visió d'aprovar-se al llarg d'aquest any 2016.

Pel servei públic

D'altra banda, Núria Marín ha volgut transmetre al President Puigdemont la situació, encara, d'emergència social que pateix L'Hospitalet i la necessitat de enfortir els àmbits de la Salut i l'Educació pública. "L'Hospitalet no només és ocupació, turisme i Mobile World Congress; L'Hospitalet és també Educació i Salut", ha exclamat l'alcalde. Marín ha recordat la necessitat de construir dues noves escoles per acabar amb les aules de barracons que encara estan presents a la ciutat, mentre que s'ha compromès -tot i no tenir competències- a donar suport a polítiques d'Ensenyament amb iniciatives com la que va presentar, recentment, a la seva conferència anual de convertir L'Hospitalet en una ciutat trilingüe. Encara en l'àmbit educatiu, quatre grups polítics amb representació al consistori (PSC, Canviem LH, ERC i la Cup) l'han entregat un document amb les assignatures pendents de la Generalitat en front l'Educació Pública, un debat encara viu que ha escenificat el regidor cupaire Christian Giménez, amb la coneguda samarreta de la marea groga.

Pel que fa la Salut, Marín ha destacat que L'Hospitalet "no és una ciutat de mútues" i que s'utilitza majoritàriament el sistema de salut pública. En aquest sentit, efectivament, tal i com es va aprovar per una unanimitat al recent Ple Municipal, Marín ha traslladat al cap de l'executiu català la necessitat de resoldre el conflicte pel que fa les urgències pediàtriques a L'Hospitalet, servei que no s'ofereix els caps de setmana.

Per la seva part, Puigdemont ha volgut refermar que, tot i les dificultats "enormes" que ha patit Catalunya en aquests anys, s'ha mantingut la qualitat de l'Ensenyament i la Sanitat, "gràcies als professionals, segons ens indiquen els índexs, per exemple, de fracàs i abandonament escolar".

Els dos parlaments han acabat amb l'entrega d'una estatueta especial de 'L'acollidora', símbol de la ciutat, que posava punt i final a l'acte estricte celebrat a l'Ajuntament. Després, l'alcalde i el president de la Generalitat s'han dirigit, primer, al Centre Especial de Treball Tallers Bellvitge i, segon, al Districte Econòmic de L'Hospitalet, per visitar l'empresa de telecomunicacions BitNap. //

L'espluguenc Miguel Àngel Escobar, ex socialista i d'UGT, escollit delegat del Govern al territori

El periodista representa la facció més moderada de l'independentisme

La seva trajectòria el converteix en un nexa perfecte de la sociovergència

Imanol Crespo

En el marc de la reformulació del Departament de Presidència, Carles Puigdemont ha designat al també periodista Miguel Àngel Escobar com a delegat territorial del Govern a Barcelona. Així, l'espluguenc -exregidor i tinent d'alcalde del PSC a la seva ciutat natal i figura reconeguda del sindicat UGT- es converteix en l'encarregat de representar l'executiu al nostre territori.

Escobar pren possessió després de presentar-se com a cap de llista de Democràcia i Llibertat al Senat i no ser escollit a les darreres eleccions generals. Conegut, en tot cas, el seu contacte amb l'independentisme, Escobar representa la facció més moderada del sobiranisme i, de fet, es pot considerar com una peça rellevant d'aquesta sociovergència que no té partit, però que existeix i que, segur, ajudarà a apropar posicions en comissions com la nova que es crearà entre la Generalitat i l'Ajuntament de L'Hospitalet, i que ell liderarà per part de l'executiu català: "Aquest espai existeix. Aquesta mena de dualitat no té una forma definida, no hi ha cap partit que la representi, però existeix. Hi ha diferents partits que poden aspirar a representar-la i CDC té molt a dir; però no ho interpreto

com un espai ideològic, sinó d'actituds. És un espai que posa l'accent en la qualitat, en fer-ho bé, que no pas en fer-ho ràpid", explica Escobar a El Llobregat, coneixedor de la seva trajectòria política.

"La societat canvia i les persones canviem. Assumeixo contradiccions. Les tenia quan estava al PSC, les tinc ara com a independent a l'òrbita de CDC i s'ha de viure amb aquestes contradiccions, perquè si busques refugi en ideologies molt pures al final és estèril, no canvia res i la realitat és contradictòria i complexa i, per tant, s'ha d'abordar amb complexitat i no amb consignes o anàlisis que et satisfacin a tu. La realitat no busca satisfer a ningú".

Pel dret a decidir

En aquest sentit, la clau "determinant" del seu canvi de color polític rau en la renúncia per part del PSC del dret a decidir: "És un temps llarg i dura tot el temps que portem de procés en el qual el partit que he militat tota la vida fa un pas enrere en el dret a decidir. Per mi, és un pas enrere important d'on està el 80% de la ciutadania que vol decidir i, per tant, la majoria d'aquest país. Després d'un procés dur com el de l'Estatut, em dono compte que he de trencar amb aquest vincle. Començo, doncs, un procés d'immersió en el sobiranisme -que no era el meu món, jo venia d'altres territoris-, però començo a conèixer gent, famílies,

ESCOBAR, A L'ESQUERRA, SALUDA A PUIGDEMONT A LES PORTES DE L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET | I. CRESPO

em vinculo activament amb l'ANC, Súmate i hi ha un moment que faig el que sempre he fet: com em considero una persona moderada, he arribat a la conclusió que l'espai polític on més m'identifico és la banda moderada del sobiranisme, que és Convergència Democràtica de Catalunya. Conflueixo amb ells des de la lògica que aquest procés no es farà des de la radicalitat, sinó des de la confluència, la unitat, la centralitat i la transversalitat. Això em va estar amb una gent que el que proposa, al final, és un pacte amb l'Estat, que és el que realment fa por a l'Estat, perquè relacionen pacte amb derrota, amb cessió". ■■■

Mercè Perea deixa totes les responsabilitats municipals, però manté la regidoria a L'Hospitalet

MERCÈ PEREA VA ANAR A LES LLISTES DEL PSC AL CONGRÉS COM A NÚMERO TRES PER BARCELONA | I.C.

L'elecció de Mercè Perea com a diputada socialista al Congrés dels Diputats ha obligat a l'Ajuntament a remodelar el cartipàs municipal. Una reorganització obligada, d'altra banda, perquè la fins ara tinent d'alcalde responsable de l'Àrea de Seguretat Ciutadans renuncia a qualsevol responsabilitat a nivell municipal, però manté l'acte de regidora. Així, el Govern local no substitueix la seva figura sinó que canvia l'anterior estructura per una més concentrada. En concret, es passa de set àrees executives a sis com a conseqüència de la fusió de l'Àrea de Coordinació i Planificació Estratègica i la de Promoció Econòmica i Ocupació.

Es crea, doncs, una macro-àrea executiva que liderarà el primer tinent d'alcalde, Francesc Josep Belver, que manté també la condició de portaveu del grup municipal socialista. Entre les novetats, trobem també la incorporació a l'Alcalde de les funcions relacionades amb el disseny, l'elaboració i execució de programes de participació ciutadana, així com la coordinació de polítiques municipals. En aquest sentit, destaca la forta aposta del Govern local per l'impuls de la iniciativa L'H on que, enguany, es portarà als barris.

Per la seva part, l'àrea que corresponia a Perea, Seguretat, Convivència i Civisme, passa a ser liderada per Josep M. Mompel, tot i que manté les mateixes competències. Així, seguirà sent el segon tinent d'alcalde, ara, però, com a màxim responsable polític que coordina la Guàrdia Urbana i el servei de Protecció Civil. En aquest àmbit, també s'inclouen les competències en circulació, transport i ocupació de la via pública; així com el referent a la convivència i civisme i, per tant, el servei de mediació o la Oficina de Gestió d'Incidències.

Aprofitant els canvis d'estructura, el Govern local ha introduït el concepte d'Habitatge al nom de la quarta tinença d'alcalde que passarà a nomenar-se Àrea d'Espai Públic, Habitatge, Urbanisme i Sostenibilitat, a càrrec de José Castro, i que respon a l'aposta recent del Govern local per incentivar l'habitatge de lloguer social, si cal, amb 'expropiacions' dels pisos buits de les entitats financeres. Perea, com dèiem, mantindrà la seva acta de regidora en un ajuntament on té representació des de l'any 2007.

Des d'aleshores ha estat tinent d'alcalde de Seguretat Ciutadana i d'Hisenda i Recursos Generals. ■■■

La Diputació de Barcelona, en el punt de mira

Diferents col·lectius presenten l'Observatori Ciutadà de la Diputació, el primer de nivell supramunicipal

La plataforma té com objectiu servir de "contrapoder" i aportar una major transparència i control a la gestió

Imanol Crespo

El seu pressupost, la seva dimensió administrativa i, fins i tot, el seu històric edifici on s'ubica -Can Serra, un emblema modernista de l'arquitecte Puig i Cadafalch de l'any 1903- són proves del paper rellevant i de la magnitud que té una institució provincial com la Diputació de Barcelona. Tot i això, continua sent un ens desconegut, aïllat de la comunicació directa amb els ciutadans i, fins ara, sense un control independent que serveixi de filtre a la gestió.

Doble front en contra

El canvi del dibuix polític de les darreres eleccions municipals -d'on surt la representació de les diputacions- ja feia pensar que la nova legislatura a l'ens pro-

L'OBSERVATORI, ENGEGAT PER DIFERENTS ENTITATS CIUTADANES I ALGUNS SINDICATS DE LA DIPUTACIÓ, AMB EL SUPORT POLÍTIC DE LA CUP, ES VA PRESENTAR AL COL·LEGI DE PERIODISTES | IMANOL CRESPO

vincial esdevindria complicada. Dos partits clarament oposats a aquesta institució, com són Ciutadans i la CUP-PA, obtenien representació a l'actual Ple de la Diputació de Barcelona, en ambdós casos, amb tres representants. Ja al debat

d'investidura de la presidenta de la corporació provincial, Mercè Conesa, les formacions es van mostrar clarament oposades a l'actual ens i que la seva presència estava estrictament lligada a la seva reformulació o eliminació. Aquest

debat s'ha fet gran a partir de l'acord de governabilitat -de moment fracassat- amb el que el Partit Socialista Obrer Espanyol y Ciutadans es van presentar als dos debats d'investidura de Pedro Sánchez com a possible president del Govern.

Encara a l'aire per la situació 'en funcions' a Madrid, la realitat és que la bancada socialista acceptaria, segons l'acord, l'eliminació de les diputacions tal i com estan estructurades actualment o bé la reformulació de l'ens per un consell d'alcaldes dels municipis de cada província.

Amb aquest front obert al legislatiu espanyol, ara la Diputació de Barcelona suma una nova esquerda a la rereguarda que també hauria de cuidar. Es tracta de l'Observatori Ciutadà de la Diputació, el primer observatori d'aquest tipus que neix en l'àmbit supramunicipal a tota Espanya, i que han encetat diferents persones compromeses amb la transparència de la institució.

Vinculats a entitats com la Plataforma Auditoria Ciutadana del Deute, els observatoris ciutadans municipals de Castelldefels, Barcelona i Sabadell, a sindicats com la CGT o a la CATAAC-IAC, així com a la CUP-PA com a únic actor polític vinculat al projecte, entre d'altres, el nou Observatori Ciutadà de la Diputació pretén ser una eina de participació i de control de la institució provincial: "És una plataforma de contrapoder del que hi ha actualment a la Diputació de Barcelona i que esperem que es pugui

utilitzar", defineix Enric Pons, membre del grup promotor de l'Observatori. "Estan pensats per fiscalitzar el poder, per fiscalitzar -per part de la ciutadania i part dels treballadors de la Diputació- l'acció de l'administració, en aquest cas, provincial com és la Diputació de Barcelona que, tot i tenir un pressupost important, és poc coneguda per la societat. És una institució de segon grau (que és resultat per eleccions indirectes a les municipals) i, fins ara, llunyana i opaca perquè, tot i que té una finalitat de serveis als ajuntaments, no tracta amb la ciutadania. I per posar llum a aquest tipus d'administració ens sembla que aquest observatori ens pot permetre conèixer millor la institució, però també que la població pugui fer arribar les seves sol·licituds, inquietuds o denúncies", han exposat els promotors de la plataforma durant l'acte de presentació celebrat al Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Major control

De fet, l'Observatori (<http://ocmdiba.cat>) té aquesta doble funcionalitat. Servir de plataforma per afavorir la comunicació i la transparència dels serveis, els comptes i tot tipus d'activitats que tenen a veure amb la gestió; però també

Tienes un libro... y lo quieres editar

Publícalo a través de micromecenazgo sin que te cueste nada.

Entre 100 y 200 ejemplares, en dos meses y con distribución gratuita

Consulta: www.mecenix.com

la única plataforma de crowfunding dedicada al libro

PLE D'INVESTIDURA DE L'ACTUAL MANDAT DE LA DIPUTACIÓ DE BARCELONA | BCN CONTENT FACTORY

servir de canal per exposar qualsevol tipus de pregunta, així com queixes, denúncies, etc. “I això és molt important perquè normalment es fa de forma privada. A través d'aquesta eina, tota la informació és col·lectiva i empodera al que l'està utilitzant”. Efectivament, si la Diputació de Barcelona no respon o la resposta és insuficient quedarà sempre reflectit donat que el diàleg serà públic en tot moment.

Així, doncs, trobem set grans blocs per aprofundir al nou Observatori. La descripció de la nova plataforma; la descripció de la Diputació pròpiament; però també l'activitat política —on ja es poden veure íntegrament els darrers plens provincials—, la secció d'actualitat; els Pressupostos de la Diputació, perfectament desglossats, amb senzilles infografies, amb l'opció afegida de descarregar la i informació; i, per últim, la secció de 'Denúncia' i 'Consultes'.

Per mantenir la plataforma activa, l'Observatori rebrà, de moment, un únic suport econòmic per part de la CUP-PA que aporta-

rà 200 euros mensuals per cobrir les mínimes despeses del servidor de l'espai web i altres despeses de manteniment. En aquest sentit, la diputada més jove de la corporació, Maria Rovira (CUP-PA), descartava rotundament l'entrada de nous suports polítics: “No volem legitimar a aquella gent que no ha rendit comptes en aquests 30 anys. Partim de la base que tots aquells partits polítics que han promogut aquesta opacitat col·locant càrrecs de confiança que no feien feines per a la Diputació sinó de partit o sindicats que no s'han posicionat clarament en contra de casos de corrupció, doncs, no poden participar directament de l'Observatori com a institució”. I afegeix en declaracions a El Llobregat: “Hi ha hagut clientelisme totalment; un clientelisme que els diferents partits que estaven al capdavant de la Diputació veien amb bons ulls. Creuen que la lògica d'una administració pública és donar diners a municipis dels mateixos partits creient que després obtindrien un redit electoral. No havia

equitat a l'hora de repartir recursos, no havia uns criteris específics a l'hora de donar ajuda a uns municipis respecte a altres; i això és flagrant i inassumible”.

Així, la pressió i el control ciutadà enfront les institucions creix amb aquest observatori —com a alternativa a la informació institucional que s'emetteix, com diem, és el primer a nivell supramunicipal d'Espanya i que es suma, així, als dos municipals que hi ha al

Baix Llobregat i que són, en concret, el de Castelldefels i Sant Joan Despí.

Controlar la magnitud

Si donant un passeig per Barcelona arribes a la part alta de la Rambla de Catalunya, veuràs que l'edifici del número 126 no és un qualsevol. El remodelat edifici modernista de Can Serra és l'actual seu de la Diputació de Barcelona des d'on es dona suport als 312 municipis de la demarcació, gràci-

MERCÈ CONESA I MARIA ROVIRA, LES REPRESENTANTS DE DOS MODELS OPOSATS PER L'ACTUAL DIPUTACIÓ DE BARCELONA | BCN CONTENT FACTORY

es a un pressupost que mesura la magnitud d'aquesta institució: 896.275.000 euros. Quasi mil milions d'euros, xifra que es podria assolir al final de la legislatura, donat que el pressupost de la Diputació a l'any 2016 era de 690.000.000 euros.

Si el pressupost és important, la seva estructura no es queda enrere. Segons mostra el mateix Observatori, la plantilla de la Diputació de Barcelona la conformen fins a 3.845 funcionaris, entre ells 63 persones nomenades com a personal eventual i que, al cap i a la fi, són “personal de confiança i assessors nomenats per presidència (càrrecs de designació política)”. En aquest sentit, el límit s'ha xifrat en 92 persones, 30 més que al mandat anterior.

Pel que fa l'estructura, l'Observatori la descriu en cinc grans àrees competencials i executives, cada una de elles, amb aquesta estructura jeràrquica: diputat president de l'àrea (electe), coordinador d'àrea (alt càrrec), diputats delegats responsables d'una matèria (electes), coordinadors de matèria (alts càrrecs), diputats adjunts responsable d'un àmbit (electe), coordinadors d'àmbit (alt càrrecs), gerents, caps d'oficina o de servei i directors.

És a dir, cada funcionari té per sobre seu a nou caps o responsables que supervisen la seva feina en una “estructura de comandaments tant sobredimensionada que s'ha anat construint”. En aquest sentit, Rovira entén que cal trencar amb aquest model que si és sostenible ho és a costa de l'interès global: “És una piràmide de moltíssims càrrecs, amb cada vegada menys tècnics i una gran bossa d'interinatges que porten molts anys sense plaça quan estan fent feines estructurals. Mentre, la Diputació no els ha donat

ni el reconeixement ni la categoria de funcionari. Si aquest model és sostenible és a costa de la precarietat dels seus treballadors i treballadores i a costa dels serveis que, potser, no són de la qualitat que haurien de ser i, per tant, és sostenible a costa dels veïns dels municipis”.

Sense canvis a la llotja

Uns dels privilegis coneguts i històrics de la Diputació de Barcelona, com a part integrada en el Consorci del Gran Teatre del Liceu, és la disposició d'una llotja just al centre del teatre, amb altres entitats públiques com l'Ajuntament de Barcelona. Si al Govern local de Barcelona sí va haver, com a mínim, una mostra d'intencions per renunciar a privilegis d'aquest tipus, a la Diputació de Barcelona no tenen ni la previsió: “Una de les reivindicacions que fem és que es revisin aquests consorcis i aquests espais on formen part per veure fins a quin punt responen a les necessitats reals de les persones de la demarcació de Barcelona”, diu Rovira. “La Diputació ni ha renunciat, ni ha mogut res en aquest sentit, ni hi ha la previsió de fer-ho. Ara mateix podria anar a la llotja del Liceu, de la Fira i a la resta d'invitacions que rep la Diputació. Entenem que són uns privilegis que no tenim perquè tenir perquè no són eines per desenvolupar la nostra tasca laboral. S'ha creat una praxis política que el que fa es allunyar-te de la ciutadania”. Precisament, per trencar amb aquest model, l'Observatori posa ven a prop de la institució a la ciutadania com a actor actiu en el control i supervisió dels quasi mil milions d'euros i dels quasi 4.000 treballadors públics vinculats, entre ells, els càrrecs polítics, amb els seus alts càrrecs i personal de confiança. ///

Frederic Prieto, el primer alcalde de Cornellà (PSUC), defensa ara la independència

Frederic Prieto: “Encara em para gent per dir-me que vaig ser un bon alcalde”

“Necessitàvem l’alcaldia perquè el PSUC s’estava desfent amb l’escissió i a Cornellà va quedar als mínims”

“Al PSC decideixen uns quants. A Cornellà no s’ha pogut debatre el dret a decidir perquè no entra dins dels paràmetres”

Frederic Prieto es va convertir al 1979 en el primer alcalde de la democràcia de Cornellà, quan el PSUC tenia implantació al Baix Llobregat i va fer-se amb el govern municipal de moltes ciutats. Quatre anys després l’històric partit dels comunistes catalans havia iniciat una descomposició que li va passar factures a les eleccions de 1983: va perdre moltes alcaldies en benefici del PSC, que va ser el partit més votat a Cornellà, empatat a regidors amb el PSUC.

Des de llavors ha plogut molt. Prieto té 76 anys, no milita enlloc i ara defensa la independència. Accepta l’entrevista per EL LLOBREGAT en un bar a l’Ajuntament i evoca els anys en què el saló de plens visqués una insostenible que durà mesos, quan ell exercia d’alcalde amb el suport del regidor del PP i Convergència, mentre l’aspirant José Montilla era recolzat pel Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC), l’escissió del PSUC. **///**

Pere Ríos

“Al principi eren unes situacions surrealistes i inaguantables, fins que al cap d’un any en Montilla i jo vam dinar i vam sortir amb un pacte”, explica. L’acord significà que Prieto continués d’alcalde amb el suport dels socialistes fins el 1985 i després li cediria el lloc i el suport. Montilla ja no abandonaria l’alcaldia fins que va ser designat ministre d’Indústria, al 2004.

“Amb tota la raó els socialistes volien tenir l’alcaldia, sense cap negociació, perquè havien estat el partit més votat i pensaven que els estàvem arravatant i ens atacaven de forma terrible. Nosaltres necessitàvem

mantenir l’alcaldia perquè el PSUC s’estava desfent amb l’escissió i a Cornellà va quedar als mínims”, reconeix Prieto.

D’alcalde a Síndic

Després de perdre l’alcaldia va repetir tres eleccions com a cap de llista d’Iniciativa per Catalunya i diputat d’Esports i turisme a la Diputació de Barcelona. Al 1999 deixar la política institucional per posar una consultoria de temes de desenvolupament local, turisme i esports que va funcionar fins al 2006, en que va treballar a la gerència de Turisme de l’Ajuntament de Sitges durant dos anys.

Després va compaginar dos anys de jubilació amb un contracte de mitja jornada a la Federació Catalana de Natació i posteriorment

FREDERIC PRIETO A LES PORTES DE L’AJUNTAMENT | IMANOL CRESPO

es va convertit en el primer síndic de greuges de Cornellà durant cinc anys. Deslligat d’això, Prieto va presidir al 2014 el pacte pel dret a decidir al Baix Llobregat, “una pantalla ja està superada per l’independentisme que no sé si recolzen totes les entitats que van signar”,

assegura. “Estic a favor de la independència”, admet Prieto sense embuts. “Considero que és l’única sortida que hi ha, tot i que la veig molt complicada, més del que la veuen els senyors que l’estan conduint. L’estratègia que s’està seguint actualment em sembla molt

arriscada”, puntualitza.

La ciutat que va heretar d’alcalde no té res a veure amb l’actual. Llavors estava tot per fer, des del clavueram fins a les escoles i l’ajuntament devia més diners dels que tenia com a pressupost. ¿Què li falta encara a Cornellà? “Vida. Cornellà té una vida més o menys acceptable, cadascú fa el que l’interessa fer, hi han moltes entitats o iniciatives interessants, com el pacte social per afrontar les conseqüències de la crisi, però a Cornellà no hi ha debat, no hi han instruments per expressar-se en plena llibertat”, assegura Prieto.

A l’inici de la democràcia si que n’hi havia de debat, recorda l’exalcalde. Massa i tot, potser. “El debat és essencial i jo vaig tenir greus problemes amb aquest tema, perquè era partidari de crear estructures pel debat i alguns regidors meus no estaven d’acord i pensaven que s’havia de fer més des de dalt, que és el que després han fet els socialistes”

Sobre Balmón

¿I com veu l’actual alcalde, Antonio Balmón? “És un home que, dintre dels seus límits ideològics i polítics, està en un partit que ha sofert una crisi molt forta, però ha intentat liderar coses, com l’acord social. Però estan ficats dins d’una estructura en que decideixen uns quants. A Cornellà no s’ha pogut debatre, per

exemple, el dret a decidir perquè no entra dintre dels paràmetres”. El reglament municipal impedeix debatre mocions que no siguin competència de l’Ajuntament, “encara que de vegades es cola alguna”.

Amb Cornellà en Comú

Prieto dedica ara bona part del dia a col·laborar amb la candidatura Cornellà en Comú, que té cinc dels 25 regidors i de la que no va formar part Iniciativa per Catalunya. “No ens vam arribar a entendre, inclús hauríem volgut que es comprometés Esquerra, però estava més preocupada per construir la república catalana”, diu. “De forma molt llunyana però a la vegada molt interessada vaig viure el 15-M, quan van sorgir coses que semblaven mortes tants anys, com la marca de diàleg i de participació. Jo participo en la mesura que puc en aquestes confluències, però jo no sóc de Podemos ni ho seré”, relata l’exalcalde.

Prieto es declara “molt partidari del diàleg i de l’assemblearisme com a forma de participació, sempre que es plantegi correctament, però també ha d’haver lideratge. A Barcelona es va construir una candidatura guanyadora perquè tenia un lideratge inqüestionable, reconeix, però a Cornellà no. “I a L’Hospitalet no va haver ni lideratge ni res. Hi ha poques ciutats amb lideratges clars, però el lideratge

ha de ser. A les assemblees de Cornellà en Comú qui porta la veu cantant és una persona i no una altra”.

Parlar amb un exalcalde del PSUC fa inevitable abordar la descomposició que va patir aquell partit de referència de l'esquerra. “Es la història d'un fracàs. El PSUC tenia moltes possibilitats de liderar una es-
guerra eurocomunista, però no va ser possible perquè, d'una banda, no entenien el procés la gent de la òrbita

soviètica i de l'altra hi havia gent eurocomunista que ja estava volant cap a posicions socialdemòcrates. I curiosament després, quan el PSUC ja estava desaparegut, es tornen a unir i van anar junts a les eleccions, el PCC amb Iniciativa per Catalunya. Es incomprendible”, relata Prieto. La divisió interna, etern problema dels partits comunistes de tot Europa.

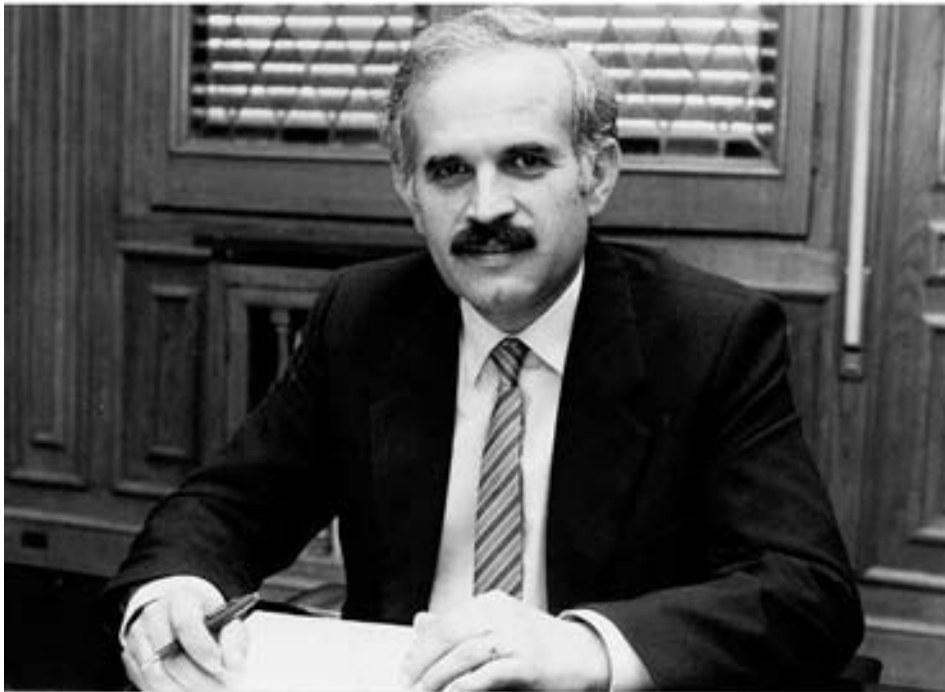
“Prosoviètics i socialdemòcrates van convergir

i ens va agafar al mig a alguns que volíem fer una experiència arriscada de debat públic i participació ciutadana. Això és el que em vaig trobar. Han passat ja 30 anys i encara em segueix parant gent pel carrer i em diuen que era el millor que hi ha hagut. I clar, jo els hi responc: ara em dius això però no em vas votar. Crec que va quedar un bon pòsit de fer coses i comptar amb la gent d'aquell mandat”, explica Prieto.

Després de deixar l'alcaldia va mantenir una relació cordial amb Montilla que el pas de tants ha diluït. “Dinàvem un cop al mes durant dos o tres anys, quan va ser alcalde. Després es va anar refredant quan va ser president de la Generalitat i ens vam veure en actes públics. Ara no vaig a gaires actes públics, perquè no em ve de gust i de vegades tampoc no em conviden. Però tenim una relació cordial perquè “lo cortés no quita lo valiente”.

Enfront del cas de Cornellà està del Prat, amb Lluís Tejedor, un alcalde incombustible que també ho va ser del PSUC i ara d'ICV. “Si nosaltres haguessin pogut aguantar l'alcaldia a Cornellà, probablement s'hagués mantingut el partit una mica més. Al Prat ho van fer prou bé per aguantar. Però el PSC va fer un desembarcament molt gran a Cornellà i cal recordar que el Montilla el van portar de Sant Joan Despí, on havia estat regidor. No ho critico, ho trobo lògic. Van apostar molt fort per Cornellà”.

Han passat els anys i les cicatrius de fa més de tres dècades encara semblen presents. ///

FREDERIC PRIETO VA SER ESCOLLIT ALCALDE DE CORNELLÀ L'ANY 1979 | ARXIU AJUNTAMENT DE CORNELLÀ

elllobregat

www.elllobregat.com

Total de páginas visitadas en el mes de febrero

1.519.719

AUDITOR:

catalunyapress
T'INFORMA

El Tribunal Suprem es reafirma que Acciona no pot seguir gestionant l'ATLL

Les grans empreses creuen que la taxa d'atur d'Espanya pot baixar al 8% en 2011

Granollers imposa les primeres multes al Banc de Sabadell per tenir pisos buits

La Fed veu necessari mantenir els tipus baixos més temps

Quatre polítics a l'Ajuntament de Lleida

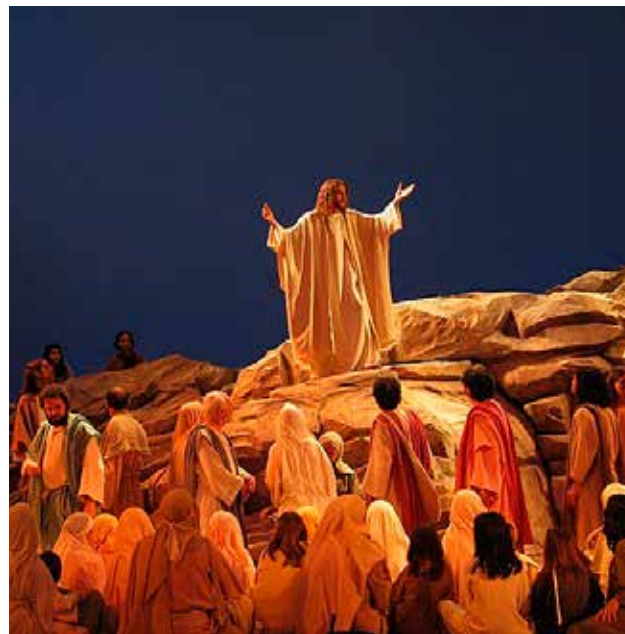
Dimiteix el president de l'Acadèmia de Cinema, Enrique González

www.catalunyapress.cat

TOTS ELS ACTORS, AMATEURS I VINCULATS A OLESA, SÓN ESCOLLITS SEGONS LES SEVES QUALITATS INTERPRETATIVES | LA PASSIÓ D'OLESA

LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA S'ALIA AMB MANS UNIDES PER LLUITAR CONTRA LA POBRESA | LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA

Esparreguera i Olesa impulsen la Federació Catalana de Passions

EL CONSELL DIRECTIU ES VA CONSTITUIR OFICIALMENT AL 1940 | LA PASSIÓ D'OLESA

Redacció

Déu anys han hagut de passar entre el 4 de juny de 2005, dia que es va celebrar la primera trobada de Passions dels Països Catalans en el marc de la Capitalitat de la Cultura Catalana d'Esparreguera, i el 21 de novembre de 2015, quan es va

enllestir a Olesa de Montserrat el procés de creació de la Federació Catalana de Passions. Tot i el caràcter voluntari dels espectacles i les dificultats econòmiques al llarg d'aquests darrers anys, les diferents passions de Catalunya, entre elles, Esparreguera, Olesa i Molins de Rei han aconseguit presentar recentment la Federació Catalana de Passions. Tot just a les portes de la Setmana Santa i, per

tant, quan s'estrenen les noves temporades d'aquests macroespectacles, l'entitat representa una alenada d'aire fresc i d'optimisme per fomentar i mantenir aquestes propostes artístiques que, compten, a més, al territori, amb els teatres més grans i impressionants de la zona.

Com no podia ser d'altre manera, la nova Federació Catalana de Passions tindrà un clar esperit baixllobregatí, començant per la seva presidència, que rau en la figura de Josep Cuscò, president de la Passió d'Esparreguera. Per la seva part, Sam Carriquer, president de la Passió d'Olesa de Montserrat, serà el secretari de l'organització, a més de Miquel Olivé, de la Passió de Molins de Rei que formarà part de la direcció com a vocal. Més enllà de les nostres fronteres comarcals, l'entitat aplega a les passions de Catalunya més

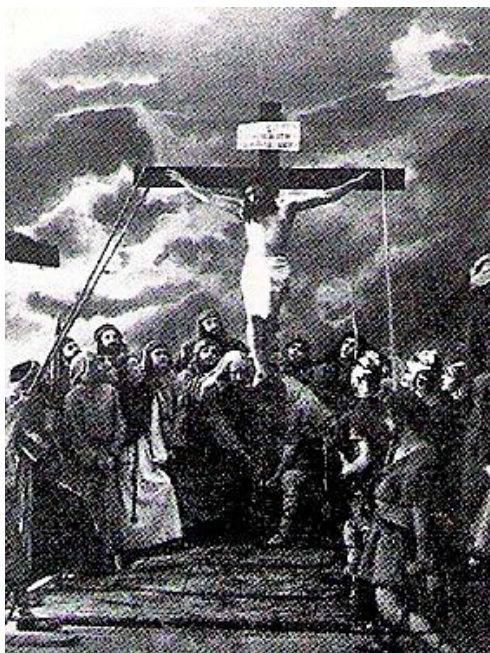
destacades com són les de Villalba dels Arcs, Ulldecona o Cervera, que es sumen a les nostres tres entitats. Entre totes de ben segur que aconseguiran atraure a la resta d'entitats del país que porten a terme aquesta actuació cultural-religiosa i que arriben a una trentena a Catalunya.

Gir solidari a Esparreguera

Només un dia després de la presentació de la Federació, la Passió d'Esparreguera va donar el salt a l'escenari en una nova temporada dirigida per, Jaume Rovira, que repeteix després de la seva estrena l'any passat. De fet,enguany tanca un cicle d'importants canvis que va iniciar al 2015 tant en l'àmbit del repartiment, com de la inclusió i supressió de quadres, com en el dibuix i idiosincràsies d'alguns personatges, segons exposa, l'entitat d'Esparreguera.

Per aquest 2016, entre els canvis més destacats trobem l'ordre dels quadres. La Sessió del Sanedrí passa a fer-se al segon acte, en la part del matí, el que ha necessitat de l'adaptació del prelude de tarda per mantenir la coherència entre la música i la dramaturgia. En aquest sentit, precisament per agilitzar les mutacions entre escenes, s'ha separat el Complot de Judes dels Mercaders del Temple, que es representarà en un dels laterals de l'escenari. Com a quadre clau, la Resurrecció experimentarà millores tècniques per dotar-lo de més espectacularitat.

D'altra banda, la Passió d'enguany serà del tot especial pel gir social que emprèn l'entitat. L'aliança entre Mans Unides i La Passió d'Esparreguera per lluitar contra la

IMATGE DE LA PASSIÓ D'ESPARREGUERA DE 1944

pobresa farà que, sota el lema Passió Solidària, els espectadors col·laborin amb una part del preu de l'entrada en projectes de l'ONG als països més desfavorits on té presència.

Olesa, pel talent femení

Tot i que el personatge principal és un home, La Passió olesana no renuncia a destacar el paper important de la dona i, així, el seu talent. Novament sota la direcció d'Ignasi Campmany, s'han reformulat algunes escenes de l'espectacle per tal d'aconseguir que les actrius del municipi puguin interpretar més papers: "D'aquesta manera s'aconsegueix que les dones tinguin més pes en l'espectacle olesà, permetent que el sòlid talent femení llueixi en les representacions", expressen fonts oficials de l'entitat. En aquest sentit, de fet, tres escenes on només hi havia personatges masculins comptaran amb la figura de la dona. Es tracta, en concret, de l'Entrada a Jerusalem, els Mercaders del temple i l'Hort de Getsemaní.

En paral·lel, en resposta al seu tarannà innovador, La Passió d'Olesa continua en la seva aposta per convertir l'obra en una proposta dramaturga, com dèiem, innovadora i adaptada al llenguatge teatral més contemporani; sempre sense oblidar l'equilibri amb la tradició. En aquest sentit, s'han millorat els canvis entre escenes, s'ha guanyat en dinamisme, s'ha reduït el temps total de l'obra per adequar-la a una proposta més comercial i s'ha continuat amb la implantació de la tecnologia, com en temporades anteriors, a través del 'vídeo mapping', amb projeccions que actuen amb els actors i el decorat. D'altra banda, s'ha millorat el sistema de sobretítols a través de dues pantalles sobre la boca de l'escenari que permet seguir l'espectacle en castellà i anglès. ///

Love of Lesbian regresa con 'El poeta Halley' tras cuatro años en el limbo

La banda vicentina presenta su octavo trabajo con el objetivo de crecer y abrirse hueco en el mercado latinoamericano

IMAGEN DE LA PORTADA DEL DISCO. POR SERGIO MORA

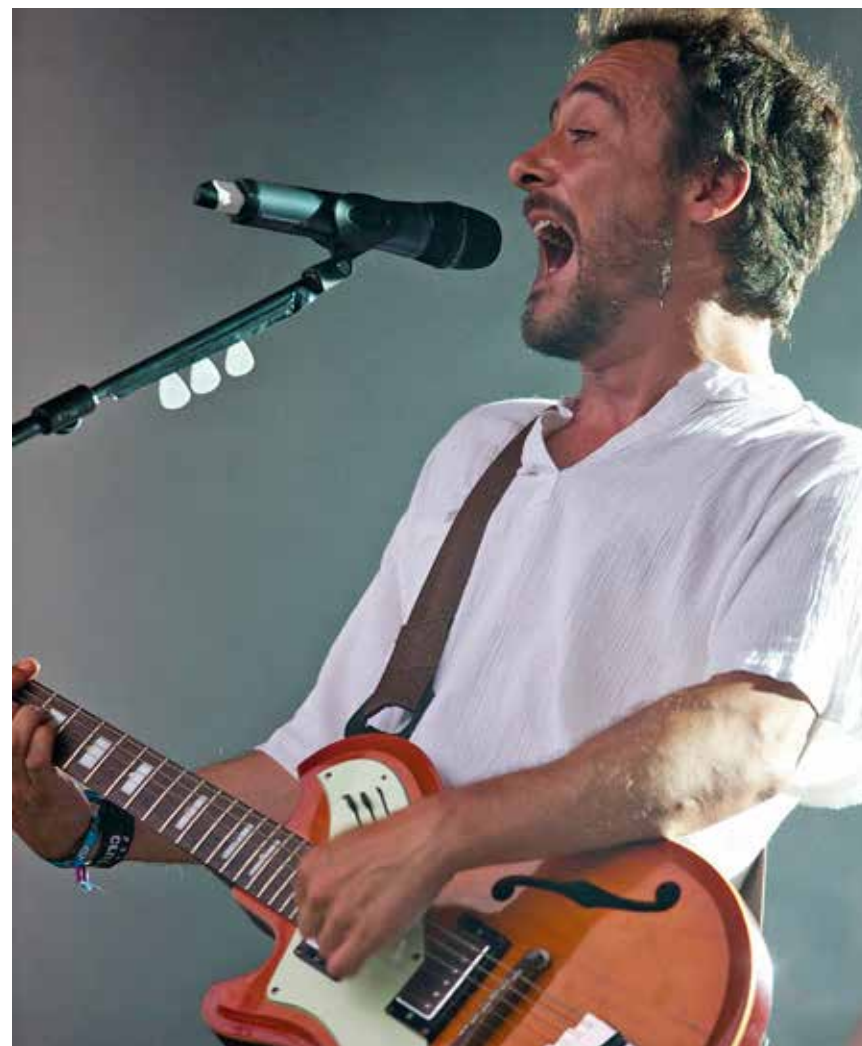
Imanol Crespo

“ a inspiración. Ese fenómeno fugaz que sucede sin ser llamado y que existe al margen de toda citación. A su merced con fortuna vive 'Love of Lesbian' (Warner, 2016), que han convertido su octavo trabajo en una oda a la musa y su ambigüedad; a la fantasía y su contradicción”. De esta manera define la banda vicentina su nueva propuesta 'El Poeta Halley' que este mes presenta tras cuatro años de silencio desde aquella 'Noche Eterna. Los días no vividos' de 2012.

Entre medias, cuatro años de limbo del quinteto vicentino referente del 'indie' español, seguramente, junto a Vetusta Morla. Tras la gira, los fans quedaron obligados a disfrutar de apariciones puntuales, pero estelares, como la de Santi Balmes junto a Pancho Varona en el Festival Acróbatas de L'Hospitalet, en 2014, apariciones que dieron el salto a América Latina en 2015. De hecho, no tocaron el año pasado en España, precisamente, por la nueva estrategia del grupo: mantenerse en nuestro país y crecer en Latinoamérica. Para ello, Love of Lesbian presenta 13 canciones —acompañadas con 15 ilustraciones del artista Sergio Mora— en un disco “que se desliza sobre la atmósfera que sintetizadores y teclados dibujan en forma de escenarios, en los que las líneas de guitarra se convierten en personajes que desarrollan su papel individual en una misma historia”.

Grabado entre Casa Murada y Blind Records, la banda ha apostado por el lema 'menos es más' y, por tanto, han buscado un disco más directo y claro, que huye de maquillaje, lo que les ha dado a los músicos un papel más activo en perjuicio de la producción. Una calidad musical que abrazará, como no puede ser de otra manera, la espectacular voz de Balmes, seña de identidad de la banda.

No estarán solos, además. Consolidados

en lo más alto del panorama musical español, los lesbianos contarán con la colaboración de figuras como Manel Serrat, verdadero poeta, perfecto para este trabajo. La canción llamada como el disco cierra los 13 trabajos con el arte del último premiado a la trayectoria en los Altaveu de Sant Boi. Como dice el maestro: “Pero todo es ley de vida. Como un día me dijo el poeta Halley, si las palabras se atraen, que se unan entre ellas. Y a brillar, que son dos sílabas”. ///

SANTI BALMES (SANT VICENÇ DELS HORTS, 1970) LIDERARÀ DE NUEVO LA BANDA CON SU VOZ INCOMPARABLE EN UN DISCO QUE CUENTA CON LA EXTRAORDINARIA COLABORACIÓN DE JOAN MANEL SERRAT PARA CERRAR EL OCTAVO TRABAJO DEL GRUPO | ARCHIVO

Miguel García

PORTAVEU DE C'S A L'AJUNTAMENT DE L'HOSPITALET

El cambio en L'Hospitalet

El cambio no ha llegado al gobierno de L'Hospitalet. En las pasadas elecciones municipales, el PSC quedó lejos de la mayoría absoluta. Desde C's quisimos darle un margen para comprobar si habían entendido estos tiempos de cambio en los que los ciudadanos no confían la mayoría absoluta a ningún partido y nos empujan a llegar a consensos. Pero el PSC de LH, tras 36 años gobernando con cómodas mayorías, pretende seguir en el poder como si todo siguiese igual.

En C's hemos tratado de acordar con el gobierno políticas por el bien de los hospitalenses, como por ejemplo la rebaja del IBI que, tras una subida del casi el 30% en los últimos años, ha generado el sinsentido de que en L'Hospitalet tengamos impuestos de ricos para pisos de pobres, pero no ha habido forma. Cuando el PSC de LH ha visto que las diversas fuerzas de la oposición somos capaces de ponernos de acuerdo, ha optado por comprar la voluntad de dos concejales tráfugas, que a cambio de dos puestos bien pagados a 65.500€ por cabeza al año, le ceden al PSC de LH los votos que no le habían concedido las urnas.

El PSC de LH está dispuesto a que nada cambie: tras más de 36 años gobernando la ciudad, ha patrimonializado las instituciones y propiciado una tupida red clientelar a su servicio. No solo eso, está anquilosado en viejas políticas centradas en grandes obras que dudosamente revertirán en el conjunto de la población. La alcaldesa ya ha anunciado una inversión de 30 millones en el Distrito Cultural y esto tras haber subido el IBI casi un 30% en los últimos años.

Aprendamos de derroches como la Ciudad de las Artes y las Ciencias de Valencia o la Ciudad de la Cultura de Santiago cuyos costes superaron 4 veces lo presupuestado. En C's abogamos por la prudencia con el dinero de todos y creemos que ha llegado la hora de cambiar las prioridades: tras una larga crisis cuya recuperación se divisa incierta, es momento de potenciar las políticas sociales y mejorar la calidad de vida en los barrios, de las personas. ///

Necessitem les diputacions?

PLE D'INVESTIDURA DEL NOU MANDAT DE LA DIPUTACIÓ | BCN CONTENT FACTORY

Sovint la gent em pregunta quina feina fem des de les diputacions, i més ara que amb el pacte d'investidura del president del govern central, el Partit dels Socialistes i Ciutadans han acordat dissoldre-les.

Si bé és cert que per part de la ciutadania no se li veu utilitat a la institució provincial, també és cert que tots els alcaldes

i alcaldesses et reconeixen que sense les diputacions difícilment podrien fer moltes de les actuacions que fan.

La Diputació ve a fer de "factor corrector" sobretot amb els municipis petits, doncs els mateixos amb el que recaptin d'impostos propis, difícilment podrien fer moltes de les inversions que acaben fent gràcies a la Diputació.

La Diputació de Barcelona en concret, arranja i manté molts kilòmetres de carreteres de la demarcació, ajuda als ajuntaments a implementar un munt de polítiques socials, com plans d'ocupació o polítiques d'habitatge, manté parcs i espais naturals, arranja el patrimoni arquitectònic local, construeix molts equipaments com biblioteques i d'altres, nodreix els nostres pobles de bancs, papereres... i és difícil no trobar un esdeveniment esportiu on no hi sigui l'escut de la Diputació de Barcelona... però la gent igualment no la sent com seva, i perquè passa això?

Doncs segurament la resposta és complexa, i són molts els factors a tenir en compte, però personalment cada vegadaestic més convençut que a Catalunya es deu a dos factors principalment.

Per una banda, el mètode d'elecció dels propis diputats. El fet que els diputats no es triïn de forma directa en una urna, com sí fan per elegir-nos com a regidors i regidores de l'ajuntament, fa que els diputats perdem legitimitat directa vers als ciutadans. Poca gent és conscient que quan vota a les municipals, a banda de votar als regidors també vota als consellers comarcals i als diputats provincials. En territoris com Euskadi, que els ciutadans sí trien directament als Diputats provincials, la gent sap qui és el seu diputat i tenen una sensació de pertinença important cap al seu representant.

I l'altre factor, és la planta territorial. Les diputacions han de ser Consells de Vegueria que responguin a la divisió territorial lògica i no a la impostada divisió provincial actual, doncs és evident que la realitat del Baix Llobregat en res s'assembla a la del Berguedà per exemple.

En qualsevol cas, es digui Consell de Vegueria o Diputació, i s'elegeixin com s'elegeixin els seus càrrecs, sense diputacions no hi hauria municipalisme, i si no existissin ens les hauríem d'inventar. ///

Josep-Ramon MutREGIDOR D'ERC CERVELLÓ
I DIPUTAT PROVINCIAL D'URBANISME I HABITATGE

Disfruta del
otoño con tus
nuevas Uñas

¡NUEVO
LOCAL!

Rebaja promocional
para las uñas nuevas con un

50% dto.
Reserva tu hora.

Llama o escribe
para más información
y reserva de plaza

NUEVAS UÑAS

¡NUEVA DIRECCIÓN!

Tresols con Sant Nicasi

08850 GAVÀ (Barcelona)

nuevasunas@gmail.com

María Gómez

☎ 666 52 20 06

Un food truck de comida vegana, pendiente de la autorización del Consorcio del parque de Collserola

Veganair se instaló dos fines de semana en el lado de Sant Just Desvern de la Plaza Mireia de Esplugues, donde comienza el Camí de les Aigües, una zona de peregrinación de deportistas del Baix Llobregat

Dayana García Blas

Desde que el primer remolque de comida vegana y crudi-vegana de España, Veganair, se instaló el 13 de febrero en la zona de Sant Just Desvern en la Plaza Mireia, se han sucedido una serie de despropósitos y una renovación en la cúpula del patronato del parque de Collserola. El food truck se ubicó a las puertas del parque porque es una zona de equipamiento natural y deportivo en la que “nuestra actividad puede tener un sentido”, apunta Mar Perearnau, propietaria de Veganair.

Los problemas surgen cuando el Ayuntamiento de Sant Just Desvern, cuyo alcalde era hasta marzo el vicepresidente ejecutivo del patronato del parque, alega que el remolque no está autorizado para llevar a cabo dicha actividad de restauración y que el aval, en todo caso, debe otorgarlo el Consorcio del parque de Collserola. Perearnau responde a la negativa que la solicitud de vía pública solicitada a principios de febrero y el pago de las tasas reglamentarias, autorizan perfectamente la venta de productos veganos.

“No se puede realizar la actividad”

Los problemas para esta alternativa natural de alimentación siguen cuando Veganair debe notificar su actividad al Consorcio del Parque Natural de la Sierra de Collserola, que acaba de renovar su junta con Ada Colau de presidenta y la alcaldesa de Esplugues, Pilar Díaz, de vicepresidenta ejecutiva. De momento, hasta que se comunique la petición de Veganair, “no se puede realizar la actividad”, lamenta Perearnau. La propietaria del food truck, que simula ser el Airbus A318 Amelia Earhart en honor a la primera mujer piloto que cruzó el Atlántico, detalla que, aunque ahora están inactivos, “es indiscutible que nos han dado la ocupación de vía pública, de hecho nos acompañó la policía a ubicarnos”.

“El consistorio de Sant Just Desvern no nos ha dado un no ro-

VEGANAIR HA PRESENTADO 300 FIRMAS EN DEFENSA DE LA OFERTA DE COMIDA VEGANA EN COLLSEROLAS

tundo porque estamos pendientes de entrevistarnos con el gerente del parque de Collserola para explicarle el proyecto”, afirma la joven emprendedora, recordando que “no ocupamos el parque”, sino un espacio de aparcamiento en la plaza Mireia. Según Mar Perearnau, la Guardia Urbana, con la declaración responsable del inicio de la actividad, “me indicó dónde podía ubicarme y no nos puso impedimento alguno”.

Decisión en manos del parque

Fuentes del Ayuntamiento de Sant Just Desvern insisten en que Veganair “está dentro del ámbito del parque de Collserola” y que, por tanto “el consistorio solicitó el informe correspondiente al

Consorcio del parque, ya que el Ayuntamiento no puede autorizar este tipo de actividades sin el permiso del Consorcio”.

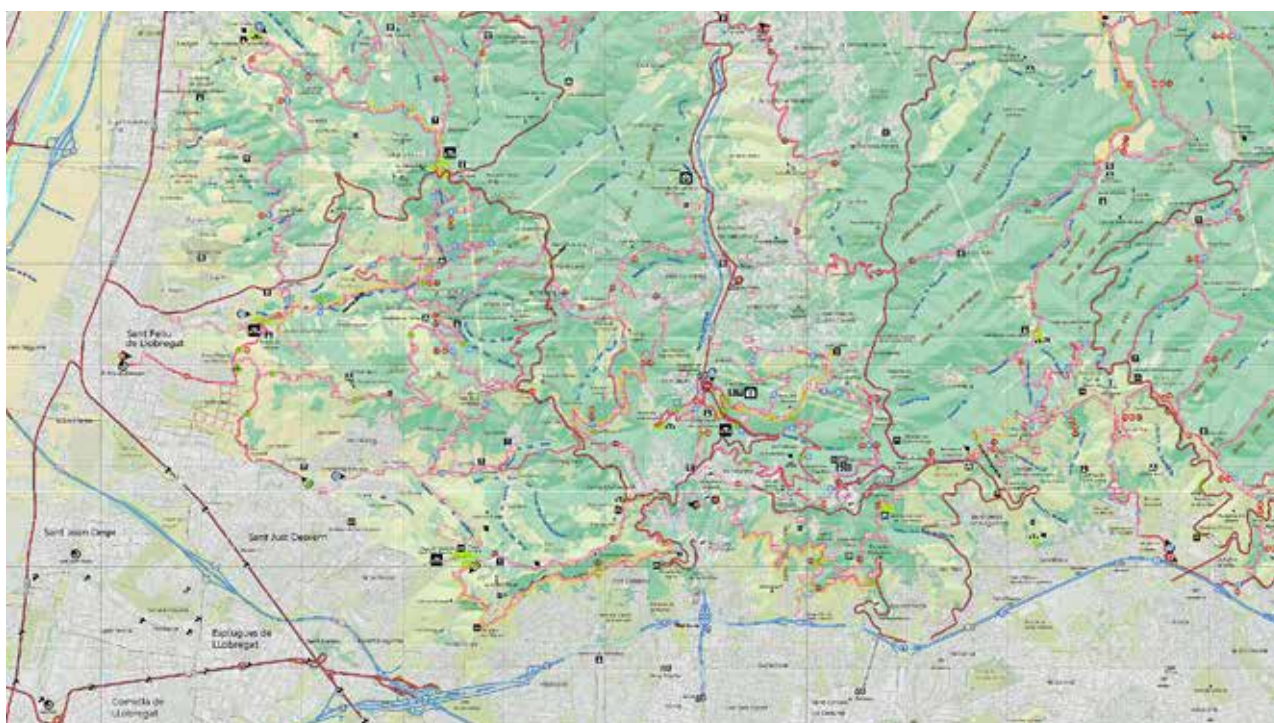
“Nosotros hemos indagado y el Ayuntamiento sigue dándole vueltas a nuestros papeles”, constata la propietaria del remolque. Perearnau aclara que Veganair “no le hace competencia a Espai Mireia (un bar convencional situado enfrente) y va en sintonía con la actividad lúdica del parque”. El dueño de Espai Mireia jamás ha presentado una queja sobre el food truck”, asegura la emprendedora.

Productos frescos, de proximidad

Veganair ofrece productos frescos, libres de pesticidas y 100% naturales. La carta se compone de platos elaborados para el vegano nato y para el principiante en veganismo que desea darse un capricho saludable. El coco de Tailandia es el producto estrella porque favorece el sistema nervioso y regula la presión arterial. El menú también consta de batidos y zumos naturales, prensados en frío; bols de açaí con superalimentos, parfaits; yogur de coco; tapas como hummus con crudités; espaguetis de calabacín con salsa tzatziki; y barritas energéticas crudiveganas, cuyos ingredientes no superan los 42 grados de cocinado.

Mar Perearnau, vegetariana desde los 12 años y vegana desde 2012, ideó este remolque porque es “más económico” que abrir un bar. El food truck cuenta con una nevera, un congelador, pequeños electrodomésticos y conexión de electricidad, agua corriente y desagüe. Y no tiene cocina. Por motivos éticos y morales, “no tenemos nada de fritos y alcohol, ni tampoco ningún producto animal o derivado que contenga lactosa, huevo, azúcar, soja, gluten o conservantes” apostilla Perearnau.

El objetivo de Mar es tener una ubicación estable. Los aeropuertos son otros emplazamientos interesantes para ubicar el food truck, un remolque que ocupa 6 m2 y que ofrece una alimentación sana que huye de los alimentos “nocivos” para los humanos. III

MAPA DEL PARQUE NATURAL DE COLLSEROLA EN SU LADO SUD-OESTE, TOCANDO AL BAIX LLOBREGAT | ARCHIVO

La alcachofa de El Prat podría entrar en el 'Arca del Gusto' del impulsor del 'Slow Food', Carlo Petrini

El sociólogo italiano conoce en primera persona el Parc Agrari en una visita privada centrada en la alcachofa

Petrini considera los productos de km.0 un "elemento cultural" y pide fortalecer la economía local como vía de progreso

El alcalde de El Prat, Lluís Tejedor, pide la colaboración de las instituciones para la protección del Parc Agrari

CARLO PETRINI OBSERVA LA MATA DE LA ALCACHOFA CON LAS EXPLICACIONES DEL PROPIETARIO DE CAL XAGÒ, JOAN RIBAS | I. CRESPO

Imanol Crespo

En un acto celebrado en Barcelona en noviembre de 2015, quedó absolutamente asombrado. El impulsor y creador del movimiento gastronómico 'Slow Food', el italiano Carlo Petrini, no podía creerse que entre la gran urbe de la capital condal y su aeropuerto, en el corazón del ámbito metropolitano, existiera una extensión de la calidad del Parc Agrari del Baix Llobregat. Absorto, le quedó pendiente una visita a los campos de nuestra joya agrícola y que tuvo lugar recientemente en un acto privado organizado por la Asociación de Gastronomía y Turismo del Baix Llobregat y al que pudo asistir El Llobregat. Tras la visita de esta eminencia mundial de la gastronomía de km. 0, la alcachofa se encuentra más cerca de estar incluida en su gran proyecto: el 'Arca del gusto', que recoge un índice de los mejores alimentos de todo el mundo: "Me parece muy interesante ser capaz de estar aquí y comer directamente en el campo un producto alimentario como la alcachofa y, a la vez, conocer la particularidad de este microclima, de este microambiente que produce esta delicatessen", explicaba Petrini tras probar en la masía Can Xagò, de la familia Ribes, alcachofa a la brasa y alcachofa absolutamente cruda, únicamente con el acompañamiento de una vinagreta.

Con miles de productos censados en decenas de países de todo el mundo, Cataluña cuenta actualmente con unos cuarenta, que podrían llegar a doblarse de aquí a un año, según Carlo Petrini: "La alcachofa tiene gastronómicamente una calidad superior. Necesita construir valor de este producto, a la vez que los productores se ponen de acuerdo para organizar una microeconomía de esta tierra", decía Petrini como apuntes pendientes.

Es cultura

Durante el paseo, Petrini calificó el movimiento 'Slow Food' como una revolución dulce que intenta cambiar algunos modelos estancados con el ámbito local como protagonista: "¿Qué es el progreso? ¿El progreso está en la cultura financiera? Hecha un desastre. ¿El progreso es no donar el futuro a las nuevas generaciones? El progreso es reconocer la fuerza de la economía local y sus tradiciones. En este valle los romanos producían verduras hace miles de años. Esta es la verdadera riqueza", exclamaba Petrini.

De hecho, fue más allá y calificó el primer sector como parte cultural y patrimonial de nuestra zona: "Estamos por una economía de ámbito local, que habla a nivel

LA LABOR DE LA AGT JUNTO A LA PROMOCIÓN MUNICIPAL HA DERIVADO EN UN MAYOR INTERÉS DE LA CIUDADANÍA POR LOS PRODUCTOS DE PROXIMIDAD | I.C.

global. Yo soy italiano, pero sé que hay una alcachofa y una raza de pollo particular. Esta es la verdadera globalización virtuosa. No hace falta que la alcachofa se venda en Nueva York. Aquí ya se vende bien. Hace falta que si viene un turista de Nueva York a Barcelona conozca que aquí hay esta alcachofa particular. En estos momentos, es habitual esta mala filosofía. Son productos identitarios y necesitamos una revolución del paradigma: no es una producción estrictamente agrícola, es una producción cultural. Falta orgullo local”, zanjaba Petrini.

De la vertiente política habló también el alcalde de El Prat de Llobregat, Lluís Tejedor, presente en el paseo con Petrini y que definió tres ejes para incentivar el producto de proximidad: “Primer, proteger el territorio; porque si no protegemos la tierra, tendremos que ir solo al mercado a comprar. Después colaborando en que el Parc Agrari sea capaz de hacer una gestión del agua, de la seguridad y de las infraestructuras amable; y, luego, trabajando con la ayuda a los mismos productores, facilitando maneras

de comercialización”.

En este sentido, Tejedor se considera optimista “en una lucha que estamos ganando”, ha dicho comparando nuestro territorio con la ribera del Besós, totalmente urbanizada al otro lado de Barcelona. Con este objetivo de proteger el territorio y ante nuevos cambios en las Planes Directores de Urbanismo, Tejedor mantiene que “es partidario, desde hace tiempo, de sumar y de concertar” para asegurar la protección del Parc Agrari. “Necesitamos a todas las instituciones y, especialmente, a los Ayuntamientos. Creo que cada vez hay más sensibilidad. Las posiciones absolutamente conservacionistas que nieguen cualquier tipo de intervención tampoco nos llevará a la protección. Siempre debemos hablar de equilibrio, pero la masa crítica del Parc Agrari necesita hoy protección. Se tiene que preservar y mejorar. Estamos abriendo camino y confío mucho en que el mundo local sea determinante. Tenemos que ir de la mano a través del Consell Comarcal. Y soy optimista”. ///

Manu Reyes

DIPUTADO PROVINCIAL DEL PARTIDO POPULAR

Las Diputaciones, esas grandes “desconocidas”

Hace apenas unos días veíamos por todos los medios de comunicación como entre dos formaciones políticas (PSOE y Cs) se firmaba un pacto de gobierno que propició la fallida investidura del Sr. Sánchez, donde se establecía la supresión de las Diputaciones.

Sin embargo, hay que destacar algunos aspectos significativos al respecto de dicha sorpresiva petición de supresión de las Diputaciones.

En primer lugar, el pacto mantenía intactas las diputaciones en el País Vasco. ¿Acaso allí son necesarias y en el resto de España no? Sorprende que quienes piden que no haya españoles de primera y de segunda, hagan esas diferencias para algunos territorios y discriminen otros, olvidándose que en Cataluña los independentistas estarían encantados de eliminar las 4 diputaciones provinciales para establecer las 7 veguerías.

Seguramente, los que afirman sin más que hay que suprimirlas, desconocen su historia, lo que han hecho y hacen por los municipios, y cuál sería el verdadero impacto de su hipotética supresión.

Si nos centramos por ejemplo en la Diputación de Barcelona, veremos como en materia de carreteras mantiene más de 1500 km en nuestra provincia, conserva y actualiza más de 430 puentes, y son muchas las obras de infraestructuras financiadas por esta institución en centenares de municipios. Por otro lado, la Diputación en ha desarrollado y desplegado una importante red de bibliotecas públicas que hacen del acceso a la cultura, la educación y la información un activo muy importante para nuestros vecinos, siendo en muchas ocasiones, unos de los equipamientos mejor valorados en cualquier pueblo o ciudad. Pero, donde son de especial utilidad las diputaciones es trabajando codo con codo con los municipios más pequeños, donde algunos servicios serían económicamente imposibles de prestar si se tuvieran que hacer exclusivamente desde el ámbito municipal.

Basta hacer la consulta en cualquier ayuntamiento de nuestra provincia y sabremos que muchos equipamientos han sido pagados con subvenciones de la diputación, por no hablar de las ayudas sociales, ayudas para las guarderías, comedores... y para suplir en muchas ocasiones los pagos que la Generalitat no está realizando a los ayuntamientos.

Probablemente sí que habría que repensarse algunas instituciones, por ejemplo las comarcas, y en concreto la del Baix Llobregat, donde gran parte de sus municipios ya están en el Área Metropolitana de Barcelona y sus competencias podrían ser asumidas por otros entes, pero recomiendo a aquellos que aspiran a gobernar algún día, que cuando ganan promesas sean serias, que se olviden de dar grandes titulares de prensa sin conocer el impacto real que puedan tener las medidas, que no anuncien unos falsos ahorros económicos, y que se centren en lo realmente importante.

Algunos llevamos años defendiendo que cada Administración tenga sus propias competencias y se eviten así duplicidades que pagan todos los ciudadanos. Cuando aprobamos esa ley, todos nos criticaban. Así que a aquellos que han firmado ese pacto o brindis al sol, les animo a que incluyan, por ejemplo, que los municipios donde gobiernen unos u otros salgan de las asociaciones independentistas y dejen de finarlas. Que se pueda destinar ese dinero a servicios sociales o fomento del empleo que buena falta nos hace. ///

MÁS ALLÁ DE LAS COMPETICIONES AMATEURS Y PROFESIONALES
EN DONDE PARTICIPA LA ENTIDAD,
EL CLUB ORGANIZA PROPUESTAS PROPIAS

y se lleva una clasificación para que, a final de temporada, haya un ganador. “Pero nunca se deja a nadie atrás, hay reagrupamientos durante las rutas para que todo el mundo pueda disfrutar de las jornadas” aclara el Presidente del Club, Jesús Ruiz. Además, los corredores siempre cuentan con un buen almuerzo al final del camino terminar la jornada.

“El cicloturismo es una de las bases del club, pero tenemos dos pilares más: la escuela de ciclismo y la organización de competiciones”, explica Jesús. “La escuela es la más antigua de Cataluña y, además, somos los que contamos con más corredores de base a nivel nacional con 88”, comenta con orgullo, “los juveniles son nuestro equipo estrella: corren por toda España,

vueltas por etapas, jornadas... pero tampoco hay que olvidarse de los cadetes, que también se mueven por todo el territorio” añade.

Lo que tiene más mérito, sin embargo, es el hecho de que todos los miembros de los distintos equipos salgan de la cantera. El Club está abierto a todo aquel que quiera probar y anima a los niños a aficionarse a la bicicleta desde pequeños. “La filosofía es que la bicicleta sea un juego para ellos en las categorías inferiores. Les tratamos de inculcar valores y, además, les enseñamos a circular” expone Jesús. A esto ha ayudado enormemente la construcción del Parc Ciclista de la ciudad que, desde hace cuatro años, facilita que los padres se decidan a apuntar a sus hijos al Club. Tener un espacio sin coches donde practicar y entrenar es una de las explicaciones al crecimiento de las inscripciones.

Oportunidad para competir

A pesar de todo, la bici no es un juego perpetuo y, cuando cumplen los 13 años, se valora quien cuenta con más cualidades para que pase a formar parte de los equipos que entran en competición. “No cualquiera vale. No solamente miramos por lo físico o técnico, la actitud es fundamental. Para poder competir en ciclismo hay que ser muy responsable, hay que cuidarse mucho y ser consciente de lo que se puede o no puede hacer”, sentencia el Presidente. Uno de los corredores del equipo, Pol Hervás, de 17 años, distingue entre dos maneras de entender el ciclismo: “Aquel que compite debe dedicar más horas, sufrir más, cuidar su alimentación, evitar algunas salidas con amigos, cuidar el sueño... para el que pedalea por diversión esto puede parecer excesivo, pero una vez estás dentro del ciclismo y te sientes plenamente realizado no te importa tener que sacrificar algunas cosas.”

Estos sacrificios pueden llevar a una recompensa al final del camino. El mismo Pol ha sido seleccionado a nivel catalán junto con otros miembros del Club Ciclista Sant Boi. Desde el Club se trabaja para que se les abran las

Club Ciclista Sant Boi: Más de 100 años a ritmo de pedal

Los aficionados a la bicicleta de todos los niveles tienen un punto de encuentro en el Club Ciclista de Sant Boi

La Escuela trabaja con los valores de esfuerzo y sacrificio para presentarse como la cantera con más corredores de España

Pau Marcos

Sant Boi es una ciudad peculiar en lo que a prácticas deportivas se refiere. Obviamente, fútbol y básquet tienen su sitio y aquel que lo desee encontrará instalaciones y equipos en los que jugar. Pero Sant Boi va mucho más allá de la tradicional hegemonía bipolar, con un amplio abanico en lo polideportivo con deportes destacados como el ciclismo.

La afición al pedal en la ciudad cuenta con una historia de más de 100 años desde que en 1913 se fundó la Agrupació Ciclista Santboiana después de que el municipio acogiera la II Festa de la Roda de Catalunya. A pesar de lo convulso de los tiempos, las bicicletas siguieron rodando en las calles de la ciudad y la Agrupació evolucionó hasta convertirse en el actual Club Ciclista.

Su base, sin embargo, sigue siendo el cicloturismo, los encuentros periódicos de los aficionados a la bicicleta que deciden hacer una determinada ruta. Se cuentan tiempos

LA APUESTA DEL CLUB CICLISTA SANT BOI POR LOS JÓVENES LES HA CONVERTIDO EN UNA AUTÉNTICA MASIA DEL CICLISMO

puertas del profesionalismo pese a la dificultad que supone contar solamente con un equipo español en el circuito mundial. A pesar de esto, la ilusión de los chicos les da fuerza a las piernas. “Me gustaría vivir del ciclismo y dedicarme completamente. Esta es mi última temporada de juvenil, así que el año que viene competiré contra élites. Tengo claro que debo hacer las cosas bien, conseguir resultados a nivel nacional y seguir progresando como corredor”, sentencia Hervás.

Competiciones propias

Igual que no afecta a los corredores, la estrecha puerta al profesionalismo tampoco influye en el Club, que llega a organizar hasta cuatro competiciones al año, con todo el trabajo logístico que conlleva. La más destacada es la Berga – Sant Boi o Cursa Ciclista del Llobregat, para categoría juvenil, que sigue el curso de todo el río desde hace 35 ediciones. Saliendo de Navàs para acabar en Sant Boi, este año la carrera puntuará para el Campeonato de España contando con lo más destacado del ciclismo nacional.

La inclusión de la Cursa Ciclista del Llobregat en el circuito estatal indica la buena salud del ciclismo en la comarca. “El Prat, Sant Vicens dels Horts, Sant Joan Despí i Castelldefels organizan competiciones ciclistas sin tener una escuela, son clubes exclusivamente cicloturistas. Lo hacen simplemente para promocionar el ciclismo y, junto con Sant Boi, conforman el circuito del Campionat Comarcal del Baix Llobregat” expone Jesús para ejemplificar la presencia del deporte en las distintas ciudades. **///**

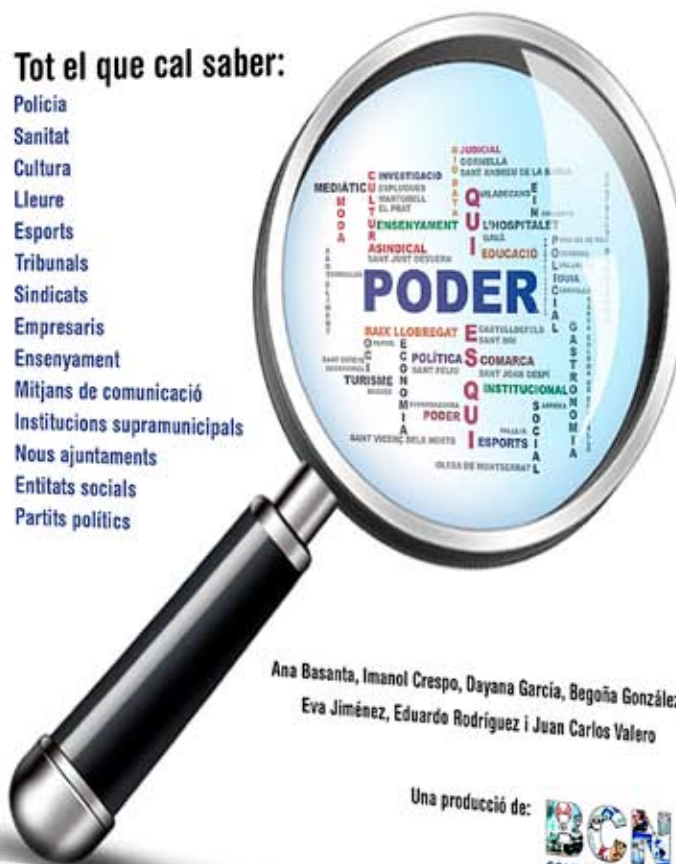

Qui és Qui

Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L'Hospitalet

Tot el que cal saber:

- Polícia
- Sanitat
- Cultura
- Lleure
- Esports
- Tribunals
- Sindicats
- Empresaris
- Ensenyament
- Mitjans de comunicació
- Institucions supramunicipals
- Nous ajuntaments
- Entitats socials
- Partits polítics

Ana Basanta, Imanol Crespo, Dayana García, Begoña González,
Eva Jiménez, Eduardo Rodríguez i Juan Carlos Valero

Una producció de:

JA POT COMPRAR EL LLIBRE

“QUI ÉS QUI. RADIOGRAFIA DELS QUI MANEN AL BAIX LLOBREGAT I L'HOSPITALET”

Reservi el seu exemplar de 448 pàgines d'aquesta obra pionera de
Periodisme de Dades i Servei de qualsevol d'aquestes maneres:

- Trucant al 670.794.703

- Enviant un correu a editorial@bcncontentfactory.com

- Visitant la plataforma www.bcncontentfactory.com (editorial o compres)

El llibre el rebrà al seu domicili sense més despeses

Mòbil i esport, aliats per una vida més saludable

215 persones van omplir el Mobile World Centre de Barcelona en una jornada per conèixer projectes d'una desena d'experts

Gerard Figueras: "Els dispositius mòbils i els nous recursos tecnològics tenen poder per reduir el sedentarisme"

AUTORIATS DE LA JORNADA, CELEBRADA AL MOBILE WORLD CENTRE DE BARCELONA

Redacció / Foto: Jordi Estruch

La Secretaria General de l'Esport (SGE), conjuntament amb el Mobile World Capital Barcelona (MWCB), va celebrar amb èxit a l'edifici del Mobile World Centre de Barcelona la jornada "MOBILITza't per la teva salut", amb la presència de 215 persones inscrites que van poder conèixer el potencial dels dispositius mòbils a l'hora de promoure l'activitat física i la salut entre la població. El secretari general de l'Esport, Gerard Figueras, i el director del programa mHealth de MWCB, Joan Cornet, van obrir la jornada.

L'activitat, que s'emmarcava en la Jornada Internacional de Promoció de l'Activitat Física impulsada a través del Pla Nacional de Promoció de l'Activitat Física (PNPAF) de la SGE, tenia també el suport de la Fundació Agrupació i va despertar una gran expectació entre professionals i persones vinculades al foment de l'esport i la salut, cosa que va fer tancar les inscripcions dies abans per temes d'aforament.

En la seva intervenció, Gerard Figueras va recalcar "el poder que tenen els dispositius mòbils i els nous recursos que la tecnologia ens dona per reduir el sedentarisme", una de les prioritats de la política esportiva de la Generalitat tenint en compte les xifres preocupants que encara es donen avui dia, i va esmentar la implementació del PNPAF i la celebració del Dia Mundial de l'Activitat Física com algunes de les accions del Govern per "fer arribar el missatge de ser actiu, que poc a poc tenim més integrat".

"La pràctica d'activitat físicoesportiva saludable entre els 15 i els 69 anys a Catalunya és del 68,6% de la po-

blació, cosa que situa Catalunya al capdavant dels països desenvolupats, molt per sobre de la mitjana europea", va exposar el secretari general de l'Esport, que malgrat tot alertava que "cal intensificar la difusió dels consells i les bones pràctiques" per tal que alguns col·lectius, sobretot la població infantil, incrementin els bons hàbits saludables i aparquin la vida sedentària. "Una societat més activa és una societat més feliç", va reblar.

Pocs dies abans del Mobile World Congress, el congrés de telefonia mòbil, i després de la intervenció de Mariona Violán, coordinadora del PNPAF, va generar molt interès la conferència principal, a càrrec del professor Jim McKenna, de la Leeds Beckett University, que va parlar sobre la importància de la utilització del mòbil a l'hora de dissenyar programes en promoció de l'activitat física i la salut. "L'any 2020, hi haurà 7 aparells per habitant del planeta, i hem d'aprofitar-ho", va vaticinar.

A continuació, Judit Bort, de la Universitat de Vic; Lluís Capdevila, de la Universitat Autònoma de Barcelona, i Cristina Cimarras, de la Universitat de San Jorge de Zaragoza, van exposar els projectes que desenvolupen dins de l'àmbit universitari al voltant de l'ús de les aplicacions mòbils com a eines per a la prevenció, la promoció de la salut i els canvis de l'estil de vida.

Després d'aquesta taula de discussió, se'n va celebrar una altra, també moderada per Carmen Cabezas, subdirectora general de Promoció de la Salut de la Generalitat, amb professionals del sector que van presentar projectes que avui lideren les llistes d'aplicacions que promouen l'activitat física i la salut al nostre país. Van explicar les respectives iniciatives Manuel Escobar, de Healthy Blue Bits; Xavier Olba, de Sanofi, i Roger del Sol, de la plataforma WeFitter. //

Erasmus+ Esport, oportunitats per créixer

La Secretaria General de l'Esport (SGE), a través del director del Consell Català de l'Esport, Toni Reig, i una desena d'entitats catalanes van assistir a Brussel·les a la jornada informativa "Sport and the EU sport policy background" per conèixer al costat d'assistents de tota Europa les oportunitats de finançament disponibles dins el programa Erasmus+ Esport.

Durant l'activitat, es va oferir assessorament i consell sobre la preparació i presentació de propostes, a més de donar suport en els aspectes financers. El programa Erasmus+ Esport és el programa comunitari d'educació, formació, joventut i esport que pretén augmentar les capacitats i l'ocupabilitat dels alumnes, així com modernitzar l'educació, la formació i el treball juvenil. Erasmus+ ofereix oportunitats per a la projecció internacional de l'esport català i per a la millora i creixement dels clubs, institucions i la resta d'entitats i organismes que fan rutllar el sector esportiu. També hi van ser presents el president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya, Gerard Esteva, i el president de la Unió de Consells Esportius de Catalunya, Jaume Domingo, que han mostrat interès en formar part de projectes europeus sobre inclusió social i igualtat, i Isma Sanchez, de la Federació Esportiva Catalana de Paralítics Cerebrals, entitat que vol liderar un projecte d'esport adaptat.

Altres entitats que també s'han interessat en presentar projectes a la convocatòria 2016 d'Erasmus+ Esport del proper mes de maig són el Balonmano Granollers, al voltant de les carreres duals, i l'INEF de Catalunya, sobre la formació i difusió dels jocs esportius tradicionals. Actualment, hi ha 6 projectes en curs, liderats o amb participació d'entitats catalanes que s'han beneficiat dels ajuts d'aquest programa europeu. //

DELEGACIÓ CATALANA A LA JORNADA INFORMATIVA DE BRUSSEL·LES

Per Setmana Santa, processó blanca a la muntanya

Les darreres nevades i la primerenca festivitat la farà coincidir amb un excel·lent estat de les pistes del Grup FGC

Les pistes es trobaran al 100%, amb gruixos considerables, i amb tota l'oferta d'activitats programades a punt

VALL DE NÚRIA, DISPOSA D'UN ACCÉS A L'ESTACIÓ ÚNIC: EL CREMALLERA.

Redacció

L'hivern més calorós de la història registrada té reservat un final feliç per tots els amants de l'esquí i de la muntanya. Serà una temporada de ponts: va començar amb una bona nevada per la Puríssima, al desembre, que permetia avançar, fins i tot, alguns dies l'apertura de les estacions de muntanya Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC); i acabarà amb un estat excel·lent de les pistes i de totes les estacions del grup per aquesta Setmana Santa avançada per l'últim cap de setmana de març. Amb gruixos importants i instal·lacions obertes el 100%, la muntanya s'enlluerna per rebre una bona processó de visitants.

En paral·lel, l'excel·lent versatilitat demostrada de les estacions d'FGC permet mantenir sempre una oferta d'activitats quasi infinita i per tots els gustos més enllà del món de l'esquí. Sortides en motos de neu, muixing, raquetes, passejades en telecabina, tubing o sebways són només alguns dels exemples d'un ampli ventall d'activitats cada cop més sorprenents o innovadores com, per exemple, el làser combat de La Molina.

En aquest sentit, els espais lúdics són una excel·lent opció per a totes aquelles persones que prefereixen no cal-

çar-se els esquís i gaudir d'altra manera de la muntanya i dels seus espais naturals. Tant a La Molina, com a Núria, Vallter, Port Ainé o Espot aquests Parcs Lúdics han experimentat una notable transformació per convertir-se en una gran opció alternativa, a més, amb forfets especials adaptats.

La Molina, l'estació metropolitana

La Molina és l'estació degana dels esports d'hivern a l'Estat Espanyol amb el primer remuntador comercial l'any 1943. És, per antonomàsia, l'estació metropolitana de referència pel nostre territori. En la seva història recull natura, esport i diversió per a tots els públics. En grup, en família o individualment, tot està pensat perquè tothom aprofiti al màxim les moltes activitats que disposa l'estació ceretana. Per al públic no esquiador, l'estació ofereix també un gran nombre d'activitats a la neu, com els circuits de múixing, excursions en màquines trepitja neu, circuits de raquetes de neu i el nou snake-gliss, entre moltes altres activitats.

La majoria de la seva extensió està situada a la Cerdanya, però també al Ripollès i al Berguedà. Els esquiadors i snowboarders poden gaudir de 67 quilòmetres esquiables dividits en 61 pistes per a tots els nivells, d'un snowpark

d'iniciació i d'un altre de grans dimensions, amb el halfpipe més gran de tot el Pirineu.

Vall de Núria, sinònim de bellesa

Vall de Núria és una estació d'esquí familiar i acollidora dotada de tots els serveis necessaris per oferir tot el confort en plena muntanya.

Situada al Pirineu Oriental a 2.000 m. d'altitud, envoltada de cims que freguen els 3.000 m. i que emmarquen un ampli amfiteatre de vessants que conformen un paisatge privilegiat. L'única via d'accés a Vall de Núria es realitza mitjançant el cremallera, que surt de Ribes de Freser i realitza una travessa de 12,5 km., superant un nivell de 1.000 m. en 40 minuts. Les excepcionals vistes que ofereix el trajecte són un petit avanç de la bellesa, tranquil·litat i harmonia amb la natura que, en acabar el recorregut, trobarem a la vall.

Els seus paisatges conviden els visitants a retrobar-se amb la naturalesa i puresa de la vall. A més, es pot visitar el Santuari de Núria, ara també anomenat "Basílica" al rebre aquest mateix títol, un lloc de culte i peregrinació que es remunta al 700 dC.

L'estació de muntanya de Vall de Núria ha implantat i aplica un sistema de gestió mediambiental en totes les àrees i activitats d'acord amb les exigències recollides en la norma UNE EN ISO 14001, així mateix també s'ha implantat a l'estació d'esquí de Núria que disposa d'11 pistes per a la pràctica de l'esquí alpí, molt ben compensades per a tots els nivells. L'estació d'esquí de Vall de Núria també disposa de la "Q" de qualitat, que atorga l'Institut per a la Qualitat Turística Espanyola.

Vallter 2000, panoràmica de somni

L'estació de Vallter 2000, inaugurada l'any 1975, es troba al bell mig de cims que sobrepassen els 2.800m d'altitud. Amb la base situada a 2.000m, permet combinar l'esquí alpí per les pistes centrals amb l'ascens amb esquís de muntanya per la zona del Xalet.

És un lloc ideal per a la pràctica dels esports de muntanya a l'aire lliure. La seva bona ubicació permet gaudir d'altres activitats com les raquetes de neu o l'esquí de muntanya.

La seva privilegiada situació geogràfica al nord dels Pirineus permet també contemplar una panoràmica única i excepcional, ja que des de la cota 2.535m es divisa la badia de Roses i el Cap de Creus (Costa Brava). A més, la seva proximitat amb Girona permet poder anar a l'estació amb un trajecte breu i improvisat.

La gran varietat d'activitats i serveis permeten gaudir d'una excel·lent experiència a Vallter i, a més, els seus preus ho fan possible per a tots els públics.

Port Ainé i Espot, les estacions de tots

Les estacions d'Espot, Port Ainé i Tavascan conviden tota la família a gaudir d'infinitat d'activitats. Totes tres estacions ofereixen tot un món per descobrir: esquí alpí, sortides amb raquetes de neu, múixing, construcció d'iglús, així com també tota mena d'activitats d'aventura, com rafting, barranquisme, hípica, quads, salts de pont, canoes i caiac.

El complex esportiu Play Sport de Rialp, amb més de 2.000 m2, pistes de pàdel, piscina, sauna i spa està pensat per a les activitats après ski dels visitants del Pallars.

www.turismefgc.cat/

Central de reserves: 932 041 041 ///

La alta rotación en los juzgados del Baix dificulta “tener jueces, secretarios y funcionarios expertos”

Según el juez decano de Esplugues y Sant Just, es necesaria una amplia reorganización para favorecer la especialización

El mundo judicial reclama, en el debate de BCN Content Factory, un Pacto de Estado para poner fin a deficiencias históricas

Eva Jiménez

La justicia es la mejor institución que hemos encontrado hasta la fecha para resolver los conflictos de manera pacífica y, sin embargo, se ha convertido en “la cenicienta del Estado, la que no se menciona en los mítines políticos”. Con estas reflexiones comenzaba la mesa redonda organizada por BCN Content Factory en L’Hospitalet de Llobregat, sede de la Ciudad de la Justicia, a propósito de la presentación del capítulo dedicado al poder judicial en el libro Qui és qui. Radiografia dels qui manen al Baix Llobregat i L’Hospitalet.

Los trabajadores de la justicia allí reunidos expusieron sin tapujos algunas de las deficiencias históricas de un “poder judicial que no ha hecho ni la primera transición”, en palabras de la concejala de L’Hospitalet y diputada en el Congreso por el PSC, Mercè Perea. La política y exabogada también mostró su preocupación por la sensación de injusticia que posee la ciudadanía ante los casos de corrupción que afectan a los partidos políticos, sean del signo que sean, y aseguró que no puede existir “una justicia de dos, tres y hasta cuatro velocidades”, en función de los recursos económicos de los afectados. Es por ello que reivindicó más medios para ofrecer un servicio público y se ofreció a trabajar por un Pacto de Estado: “Nos hemos de poner de acuerdo sí o sí, porque hemos de ser capaces de dar un resultado a la ciudadanía”. Y este acuerdo “pasa por todo el abanico parlamentario”, para que ninguna formación lo recurra y lo convierta en papel mojado.

El juez decano de Esplugues

y Sant Just Desvern, Pablo Catalán, mantuvo una línea similar, ya que reconoció la existencia de “deficiencias” que acaban padeciendo los ciudadanos. Así, sostuvo que “no es tolerable que tengamos juzgados de primera y de segunda en función de si están en una capital de provincia o en pueblos”. En su caso, reconoció que los juzgados mixtos –de primera instancia e instrucción- obligan a juez, secretario y funcionarios a saber de todo, lo que les impide especializarse y ofrecer un mejor servicio, frente a bufetes de abogados, fiscales y acusaciones particulares que cuentan con especialistas en cada una de las materias judiciales. Es por ello que aprovechó la presencia de la diputada para solicitar “que se permita especializarse a los jueces desde el primer momento. Si no, no se extrañen de que huyamos en cuanto podamos hacia destinos mejores”. Y así, “ciudades como Esplugues, en mi caso concreto, nunca tendrá jueces, secretarios ni funcionarios expertos”.

Condiciones precarias

De hecho, uno de los problemas del Baix Llobregat y, algo menos, de L’Hospitalet, se halla en la elevada movilidad de sus ejercientes, ya que se trabaja muchas horas, por un salario menor que en las grandes capitales y en condiciones lamentables. Catalán hizo referencia, por ejemplo, a la ausencia de espacios debidamente acondicionados o la falta de seguridad de su propio juzgado, ubicado en un edificio diseñado para oficinas. Y “si a mí me entra hoy un caso de corrupción, el juzgado se hunde.

Y al final el ciudadano es el que sale perjudicado”. Sobre la independencia de los jueces, indicó que no suele recibir presiones, bien porque no ha tenido

que juzgar ningún caso mediático, bien porque los magistrados consiguen su puesto a través de oposiciones y, por tanto, “no le deben nada a nadie”.

Por su parte, el delegado del Ilustre Colegio de Abogados de Barcelona en L’Hospitalet, Jordi

Muñoz, manifestó que la justicia “debería ser igual para todos”, pero que en realidad varía “según el juzgado que te cae”. Muñoz puso además en evidencia la organización “poco práctica” de la justicia, pues, por ejemplo, el partido judicial de Martorell

presta servicio a una población como Masquefa, que pertenece a la comarca de la Anoia; y los trabajadores del partido judicial de Gavà tienen que trasladarse a Vilanova, y no a Barcelona, para seguir los procesos penales. El abogado también puso en valor el servicio que prestan mediante el turno de oficio, ya que garantiza el derecho de todo el mundo a disponer de un abogado, aunque reconoció que muchas veces parecen “mercenarios”, pues les toca defender tanto a la víctima

“Si tengo la suerte o la desgracia de que me entra en los juzgados un caso mediático de corrupción, el juzgado se hunde. Y al final el ciudadano es el que sale perjudicado”

DE IZQUIERDA A DERECHA, 1. CIUDAD DE LA JUSTICIA DE BARCELONA Y L'HOSPITALET; 2. LA SILLA AZUL EN EL CENTRO -SIN INTIMIDAD ALGUNA- ES LA SALA DE ESPERA DE UNO DE LOS JUZGADOS DE ESPLUGUES; 3. BANCO PARA LOS ACUSADOS, MÍNIMA Y SIN NINGUNA VENTILACIÓN; Y 4. ACUMULACIÓN DE EXPEDIENTES AL ALCANCE DE TODOS | IMÁGENES DE BCN CONTENT FACTORY

de violencia de género como al agresor.

Tecnificación improvisada

Entre los asistentes al acto celebrado en la biblioteca Tecla Sala de L'Hospitalet se hallaba también el representante del colegio de procuradores en L'H, Jordi Xipell, quien consideró que la implantación de las plataformas informáticas había sido un "caos", hasta el punto de que han pasado "de profesionales jurídicos a profesionales informáticos". La puesta en marcha de las nuevas oficinas judiciales mereció el calificativo de "fiasco", sobre todo en Cornellà, donde expulsaron a cuatro funcionarios en el momento de implantarla, justo cuando más los necesitaban. La diputada en el Congreso recogió el guante y reconoció que poco se podía hacer sin recursos, materiales y humanos, y que estos cambios debían realizarse de manera

progresiva para evaluar su éxito.

También tomó la palabra un representante de la Asociación de Padres de Familia Separados, para quejarse de la inexistencia de un criterio común entre los jueces para decidir sobre la custodia de los hijos. Catalán expuso que él repartía la responsabilidad entre madre y padre, siempre que no corriera peligro la salud del menor, pero reconoció que otros jueces aplicaban criterios diferentes y, por tanto, tal vez hiciera una mayor precisión legal. La última en participar fue una funcionaria judicial, que sintetizó en gran medida el leit motiv de los allí presentes: "Me encanta lo que hago, pero como ciudadana siento que la justicia es lenta y floja". La próxima presentación se centrará en el mundo laboral y se celebrará el 30 de marzo a las 19 horas en la biblioteca de Martorell (Av. Mancomunitats Comarcals, 13). **///**

JORDI MUÑOZ, DELEGADO DEL COL·LEGI D'ADVOCATS DE L'HOSPITALET DE LLOBREGAT; PABLO CATALÁN, JUEZ DECANO DE ESPLUGUES Y SANT JUST DESVERN; MERCÉ PEREA, CONCEJALA DE L'HOSPITALET Y DIPUTADA EN EL CONGRESO; JOAN C. VALERO, EDITOR DEL LIBRO Y FUNDADOR DE BCN CONTENT FACTORY Y EVA JIMÉNEZ, PERIODISTA Y AUTORA DEL CAPÍTULO FUERON LOS PONENTES

Pere Rovira

MOSSÈN PARRÒQUIA ANTONI MARIA CLARET DE SANT BOI

¿Existe un límite ético? ¿Dónde?

El pasado día 24 de febrero leí con cierta sorpresa en el diario ABC la siguiente noticia: "Las juventudes del partido liberal sueco defienden la legalización de la necrofilia (previo consentimiento del difunto) y del incesto (entre mayores de 15 años con su pertinente consentimiento)".

Después de una primera reacción, mezclada entre la indignación y la irracionalidad, surgieron las reflexiones siguientes:

1ª.- Estos jóvenes no tienen hoy el peso político para influir en la sociedad sueca; el mismo portavoz del partido liberal les puso el apelativo de "imbéciles". Parece lejana la aplicación de estos posicionamientos "amorales" en una sociedad modelo de bienestar y libertades. Mi preocupación radica en esta observación: estos jóvenes están llamados a ser el relevo político de los actuales dirigentes de su partido. En un plazo relativamente corto de tiempo asumirán la representación democrática que su partido les ofrecerá.

2ª.- La libertad no puede convertirse en un único criterio, aislado de las valoraciones éticas. No podemos construir una sociedad justa sin la defensa de unos referentes morales comunes a nuestra convivencia. El partido liberal sueco debería analizar con serenidad y firmeza al mismo tiempo: ¿cómo es posible que surjan entre sus juventudes estos planteamientos? ¿qué grado de responsabilidad tiene el sistema educativo? ¿dónde se ha gestado y alimentado esta aberrante visión de la vida?

3ª ¿Dónde se encuentra el límite? Parece estar de moda la supresión de todo límite ético en nombre de un progresismo engañoso y exento de líneas rojas. Todo aquello que expresa mis limitaciones dentro de un marco de "ley natural" debe ser legislado en contra. El hombre en su afán de un protagonismo "egocentrista", quiera abolir todo aquello que le hace presente su realidad finita y dependiente. Quiere convertirse, de este modo, en la única razón que determine "el bien del mal".

La visión religiosa de la existencia humana permite al hombre convivir con sus limitaciones y su precariedad sin escandalizarse. La existencia de Dios en nuestra vida no te limita, esclaviza o asfixia; todo lo contrario, te encamina a una plenitud y a una realización que viene expresada por el amor. Creerme, yo mismo, dios es una mentira que ha acompañado al ser humano a través de los siglos, convertirse en el centro implica borrar todo aquello que me recuerda mi realidad mortal. Creer que soy criatura y que la vida es una luminosa oportunidad para conocer el Amor de Dios, me invita a aceptar una ley natural ya marcada desde siempre como el camino más cierto e inmutable para ser feliz.

Sin Dios el ser humano intenta convertirse en aquello que nunca alcanzará por sus fuerzas y puños. Sin Dios, ¿quién marcará nuestras limitaciones? Sin Dios, ¿dónde está la verdad del ser humano? Sin Dios, ¿qué camino seguir y hacia dónde? Sin Dios, ¿dónde se encuentra el horizonte moral del ser humano? **///**

Joan Carles Valero
periodista y profesor

Convertir los 186 kilómetros del cauce del río Llobregat en un producto turístico para que se pueda transitar a pie, bicicleta o caballo, desde Castellar de N'Hug, en plena Sierra del Cadí, hasta el mar en El Prat, es el proyecto que acaricia Marc Castells, alcalde de Igualada y vicepresidente

segundo de la Diputación de Barcelona al frente del área de Desenvolupament Econòmic. En dos años y tras 20 millones de inversión, Cataluña podrá ofrecer su primera Vía Blava. En el Baix Llobregat el reto consiste en no morir de éxito.

El río Llobregat, la próxima "Vía Blava"

El Llobregat es un río que transformó Cataluña en el pasado y que ahora volverá a hacerlo, pero esta vez con una apuesta por otro tipo de industria: la turística a partir de convertir el GR o gran ruta 270 en un camino practicable y atractivo para los turistas que vienen a Barcelona. La conselleria de Territori i Sostenibilitat que dirige Josep Rull y la Diputación de Barcelona están redactando un plan director de los ríos como primer paso de la planificación del proyecto estrella que la institución provincial ejecutará en la presente legislatura: convertir el cauce del río Llobregat en un producto turístico para ofertar a los mercados internacionales. El alcalde de Igualada, Marc Castells, de orígenes industriales, apuesta decididamente por el turismo como motor de desarrollo económico de las comarcas que atraviesa el Llobregat y sus afluentes Cardener i Anoia, a lo largo de sus 186 kilómetros de cauce. Lo reconoció en una reciente jornada del Cercle d'Infraestructures que preside Pere Macías, donde avanzó el proyecto de la que

será primera Vía Blava de Cataluña, emulando la experiencia de las Vías Verdes que han transformado las vías de ferrocarriles en desuso en pistas de biciturismo o senderismo.

En el plazo de un año, Castells prevé que la planificación del plan director de los ríos esté lista, de forma que en el año 2017 se puedan emprender los trabajos de ejecución de las fases que convertirán el cauce del río, desde su nacimiento a más de 1.200 metros de altitud, en las fuentes del Llobregat, en Castellar de N'Hug, hasta Martorell. Porque desde esa ciudad hasta el mar, ya existe un parque fluvial merced a diferentes actuaciones que ya han hecho posible la recuperación de la ribera a su paso por los distintos municipios de nuestra comarca. En este punto, Castells reconoció que el reto será evitar que el parque fluvial se convierta en una rambla de gente corriendo y a pie mientras sortean las bicicletas a toda velocidad. Un extremo que ya ocurre los fines de semana.

Espíritu de la Mancomunitat

Veinte millones de euros invertirá la Diputación de Barcelona en hacer practicable a pie, bicicleta o caballo la ruta desde Castellar de N'Hug hasta El Prat. El proyecto bebe del mismo espíritu de la Mancomunitat que hace ahora cien años emprendió una frenética actividad para garantizar que a todos los municipios de la provincia de Barcelona llegaba el teléfono, una biblioteca y una carretera para acceder. A juicio de Castells, el objetivo es "poner una nueva infraestructura al servicio del país".

Una infraestructura natural que se enmarca en los compromisos por un mundo más sostenible y la Carta Mundial del Turismo, que subraya la necesidad de apoyarse en la conservación y biodiversidad, ya que un entorno medioambiental sano es un recurso que pone en valor el territorio donde se encuentra. Con el proyecto de Vía Blava, la Diputación persigue la certificación Biosfer para toda la provincia al recuperar la vía de comunicación que históricamente fue el río en un camino vivo y dinámico que permita poner en contacto los distintos municipios que cruza su cauce.

Desarrollo económico

El Llobregat volverá a ser un camino reconocible para sus vecinos y para los visitantes. Sus atractivos superan 150 ofertas turísticas de distinta índole: desde las industrias textiles modernistas a puntos de interés religioso, parques naturales, museos, etcétera. Los principales objetivos del proyecto son la recuperación ambiental del cauce mediante la restauración de la flora y fauna de ribera para que el Llobregat se reconvierta en un patrimonio social, cultural y turístico sostenible. La cohesión del territorio que atraviesa el río, que recuperado "cosará" los municipios, lo convierten en un proyecto de país, según subrayó Castells.

Potenciar el desarrollo económico, sobre todo de las comarcas aguas arriba, es otro de los objetivos del proyecto Vía Blava, ya que la creación y promoción de esta marca turística alentará oportunidades de negocio a lo largo del cauce: desde empresas de alquiler de bicicletas a restaurantes, hoteles, guías y todo tipo de actividades asociadas al uso y disfrute de la naturaleza. Todo ello en colaboración con los municipios y empresas como Ferrocarriles de la Generalitat, que ya disponen de productos como el servicio de transporte a Catalunya en Miniatura en Torrelles o la Colonia Güell en Santa Coloma de Cervelló. De hecho, la empresa pública que dirige Enric Ticó, ya dispone de un tren turístico en las fuentes del Llobregat. No en vano, el Llobregat ya fue utilizado en tiempos de los romanos como Vía Augusta. Solo hay que procurar que los fines de semana no se convierta en una autopista y que las rieras sean consideradas también una parte del río y, por lo tanto, del parque fluvial y de la futura marca Vía Blava. ///

EL ALCALDE DE IGUALADA Y VICEPRESIDENTE SEGUNDO DE LA DIPUTACIÓN DE BARCELONA, MARC CASTELLS (A LA DERECHA), EN EL ACTO DEL CERCLE D'INFRAESTRUCTURES QUE PRESIDE PERE MACÍAS (A LA IZQUIERDA), DONDE PRESENTÓ EL PROYECTO DE CONVERSIÓN DEL RÍO EN UN ATRACTIVO TURÍSTICO INTERNACIONAL.

Hace tan solo un par de semanas trascendía a la opinión pública —aunque de manera harto restringida como ya es tradicional—, un informe de la Sindicatura de Cuentas de Catalunya sobre la fiscalización del coste final de las obras del Hospital Comarcal del Baix Llobregat “Moisés Broggi” ubi-

cado en Sant Joan Despí y en funcionamiento desde el año 2010. El informe en cuestión, que incluye las alegaciones del organismo afectado, indica que se observan “indicios de responsabilidad contable” derivados del pago de cantidades no justificadas en la ejecución de las obras y su financiación.

Jesús Vila
periodista y escritor

¿Escándalo en el Moisés Broggi?

Baste indicar que el precio de licitación inicial rondaba los 42 millones de euros y que el coste final se acercó a los 90, para darse cuenta de que muchas cosas han debido ocurrir entre las cifras iniciales y las definitivas, que alcanzarán los 190 millones de euros cuando el hospital esté completamente pagado en el 2037. Y que todos esos millones, lógicamente, son recursos públicos que habrán de salir de los bolsillos de los contribuyentes. Para empezar, digamos que cuando se licitaron las obras del hospital dirigía la conselleria la socialista Marina Geli, en pleno gobierno tripartito y que la gestión del proceso no se hizo a través del CatSalut como parecería lógico, sino a través de un consorcio: el Consorcio Sanitario Integral (CSI) formalizado en el 2002, heredero del consorcio creado en 1991 para la gestión del hospital de la Creu Roja de L’Hospitalet. Poco antes de iniciarse el proceso de construcción del nuevo Hospital Comarcal, a cuatro pasos del hospital de Viladecans que sí gestiona el CatSalut en medio de la precariedad absoluta, el CSI, que ya en el 2004 incorporó al Consell Comarcal del Baix Llobregat, el Institut Català de la Salut, y los ayuntamientos de L’Hospitalet i Sant Joan Despí —además del CatSalut, lógicamente—, crea una Sociedad Limitada Unipersonal —es decir con el 100% del capital del CSI— que tiene la “virtud” de regirse por el derecho privado en lugar de por la legislación pública administrativa.

Es esta sociedad, Sanitat Integral del Baix Llobregat (SIBLL), la que se encargará del concurso de ideas para elegir el despacho de arquitectos que hará el proyecto y la que licitará las obras y las adjudicará, al único que se presenta a concurso: Sanibaix, un grupo empresarial formado para la ocasión por La Caixa, Agbar —la Sociedad constructora de Aguas de Barcelona— y las conocidas Emte, SA y Teyco, SL, empresas de la familia Sumarroca, vinculadas a la obra pública y al pago de comisiones ilegales, tras destaparse el caso Pujol.

Transfondo socialista

El cóctel no puede ser más explosivo: presupuestos que se doblan, creaciones de empresas de derecho privado para licitar contratos de financiación pública, potentes grupos empresariales de la construcción que se unen ocasionalmente con La Caixa para operaciones multimillonarias en las que solo ellos concursan y, en el trasfondo, un único partido político, el PSC, que lleva monopolizando el control de la actividad pública en el Baix Llobregat desde 1979. Sería suficiente para estar alertas... si realmente la ciudadanía controlara el enorme entramado de la inversión pública y su complicadísima red de consorcios, empresas públicas y privadas, licitaciones concursales con participantes exclusivos y adjudicaciones directas, sin concurso, sin publicidad y, por lo que denuncian los informes contables, sin control. O con el control exacto para que el dinero se mueva opacamente y para que las finanzas públicas, siempre frágiles, se descompongan en una maraña de datos que resultan incomprensibles para la mayoría.

En el caso que comentamos, la sindicatura pone el acento en las irregularidades sobre la redacción de los proyectos constructivos —lo que afecta a la relación entre el consejo de administración de SIBLL y el despacho de arquitectos ganador del concurso de ideas—; en la contratación de las obras de construcción y en los incrementos de los precios de contratación —que implican a SIBLL y a Sanibaix—; en la financiación y el pago de la inversión —que añade a los anteriores el Catsalut— y en los indicios de responsabilidad contable —que incluye a todos los actores y también al Tribunal de Cuentas que sería el que debiera observar delito y depurar responsabilidades.

Estamos hablando del año 2003, cuando el primer presidente de SIBLL es Carles Constante, hoy presidente del ICS, al que sucede en 2005 el segundo alcalde de Sant

HOSPITAL COMARCAL MOISÉS BROGGI, EN SANT JOAN DESPÍ | ARCHIVO

Joan Despí, Eduardo Alonso, y poco después el actual alcalde Antonio Poveda, que se mantiene en el cargo hasta que deciden disolver la sociedad en el año 2010, traspasando los saldos de liquidación de la empresa, al CSI. Por esa misma época los vicepresidentes de la Sociedad son Alonso, Celestino Corbacho y Nuria Marín, los dos últimos alcaldes de L’Hospitalet. O sea, gente conocida, de peso, que manejan presupuestos de millones de euros con una pasmosa frivolidad. Por eso, el informe de la sindicatura precisa que, más allá de los incrementos de millones de euros que se abonan al despacho de arquitectos por aspectos que no fijan los contratos, hay indicios de irregularidades en los intereses no previstos en las cláusulas administrativas, en el incremento del coste de financiación, en los costes y en los pagos de las obras, y en los intereses del año 2009. O sea, en prácticamente todo lo que afecta a la inversión.

De 45 a 190 millones

Y una minucia: equipar el hospital tiene un coste de unos 29 millones de euros conseguidos mediante un crédito sindicado también entre La Caixa y el BBVA. Crédito, por cierto, que se traspasa al CSI cuando SIBLL se disuelve. O sea, unos contratan y se difuminan, y los otros pagan y se endeudan hasta el infinito. El dinero, sin control, y los beneficiarios, a saber. Lo que si sabemos por lo menos es que la Caixa hizo negocio por una doble vía: construir y equipar.

O sea: un hospital que debió costar unos 45 millones, no se pagará por menos de 90 (190 con los intereses) y sin contar el contenido.

Todo eso ya se presagiaba en el 2010 cuando trascendió a la prensa la duda sobre cómo se había construido el hospital, pero no ocurrió nada. La Asociación en defensa de la sanidad comunitaria “Dempeus per la salut pública”, se negó a asistir a la inauguración del hospital por la sospecha de irregularidades y por el altísimo gasto de la inversión y ya se ha reclamado en el Parlament la presencia del socialista Toni Comín, actual conseller de Salut, para que explique los hechos y se enfrente al informe de la sindicatura. !!!

VENTA DE STOCKS!

PRECIOS DE OCASIÓN

Lote 161
Apple Mac PRO 3.0 8CX
"Eight Core"

Lote 137
Monitor Profesional
19" JVC TM-H1900G

Lote 125
Impresora HP OfficeJet 6500

Lote 138
Altavoces Yamaha

Lote 110
Edificio de viviendas en venta
en Badalona

Lote 131
Impresora IBM Infoprint 1332

Lote 77
Dinamómetro SMEDLEY 100 KG

Lote 107
Plotter HP

Lote 167
Espejo decorativo

Lote 163
Juego de mesa alta más cuatro
taburetes

Lote 179
Suelo Industrial en venta
en Masquefa

Lote 148
Switch & VPN Juniper SSG5

Todos estos lotes y más, que puede consultar en la página web, proceden de liquidaciones y subastas. Todos tienen precio excepcionales, de ocasión.

Puede consultarlos en: www.elllobregat.com/stocks

Si está interesado en cualquiera de ellos, puede contactar con el vendedor a través de gerencia@elllobregat.com

Apuntes desde el subsuelo

Antonio Fornés

DOCTOR EN FILOSOFÍA

El RCD Espanyol y nuestra comarca, crónica de un desencuentro

Recuerdo aquel día perfectamente, es una de esas fechas que a uno se le graban en la memoria: 2 de agosto de 2009. El RCD Espanyol inauguraba su nuevo estadio, y ahí estaba yo, perico irredento, tan feliz como el resto de aficionados dispuesto a disfrutar del partido inaugural, ¡nada menos que un Espanyol – Liverpool! Todo resultó festivo aquella jornada, hasta el resultado, pues ganamos al equipo de la ciudad de los Beatles por un claro 3-0.

Por una vez, y eso no es fácil si eres seguidor de este club, me fui contento a casa. Fue un día preñado de ilusión y de esperanza. Después de sufrir la dolorosa humillación de tener que vender el histórico Sarriá para aliviar nuestra siempre difícil situación económica, y tras unos ominosos años desterrados en el gélido Estadio de Montjuic, volvíamos a tener casa propia y ¡qué casa! El precioso estadio de “Corne-Prat” recibió el premio “Stadium Business Award”, que le distinguía como la mejor instalación futbolística mundial del 2010. Todo parecía indicar que un nuevo futuro exitoso se abría al equipo blanquiazul, y que en ese futuro jugaría un papel nuclear el Baix Llobregat. Desgraciadamente, la realidad ha sido, una vez más, cruel con el Espanyol. Pudiéndose afirmar que la historia del nuevo campo es, paradójicamente, la de un gran fracaso económico y de un desencuentro social con nuestra comarca.

En lo social, la cuestión es sorprendente. Fuimos muchos los que pensamos que la construcción del nuevo estadio movilizaría a la gente del Baix hacia el Espanyol. Que nuestra comarca pasaría a sentir como suyo a un club que había decidido instalarse entre nosotros. Nada de eso ha ocurrido, incluso los ciudadanos de Cornellá han dado la espalda al club, es más,

buena parte de ellos viven como una molestia la presencia de aficionados los días de partido. A esto podríamos añadir los múltiples enfrentamientos entre la entidad blanquiazul y el ayuntamiento de Cornellá. Siete años después, ni siquiera se ha conseguido arreglar mínimamente la cuestión de los accesos y hoy, igual que el primer día, llegar a “Corne-Prat” en un día de partido sigue siendo un calvario...

Económicamente la construcción del estadio ha resultado otro desastre, los hasta hace poco dueños del club, se embarcaron en una aventura para la que no contaban con recursos suficientes ni capacidad de financiación, permitiendo que el club agonizara lentamente en estos años hasta quedar desahuciado y sin otra salida que la venta. Esta cuestión es la última triste paradoja de esta historia, uno de los clubs con más tradición dentro de la que, después de la “Premier” inglesa, es la mejor liga del mundo, no ha encontrado entre todo el empresariado catalán a nadie dispuesto a pagar el precio de saldo, apenas una inversión de 70 millones de euros, por el que se ha vendido el club.

Digo yo que, el señor Chen Yangsheng, el millonario chino que ha comprado al Espanyol, habrá hecho sus números, y desde luego le ha visto rentabilidad a la operación. ¿Por qué los grandes empresarios catalanes no? Quizá porque lo suyo es estar siempre dispuestos a recortar derechos y salarios de sus trabajadores, a buscar en todo momento el cobijo del poder institucional, a quejarse mucho y a arriesgar poco.

Escribió Cicerón que cuanto mayor es la dificultad, mayor es la gloria. Si algún día nos llega a los seguidores del Espanyol, ésta será infinita... !!!

LA PUBLICITAT ALS
AUTOBUSOS
ÉS LA QUE TÉ EL
MAJOR

ÍNDIX DE RECORD
D'ENTRE TOTS ELS SUPORTS DE
PUBLICITAT EXTERIOR
SEGONS L'ESTUDI GENERAL DE MITJANS

la més efectiva just darrera de la TV

**JA HO HAS
PROVAT?**

**Anuncia't a la xarxa
d'autobusos del Baix Llobregat**

**Exclusiva de
Publicidad
Exterior**

La publicitat més rentable

info@publicidadexterior.cat 936 892 764
PublicidadExterior.cat 685 990 313

- EN ESPAÑA HAY 3 MILLONES DE HIPOTECAS AFECTADAS POR LA CLÁUSULA SUELO
- LA BANCA COBRA 6.000 MILLONES AL AÑO INDEBIDAMENTE
- PROBABLEMENTE USTED ESTÁ PAGANDO DE MEDIA 2.000 EUROS DE MÁS, AL AÑO

¿Quiere reclamar el dinero que ha pagado de más por su hipoteca?

Recupere su dinero

RECLAME

En la sentencia de 25 de marzo de 2015, el Tribunal Supremo declaró ilegal las cláusulas suelo, por falta de transparencia.
• Ese derecho **solo se aplicará a quienes lo reclamen.**

¿QUÉ GANO?

Eliminaremos del contrato hipotecario la **cláusula suelo** del banco, considerada **ilegal** por la justicia y pediremos la devolución **retroactiva** de la cantidad que usted haya pagado de más.

IMPORTANTE

Recuerde que podría estar pagando unos 2.000 euros de más cada año; casi **170 euros al mes.**

c/ Raurich, 62,
Sant Boi (08830)

CONTACTO

Pérez Llorca
Abogados

Telf. 670 79 46 37

perezllorca@consultajuridica.net

